

MSME Outlook Q4/2022

รายงานสถานการณ์ MSME
ไตรมาสที่ 4 ปี 2565

สารบัญ

บทที่ 1
ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและ
เศรษฐกิจไทย ปี 2565-2566

02

บทที่ 6
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME
ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 และแนวโน้มไตรมาสที่ 1 ปี 2566

25

บทที่ 2
ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME
ไตรมาสที่ 3 และแนวโน้มทั้งปี 2565

07

บทที่ 7
การจ้างงานของ MSME ตามมาตรา 33
ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565
และแนวโน้มสถานการณ์ตลาดแรงงานปี 2566

28

บทที่ 3
ประมาณการเศรษฐกิจของ MSME ไทย
ปี 2565 และแนวโน้มปี 2566

09

บทที่ 8
ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

35

บทที่ 4
สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ
ของ MSME ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

17

บทที่ 9
ผลสำรวจ
ความคิดเห็น MSME

38

บทที่ 5
การวิเคราะห์ดัชนีทางเศรษฐกิจ
ของ MSME ปี 2565

22

1

ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย ปี 2565-2566

ภาพที่ 1.1 ประมาณการ GDP ของโลกและประเทศสำคัญ

	2021	Q4 over Q4					
		Projections		Difference from July 2022 WEO Update		Difference from April 2022 WEO	
		2022	2023	2022	2023	2022	2023
World Output	4.5	1.7	2.7	0.0	-0.5	-0.8	-0.8
Advanced Economies	4.7	0.9	1.3	-0.4	-0.2	-1.6	-0.7
United States	5.5	0.0	1.0	-1.0	0.4	-2.8	-0.7
Euro Area	4.6	1.0	1.4	0.3	-0.7	-0.8	-0.9
Germany	1.2	0.6	0.5	0.1	-1.0	-1.8	-2.0
France	5.0	0.4	0.9	0.0	-0.2	-0.5	-0.6
Italy	6.6	0.6	0.5	0.0	-1.1	0.1	-1.7
Spain	5.5	1.3	2.0	0.0	-0.3	-1.0	-2.0
Japan	0.5	2.1	0.9	-0.3	0.3	-1.4	0.1
United Kingdom	6.6	1.0	0.2	0.9	-1.1	-0.1	-1.3
Canada	3.2	2.2	1.3	-0.3	-0.4	-1.3	-0.9
Other Advanced Economies	4.9	1.5	2.3	-0.5	-0.5	-1.0	-0.5
Emerging Market and Developing Economies	4.3	2.5	3.9	0.4	-0.8	0.0	-1.0
Emerging and Developing Asia	3.8	4.0	4.2	0.0	-0.5	-0.4	-1.6
China	3.5	4.3	2.6	0.2	-0.6	-0.5	-2.1
India	3.9	3.3	6.8	-0.8	-0.4	0.6	-2.2
ASEAN-5	4.7	3.8	6.0	0.4	-0.1	-1.3	0.7
Emerging and Developing Europe	6.4	-4.0	4.5	3.0	-3.2	2.0	1.2
Russia	4.8	-7.6	1.0	6.3	-3.8	6.5	-2.3
Latin America and the Caribbean	4.0	2.1	2.2	0.3	0.1	0.5	-0.3
Brazil	1.6	2.9	0.7	1.4	-0.8	2.1	-1.2
Mexico	1.2	2.4	1.2	-0.5	0.2	-0.9	-0.7
Middle East and Central Asia
Saudi Arabia	6.7	4.5	3.7	-2.4	0.0	-2.4	0.1
Sub-Saharan Africa
Nigeria	2.4	2.1	2.3	0.0	0.0	0.0	0.0
South Africa	1.8	2.1	1.0	-0.1	-0.7	-0.2	-0.1

จากการวิเคราะห์ของ IMF คาดว่า

- เศรษฐกิจโลกจะเติบโตในปี 2565 ที่ร้อยละ 1.7 และเติบโตได้ในปี 2566 ที่ร้อยละ 2.7
- กลุ่มประเทศ Advanced Economies เติบโตได้เล็กน้อยเพียงร้อยละ 1.3
- ในส่วนของ Emerging Market and Developing Economies คาดว่าเติบโตในปี 2565 ร้อยละ 2.5 และเติบโตในปี 2566 ร้อยละ 3.9 โดยในกลุ่มตลาดนี้ จีนยังคงเป็นประเทศที่เติบโตได้ในปี 2565 ถึงร้อยละ 4.3 แต่คาดการณ์ในปี 2566 จะขยายตัวได้เพียงร้อยละ 2.6
- ขณะที่เศรษฐกิจของอินเดียในปี 2565 เติบโตได้ร้อยละ 3.3 และในปี 2566 จะเติบโตได้ร้อยละ 6.8

ปัจจัยหลักที่ทำให้เศรษฐกิจโลกชะลอลง

- สถานการณ์โควิด-19 ที่ยังส่งผลกระทบต่อในประเทศต่าง ๆ
- อัตราเงินเฟ้อในประเทศสหรัฐอเมริกาที่อยู่ในระดับสูง
- ธนาคารกลางยังคงใช้มาตรการขึ้นอัตราดอกเบี้ยต่อเนื่องเพื่อชะลอการขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ คาดว่าอัตราดอกเบี้ยจะมีแนวโน้มลดลงในช่วงกลางปี 2566 อีกทั้งได้แรงหนุนจากการเปิดประเทศของจีนในรอบหลายปี

ภาพที่ 1.4 ราคาน้ำมันดิบ WTI (ณ วันที่ 5 มกราคม 2566)

ราคาน้ำมันดิบ WTI มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องอยู่ที่ระดับ 74 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล หลังจากราคาตกลงไปกว่า 10% ในช่วงที่ผ่านมา เนื่องจากนักลงทุนยังคงประเมินแนวโน้มอุปสงค์ทั่วโลก และโควิด-19 ในประเทศจีนซึ่งเป็นผู้นำเข้าน้ำมันดิบรายใหญ่ ทำให้แนวโน้มในระยะสั้นยังไม่ชัดเจน อีกทั้งสหรัฐฯ ยังมุ่งมั่นที่จะลดอัตราเงินเฟ้อ และการผลิตน้ำมันดิบของ OPEC เพิ่มขึ้นในเดือนธันวาคมจากอุปทานของไนจีเรียที่ฟื้นตัว

ที่มา : <https://tradingeconomics.com/commodity/crude-oil>

อัตราเงินเฟ้อของไทยในปี 2565 และแนวโน้มปี 2566

	2564				2565													
	Oct	Nov	Dec	เฉลี่ย	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	เฉลี่ย	
ดัชนีราคาผู้บริโภค CPI																		
เงินเฟ้อทั่วไป (Headline CPI)	2.38	2.71	2.17	1.23	3.23	5.28	5.73	4.65	7.10	7.66	7.61	7.86	6.41	5.98	5.55	5.89	6.08	
-หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	-0.26	0.43	0.77	-0.13	2.39	4.51	4.56	4.83	6.18	6.42	8.02	9.35	9.82	9.58	8.40	8.87	6.92	
อาหารสด	-0.51	-0.21	0.56	-1.00	3.05	3.67	3.20	3.47	5.82	5.87	7.76	10.32	10.97	10.48	8.08	8.91	6.81	
-หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม	4.15	4.25	3.14	2.12	3.81	5.79	6.56	4.54	7.74	8.49	7.35	6.83	4.10	3.56	3.59	3.87	5.51	
พลังงาน	22.60	22.73	16.23	11.88	19.22	29.22	32.43	21.07	37.24	39.97	33.82	30.50	16.10	13.07	13.09	14.62	24.49	
เงินเฟ้อพื้นฐาน (Core CPI)	0.21	0.29	0.29	0.23	0.52	1.80	2.00	2.00	2.28	2.51	2.99	3.15	3.12	3.17	3.22	3.23	2.51	
ดัชนีราคาผู้ผลิต PPI																		
รวม	6.9	8.5	7.7	4.7	8.7	9.4	11.4	12.8	13.3	13.8	12.2	10.7	10.5	9.9	7.2	4.9	10.4	
ผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมง	-2.6	-0.2	1.0	1.9	3.8	6.1	4.3	6.5	7.5	9.1	10.8	12.1	10.7	8.3	6.0	4.8	7.5	
ผลิตภัณฑ์จากเหมือง	24.9	51.6	50.0	10.4	51.0	63.9	69.1	74.3	76.7	54.0	61.5	56.3	74.5	96.8	49.7	33.3	62.7	
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	7.6	8.3	7.2	4.8	8.0	8.0	10.4	11.4	11.8	12.9	10.5	8.7	7.9	6.8	5.4	3.6	8.8	

อัตราเงินเฟ้อไทยเฉลี่ยทั้งปี 2565 สูงขึ้นร้อยละ 6.08 (AoA) อัตราเงินเฟ้อเดือนธันวาคม 2565 มีค่า 107.86 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเท่ากับ 101.86 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปสูงขึ้นร้อยละ 5.89 (YoY) ตามราคาสินค้าในกลุ่มพลังงานและอาหาร ประกอบกับฐานราคาในเดือนธันวาคม 2564 ไม่สูงมากนักและอุปสงค์ในประเทศปรับตัวดีขึ้น

ส่วนแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไป ปี 2566 คาดว่าจะชะลอตัวลงจากปี 2565 อย่างชัดเจน เนื่องจากราคาสินค้าส่วนใหญ่เริ่มทรงตัวและบางรายการปรับลดลงหลังจากที่ทยอยปรับขึ้นตามต้นทุนแล้วในปีที่ผ่านมา ขณะที่ราคาพลังงานโดยเฉพาะน้ำมันดิบ มีแนวโน้มชะลอตัวตามอุปสงค์โลกที่ลดลงตามสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การปรับขึ้นค่ากระแสไฟฟ้าและค่าจ้างทั้งระบบ และเงินบาทที่ยังผันผวน รวมถึงอุปสงค์ในประเทศที่เพิ่มขึ้นและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ อาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ราคาสินค้าและบริการปรับสูงขึ้น ขณะที่ปัจจัยเสี่ยงที่อาจจะกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อปี 2566 ได้แก่ ความผันผวนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก

ที่มา : https://www.price.moc.go.th/price/fileuploader/file_admin_sum/indices_all.pdf

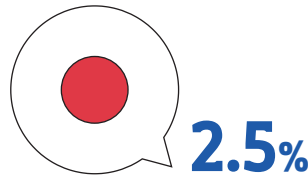
อัตราการว่างงานในประเทศสำคัญทั่วโลก

สหรัฐฯ มีอัตราการว่างงานในเดือนธันวาคม 2565 ร้อยละ 3.5 ลดลงจากเดือนก่อนที่ร้อยละ 3.6

อังกฤษ มีอัตราการว่างงานในเดือนตุลาคม 2565 ร้อยละ 3.7

ญี่ปุ่น มีอัตราการว่างงานในเดือนพฤศจิกายน 2565 ร้อยละ 2.5

โดยรวมอัตราการว่างงานยังทรงตัวจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจหลังสถานการณ์โควิด-19

ที่มา : <https://tradingeconomics.com/country-list/unemployment-rate?continent=world>

สถานการณ์เศรษฐกิจไทย ปี 2565 และคาดการณ์ปี 2566

(%YoY)	2564	2565		ประมาณการ	
	ทั้งปี	Q2	Q3	2565	2566
GDP (CVM)	1.5	2.5	4.5	3.2	3.0 - 4.0
การลงทุนรวม	3.4	-1.0	5.2	2.6	2.5
ภาคเอกชน	3.3	2.3	11.0	3.9	2.6
ภาครัฐ	3.8	-9.0	-7.3	-0.7	2.4
การบริโภคภาคเอกชน	0.3	7.1	9.0	5.4	3.0
การอุปโภคภาครัฐบาล	3.2	2.8	-0.6	-0.2	-0.1
มูลค่าการส่งออกสินค้า	19.2	9.7	6.7	7.5	1.0
ปริมาณ	15.5	4.4	2.1	3.2	1.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า	23.9	22.4	23.2	17.8	1.6
ปริมาณ	17.9	7.5	8.0	5.3	2.6
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-2.2	-6.6	-5.8	-3.6	1.1
เงินเพื่อ	1.2	6.5	7.3	6.3	2.5 - 3.5

เศรษฐกิจไทยปี 2565 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 3.2 โดยเป็นการขยายตัวจากการบริโภคภาคเอกชนร้อยละ 5.4 การลงทุนรวมร้อยละ 2.6 และมูลค่าการส่งออกร้อยละ 7.5 อัตราเงินเฟ้อ 2565 อยู่ที่ร้อยละ 6.3 ส่วนเศรษฐกิจไทยปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 3.0 - 4.0 โดยเป็นการขยายตัวจากการบริโภคภาคเอกชนร้อยละ 3.0 การลงทุนรวมร้อยละ 2.5 และมูลค่าการส่งออกร้อยละ 1.0 โดยมีอัตราเงินเฟ้อลดลงอยู่ระหว่างร้อยละ 2.5 - 3.5

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (21 พ.ย. 2565)

อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ (6 มกราคม 2566)

ปี 2565 ค่าเงินบาทได้แรงหนุนจากการคลี่คลายของปัญหา Global Supply Chain ทำให้ค่าขนส่ง ค่าระวางเรือ ปรับตัวลดลงต่อเนื่อง แต่ปัจจัยเชิงนโยบายจากการเงินของเฟดที่เริ่มชะลอการเร่งขึ้นของดอกเบี้ยเพียง +0.50% ในการประชุมล่าสุด และทยอยปรับลดอัตราการขึ้นดอกเบี้ยนโยบายเป็น +2.5% ในการประชุมต้นปี 2566 จนแตะจุดสูงสุดแถว 5.00% - 5.25% หลังจากอัตราเงินเฟ้อของสหรัฐฯ เริ่มชะลอตัวลงต่อเนื่องจนล่าสุดกลับมาเท่ากับช่วงต้นปี

สำหรับการประเมินแนวโน้มค่าเงินบาทในปี 2566 มี 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ 1. ปัจจัยพื้นฐานของเศรษฐกิจไทย 2. ทิศทางนักลงทุนต่างชาติ 3. แนวโน้มเงินดอลลาร์ และ 4. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลก เป็นต้น และคาดว่าค่าเงินบาทในปี 2566 น่าจะอยู่ที่ระดับ 33.75 - 34.00 บาทต่อดอลลาร์ได้ในช่วงปลายปีหน้า

ที่มา : <https://th.investing.com/analysis/article-200442884>

สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

ภาพที่ 1.5 Global hotel occupancy rates 2020 – 2021 and Jan-Sep 2022 (over 2019)

การท่องเที่ยวโลกกลับมาฟื้นตัวกว่าร้อยละ 65 ก่อนเกิดโรคระบาดภายในสิ้นปี 2565 โดยนักท่องเที่ยวกว่า 700 ล้านคนเดินทางไปต่างประเทศช่วงเดือนมกราคม - กันยายน 2565 มากกว่าร้อยละ 133 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2564 เป็นผลจากความเชื่อมั่นที่ดีและข้อจำกัดการเดินทางในประเทศเป้าหมาย โดยกลุ่มประเทศยุโรปยังคงเป็นกลุ่มประเทศที่ฟื้นตัวด้านการท่องเที่ยว ในปี 2565 ตั้งแต่เดือนมกราคม - กันยายน 2565 มีนักท่องเที่ยวกว่า 477 ล้านคน (ร้อยละ 68 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด)

ในช่วง 7-9 เดือนของปี 2565 ประเทศเซอร์เบีย โรมาเนีย และตุรกี มีรายรับจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างมาก ความต้องการท่องเที่ยวยังคงแข็งแกร่งมากเมื่อพิจารณาจากการเดินทางทางอากาศและที่พักแรม โดยอัตราการเข้าพักโรงแรมทั่วโลกอยู่ที่ร้อยละ 66 ในเดือนกันยายน จากร้อยละ 43 ในเดือนมกราคม โดยกลุ่มประเทศยุโรปเป็นผู้นำด้วยอัตราเข้าพักร้อยละ 77 ในเดือนกันยายน และร้อยละ 74 ในเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม 2565

ที่มา : <https://www.unwto.org/taxonomy/term/347>

สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย ปี 2565 และแนวโน้มปี 2566

การเข้าพัก

ร้อยละ **45.92**

ขยายตัวร้อยละ **34.83**

จำนวนผู้เข้าพัก

รวม **91,683,769 คน**

ขยายตัวร้อยละ **252.29**

ปี 2566 คาดว่ารายได้จากการท่องเที่ยว

จากต่างชาติ **9.7 แสนล้านบาท**

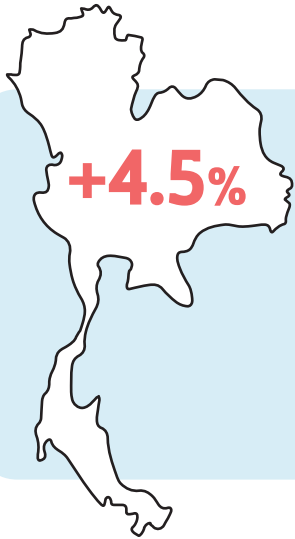
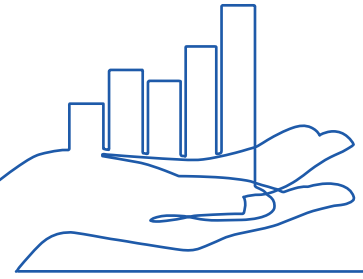
จากตลาดในประเทศ **7.6 แสนล้านบาท**

สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยในปี 2565 มีการขยายตัวต่อเนื่องจากการเปิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการเปิดประเทศรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ข้อมูลจากกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เดือนมกราคม-พฤศจิกายน 2565 (p) มีอัตราการเข้าพักร้อยละ 45.92 และขยายตัวร้อยละ 34.83 เมื่อเทียบกับปีก่อน จำนวนผู้เข้าพักรวมทั้งสิ้น 91,683,769 คน ขยายตัวร้อยละ 252.29 รายได้จากผู้เยี่ยมเยือน จำนวน 933,098.72 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 400.07

ในส่วนการคาดการณ์ปี 2566 ททท. คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเยือนประเทศไทย เป็นจำนวน 18 ล้านคน และจะสร้างรายได้ประมาณ 9.7 แสนล้านบาท ส่วนการประมาณการตลาดในประเทศ คาดว่าจะสร้างรายได้ 7.6 แสนล้านบาท รวมรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 1.73 ล้านล้านบาทตลอดทั้งปี

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

2 ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME ไตรมาสที่ 3 และแนวโน้มทั้งปี 2565

GDP MSME ขยายตัว +7.4%
มีมูลค่า **1,542,710 ล้านบาท**
คิดเป็น **35.6%** ของ GDP รวม

GDP MSME ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (GDP MSME) ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 ขยายตัวถึง 7.4% เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัว 4.3% โดยมีมูลค่า 1,542,710 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP รวมเท่ากับ 35.6% ขณะที่ GDP ไทยไตรมาสที่ 3 ขยายตัว 4.5%

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 21 พ.ย. 65
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

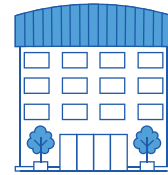
เมื่อพิจารณาตามขนาดธุรกิจ พบว่า GDP ธุรกิจรายย่อยหรือ micro ยังคงขยายตัวได้เท่ากับ 17.6% ธุรกิจขนาดกลางขยายตัว 7.3% ขณะที่ GDP ธุรกิจขนาดย่อมขยายตัว 4.9%

Micro
ขยายตัวสูง
17.6%

SEs
ฟื้นตัวต่อเนื่อง
4.9%

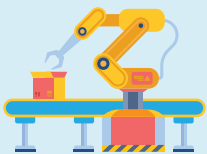

MEs
ขยายตัวเร่งขึ้น
7.3%

การบริโภคภาคเอกชนและการใช้จ่ายของครัวเรือนยังคงเติบโตสอดคล้องกับสถานการณ์การจ้างงานที่ยังขยายตัวต่อเนื่องแม้อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับสูง รวมทั้งการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจากโครงการคนละครึ่งเฟสที่ 5

แม้จะได้รับผลกระทบจากภาวะเงินเฟ้อ แต่ธุรกิจส่วนใหญ่สามารถปรับตัวเพื่อรับมือภาวะต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นได้ ขณะที่ธุรกิจมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจในอนาคต

ปัจจัยสนับสนุนหลักมาจากภาคการส่งออกที่ขยายตัวในระดับสูงต่อเนื่อง รวมทั้งความสามารถในการบริหารจัดการต้นทุนที่ดี และความพร้อมในการจัดหาแหล่งเงินทุน

ภาคการผลิต

ภาคการค้า

ภาคการบริการ

↑ ภาคการผลิต ภาคการค้า ภาคการบริการ
ฟื้นตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน

↓ ขณะที่ภาคการก่อสร้าง
ลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้ว

ในด้านสาขาธุรกิจของ MSME สาขาธุรกิจในภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคการบริการฟื้นตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน โดยเฉพาะสาขาที่พักแรมและร้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และสาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร ขณะที่สาขาธุรกิจค้าปลีกค้าส่งยังขยายตัวได้จากการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ที่ยังเติบโตสูง ขณะที่ภาคการก่อสร้างยังคงลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้ว จากการชะลอโครงการก่อสร้างของทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมีแรงกดดันจากราคาวัสดุก่อสร้างที่ยังสูงขึ้น

ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME ในช่วง 9 เดือนแรก และภาพรวมทั้งปี 2565

ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2565 พบว่า GDP MSME มีมูลค่า 4,536,399 ขยายตัวได้ 5.1% และมีสัดส่วนต่อ GDP ประเทศเท่ากับ 35.2% โดยสาขาธุรกิจที่ฟื้นตัวชัดเจน ได้แก่ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และสาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร โดยคาดว่าในไตรมาสสุดท้ายของปีจะได้รับอานิสงส์จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ขยายตัวรวมทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมที่ฟื้นตัวอย่างชัดเจนทั้งในด้านการบริโภค การลงทุนและการจ้างงาน ซึ่งอาจทำให้สถานการณ์ของ MSME ไทยกลับเข้าสู่ภาวะก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ตารางที่ 2.1 อัตราการขยายตัวของ GDP MSME รายไตรมาส จำแนกตามสาขาธุรกิจ ปี 2562-2565

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	2562				2563				2564				2565			
	Q1/62	Q2/62	Q3/62	Q4/62	Q1/63	Q2/63	Q3/63	Q4/63	Q1/64	Q2/64	Q3/64	Q4/64	Q1/65	Q2/65	Q3/65	9M/65
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	0.0	-4.0	0.9	-4.5	-2.3	2.7	4.8	6.2	7.5	8.7	8.9	5.9	6.9	6.6	-0.3	4.7
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-33.2	-30.1	-31.3	-32.2	6.4	-10.0	-3.3	-5.9	-0.2	9.9	-5.6	-7.8	-46.8	-49.3	-44.4	-46.9
การผลิต	0.6	0.7	-0.1	-1.8	-6.4	-17.7	-8.6	-4.1	-2.6	12.6	-4.6	-0.1	2.8	0.3	7.1	3.3
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	21.5	24.0	17.3	12.4	-7.6	-20.2	-17.2	-20.8	-6.1	4.3	0.8	5.4	16.4	15.6	20.6	17.4
การจัดหาน้ำ การจัดการและบำบัดน้ำเสีย	0.0	-2.5	-2.6	-4.3	17.6	15.7	15.6	19.7	1.7	9.1	7.9	8.3	-3.1	-4.7	-4.3	-4.1
การก่อสร้าง	0.1	0.5	-0.3	-5.7	-10.8	6.4	8.9	-1.3	13.0	2.6	-4.6	-1.3	-8.1	-7.1	-5.4	-6.9
การขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์	10.4	8.7	8.5	8.7	5.4	-9.4	-4.9	-2.3	2.8	10.5	8.2	8.4	6.9	7.3	7.7	7.3
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	11.4	10.6	10.0	9.6	-37.4	-57.8	-47.4	-45.4	-17.8	9.1	-2.5	2.1	16.1	17.2	22.4	18.5
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	7.2	5.9	9.5	10.8	-22.4	-52.2	-38.2	-32.3	-36.9	16.4	-19.0	-4.9	34.3	45.7	54.4	44.5
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	26.0	28.3	26.9	28.2	-8.9	-9.9	-9.7	-8.7	-6.2	-5.1	-4.0	-5.4	21.0	21.6	20.1	20.9
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	-26.3	-26.7	-25.3	-25.7	41.7	37.5	37.4	40.9	40.6	39.9	40.3	38.1	-20.7	-20.5	-21.3	-20.8
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	3.6	1.9	1.0	1.6	2.5	1.8	2.4	2.1	14.6	15.1	12.9	13.7	-0.3	1.0	1.6	0.7
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.3	4.8	4.1	4.4	5.0	-5.8	-4.7	-4.2	-11.2	-8.1	-12.6	-12.3	2.6	4.0	4.1	3.5
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	12.3	13.3	14.4	13.6	2.8	-17.8	-13.8	-10.5	-0.1	14.6	10.8	9.1	5.8	6.8	11.6	8.0
การศึกษา	0.1	0.6	-1.7	-2.4	15.7	14.7	16.6	16.7	12.9	12.7	12.6	13.0	-0.6	0.3	1.7	0.5
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	-38.7	-39.0	-37.2	-36.5	40.6	40.1	42.0	46.7	33.8	35.6	36.8	38.7	-34.8	-33.7	-35.7	-34.8
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	15.7	13.9	15.4	16.1	21.4	-40.1	4.9	3.2	-4.6	100.6	-5.4	-2.0	-2.8	-0.1	1.4	-0.5
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	7.4	6.3	5.8	6.8	6.1	-9.2	-0.6	-1.2	-2.8	0.7	-5.2	0.6	2.6	3.2	8.5	4.7
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล	-1.6	-1.7	0.6	0.3	4.4	-2.6	4.3	5.0	-0.2	5.2	-0.3	-0.2	1.1	-5.8	2.0	-0.9
รวม	3.6	3.1	2.9	2.4	-4.1	-17.7	-9.5	-7.2	-2.5	12.5	0.2	3.6	3.9	4.3	7.4	5.1

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

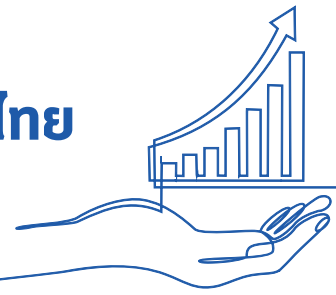
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME ทั้งปี 2565 สสว. คาดว่า GDP MSME จะขยายตัวได้ 4.9% โดยธุรกิจต่าง ๆ จะสามารถกลับสู่ภาวะปกติเช่นเดียวกับในช่วงก่อนสถานการณ์โควิด-19 ตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ปี 2566 เป็นต้นไป

3

ประมาณการเศรษฐกิจของ MSME ไทย ปี 2565 และแนวโน้มปี 2566

(ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2565)

อุปสรรคที่สำคัญต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2565 มาจาก 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่

1. สงครามรัสเซีย-ยูเครน

ส่งผลให้ปัญหาอุปทานคอขวดแย่งและยืดเยื้อ อีกทั้งราคาพลังงานและอาหารยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง

2. มาตรการล็อกดาวน์และนโยบาย Zero Covid ของจีน

ส่งผลต่ออุปสงค์จากประเทศจีนและซ้ำเติมปัญหาห่วงโซ่อุปทานโลกเนื่องจากจีนเป็นผู้ผลิตสินค้าและผู้บริโภครายใหญ่ และศูนย์กลางขนส่งของโลก

3. การดำเนินนโยบายการเงินตึงตัวของธนาคารกลางสหรัฐ (FED)

กีดกันการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกและเพิ่มความผันผวนในภาคการเงิน คาดว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐอาจแตะระดับร้อยละ 4 ภายในสิ้นปี 2565 (4.5% ณ 14 ธ.ค. 2565)

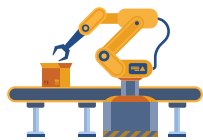
ปัจจัยเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มเศรษฐกิจสำคัญ ทั้งสหรัฐฯ ยุโรป จีน และหลายกลุ่มเศรษฐกิจมีความเสี่ยงต่อการเข้าสู่ภาวะถดถอย (recession) เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม สงครามรัสเซีย-ยูเครน และการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีน รวมทั้งภาวะการเงินโลกที่เริ่มตึงตัว ส่งผลให้ไทยเกิดภาวะเงินเฟ้อ ต้นทุนทางธุรกิจสูงขึ้น สินค้าอุปโภคบริโภคราคาสูง การส่งออกเริ่มชะลอตัว ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นตัวแปรสำคัญต่อต้นทุนของผู้ประกอบการและยังมีความผันผวนในระดับราคาสูงอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าจะยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อภาวะเศรษฐกิจโลกต่อไปยังปี 2566

สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจของ MSME ไทย ปี 2565 นั้น มีทิศทางขยายตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการผ่อนคลายนโยบายการเงินจากโรคระบาดโควิด-19 และประชาชนเริ่มกลับมาใช้ชีวิต กลับมาทำงานตามปกติ ประชาชนจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ ถึงแม้ว่าอัตราเงินเฟ้อจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นก็ตาม จึงคาดการณ์ว่าการบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 ส่วนแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปี 2565 ยังได้รับปัจจัยบวกจากการท่องเที่ยวและภาคบริการ ซึ่งส่งผลดีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมถึงภาคการเกษตรที่ผลผลิตราคาดี ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยเริ่มฟื้นตัวชัดเจนขึ้น อีกทั้งภาพรวมการส่งออกขยายตัวกว่าปีที่ผ่านมา ยิ่งไปกว่านั้น แนวทางตามมาตรการของภาครัฐที่เคยออกมาช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของทั้งประชาชนและ MSME เช่น โครงการคนละครึ่ง โครงการเราเที่ยวด้วยกัน เป็นต้น ภาครัฐควรเร่งออกมาตรการเร่งด่วนเพิ่มเติมเพื่อกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวที่แม้ขณะนี้จะเริ่มฟื้นตัว เนื่องจากภาคการท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจฐานรากและ MSME ช่วยให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง แต่สิ่งที่สำคัญคือ ผู้ประกอบการ MSME ควรปรับตัวให้สอดคล้องกับปัจจัยกีดกันการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงการลดต้นทุนที่มีประสิทธิภาพ และลงทุนในเทคโนโลยีที่เหมาะสม เน้นเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และบริหารจัดการวัตถุดิบ ทั้งในแง่ของการจัดหาซัพพลายเออร์ที่เหมาะสม ประกอบกับการหาวัตถุดิบทดแทน และเพิ่มความยืดหยุ่นในการทำธุรกิจให้ปรับตัวในวิกฤติได้รวดเร็ว ควรเริ่มปรับใช้ Data analytics ในการเข้าถึงความต้องการของลูกค้า นำเสนอผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า และลงทุนในเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การบริหารจัดการและปรับปรุงในระยะยาว

จากปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้น สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) โดยฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจได้ปรับประมาณการ GDP MSME ปี 2565 ตามทิศทางสถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของ MSME สสว. ประเมินว่า ปี 2565 GDP MSME อาจมีแนวโน้มชะลอลงต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมเพียงเล็กน้อยจากปัจจัยบวกช่วงปลายปี จากการประมาณการ GDP MSME โดยใช้ MSME IO Table และ Macro Model คาดว่า GDP MSME ปี 2565 จะเติบโตได้ร้อยละ 4.9 ซึ่งปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อน ที่เติบโตร้อยละ 4.7 โดยเป็นการขยายตัวของ GDP ในภาคต่าง ๆ ดังนี้

การเกษตร
ร้อยละ 4.7

การผลิต
ร้อยละ 4.5

การก่อสร้าง
ร้อยละ 5.1

การค้าส่งค้าปลีก
ร้อยละ 4.6

การบริการ
ร้อยละ 5.6

ตารางที่ 3.1 สมมติฐานเพื่อใช้ประมาณการตัวเลขเศรษฐกิจ ปี 2565 (ณ 7 พฤศจิกายน 2565)

สมมติฐาน	ประมาณการ			
	ปี 2565		ปี 2566	
	สถานการณ์ปกติ	สมมติฐานดี	สมมติฐานปกติ	สมมติฐานเลวร้าย
อัตราการขยายตัวของ GDP MSME	4.9%	5.8%	4.9%	4.1%
อัตราการขยายตัวของ GDP ไทย*	3.4%	4.8%	3.8%	2.8%
การลงทุนภาคเอกชน*	5.1%	4.7%	3.7%	2.7%
การลงทุนภาครัฐบาล*	1.8%	3.5%	2.5%	1.5%
การบริโภคภาคเอกชน*	7.9%	4.2%	3.2%	2.2%
การอุปโภคภาครัฐบาล*	-2.0%	0.4%	-0.6%	-1.6%
การส่งออกสินค้า*	8.1%	3.5%	2.5%	1.5%
การนำเข้าสินค้า*	16.6%	4.0%	3.0%	2.0%

หมายเหตุ : ข้อมูลประมาณการเศรษฐกิจ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
ประมวลผลโดย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับแนวโน้ม GDP MSME ปี 2566 นั้น สสว. ได้กำหนดแนวทางในการประมาณการ GDP MSME ปี 2565 แบ่งเป็น 3 สมมติฐานหลัก ประกอบด้วย

สมมติฐานที่ 1

สถานการณ์ดี (Best Case Scenario)

• การใช้จ่ายและการลงทุนของภาครัฐเป็นไปอย่างต่อเนื่องตามแผน

คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายได้อย่างต่อเนื่อง โดยเน้นไปที่การขับเคลื่อนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ สามารถดำเนินการได้ตามแผนงาน อีกทั้งยังมีการออกนโยบายเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ อาทิ โครงการกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชน โครงการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือน และการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบในทุกกลุ่มอย่างตรงจุด โดยคาดว่าจะ ในปี 2566 การบริโภคและการลงทุนภาครัฐเติบโตเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.4 และ 3.5

• การลงทุนภาคเอกชน

ขยายตัวร้อยละ 4.7 ซึ่งไม่มากนัก เนื่องจากเม็ดเงินการใช้จ่ายภาครัฐปี 2566 ประเมินลดลง แม้งบประมาณจะเพิ่มขึ้นจากปี 2565 ประกอบกับการชะลอตัวของการส่งออกสินค้าในปี 2566 จึงประเมินว่าการลงทุนภาคเอกชนในปี 2566 ไม่สูงเท่ากับช่วงภาวะเศรษฐกิจปกติ

• กำลังซื้อของภาคครัวเรือนเริ่มฟื้นตัว

การปรับเพิ่มราคาสินค้าที่ชะลอตัวลงจากภาวะเงินเฟ้อ โดยเฉพาะในสินค้ากลุ่มพลังงานและอาหาร สะท้อนจากดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ในดัชนีราคาผู้บริโภคของไทยเดือนตุลาคม 2565 เท่ากับ 108.06 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเท่ากับ 101.96 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 5.98 น้อยกว่าเดือนที่ผ่านมาซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 6.41 ชะลอตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 2 จากความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน ที่ช่วยกันดูแลค่าครองชีพของประชาชน รวมถึงกำกับดูแล และควบคุมราคาสินค้าของกระทรวงพาณิชย์ที่ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้ามีแนวโน้มชะลอตัวลง ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของหลายประเทศ (ข้อมูลเดือนกันยายน 2565) ยังคงอยู่ในระดับสูง และสูงขึ้นต่อเนื่อง ทั้งประเทศในอาเซียน อาทิ ลาว สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ และประเทศสำคัญ อาทิ สหราชอาณาจักร อิตาลี เยอรมนีและอินเดีย รวมถึงสหรัฐอเมริกา การที่ประชาชนมีรายได้จากการกลับเข้าสู่ระบบการทำงานเหมือนภาวะก่อนโควิด ส่งผลต่อกำลังซื้อ คาดการณ์ว่าปี 2566 การบริโภคเอกชนจะเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2

• การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวไทยอย่างมาก

ในหลาย ๆ ประเทศการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เริ่มควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดได้แล้วและเริ่มผ่อนคลายมากขึ้นโดยกิจกรรมทางเศรษฐกิจเริ่มกลับมาดำเนินการได้ตามปกติ ประชาชนสามารถออกนอกประเทศได้ ส่งผลให้เกิดการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาคการบริการ supply chain ของธุรกิจการท่องเที่ยวในไทยเริ่มคึกคัก นักท่องเที่ยวต่างชาติหลั่งไหลเข้าประเทศได้ตามเป้าหมายหรือดีกว่า โดยไม่มีการแพร่ระบาดของโรคซ้ำหรือเกิดโรคระบาดชนิดใหม่ และจากคาดการณ์ปี 2566 น่าจะมีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเข้ามาในประเทศไทยมากกว่า 20 ล้านคน ส่งผลให้การส่งออกภาคบริการขยายตัวเพิ่มขึ้น

• การส่งออกไทย

จากข้อมูลการส่งออกในปี 2565 ปริมาณการส่งออกไม่ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นแต่ราคาวัตถุดิบและราคาขายปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลต่อความต้องการบริโภคทั่วโลกลดลง ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญและต้องจับตาสถานการณ์ตลอดเวลา ประกอบกับมีสัญญาณการชะลอตัวจากดัชนีภาคการผลิตหรือ Manufacturing PMI ในประเทศคู่ค้าสำคัญ อาทิ สหรัฐฯ ยุโรป จีน เกาหลีใต้ เริ่มส่งสัญญาณหดตัวลดลงเล็กน้อยในช่วงเดือน ก.ย. และ ต.ค. ปี 2565 ส่งผลให้เศรษฐกิจยุโรปชะลอตัวจากอัตราเงินเฟ้อที่พุ่งสูงขึ้น นอกจากนี้ สิ่งที่เป็นสาเหตุหลักคือ ธนาคารกลางสหรัฐฯ หรือ FED ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อสกัดเงินเฟ้อ ส่งผลทำให้อุปสงค์และกิจกรรมทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอลงเนื่องจากต้นทุนทางการเงินปรับสูงขึ้นตามทิศทางดอกเบี้ย ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น ทั้งนี้องค์การการค้าโลก (WTO) คาดว่าในปี 2566 การค้าโลกจะเติบโตได้ในระดับต่ำแค่ร้อยละ 1 เท่านั้น ด้านกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟ คาดการณ์จีดีพีโลกปี 2566 เหลือขยายตัวร้อยละ 2.7 จากเดิมคาดว่าจะเติบโตร้อยละ 2.9 จากเหตุผลดังกล่าว จึงคาดการณ์ว่า ในปี 2566 ภาคการส่งออกของไทยจะขยายตัวร้อยละ 3.5 เท่านั้น

จากผลกระทบตามสถานการณ์ที่ติดดังกล่าว สสว. ประเมินว่า ปี 2566 คาดว่า GDP MSME จะเติบโตร้อยละ 5.8 โดย GDP ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 5.2 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 6.2 GDP ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 4.7 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 5.5 และ GDP ภาคการบริการ ขยายตัวร้อยละ 6.2

สมมติฐานที่ 2

สถานการณ์ปกติ (Normal Case Scenario)

- **การใช้จ่ายและการลงทุนของภาครัฐ**

จากงบประมาณด้านการลงทุนของภาครัฐในปี 2566 มีงบประมาณที่จำกัด ในสมมติฐานนี้ ภาครัฐต้องมีมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผน ซึ่งหากดำเนินการได้จะทำให้เกิดการบริโภค -0.6 และการลงทุนภาครัฐเติบโตเพิ่มขึ้นได้ร้อยละ 2.5

- **การลงทุนภาคเอกชน**

เนื่องจากเม็ดเงินการลงทุนจากภาครัฐในปี 2566 มีจำนวนจำกัด ส่งผลต่อการลงทุนภาคเอกชน ทำให้การขยายตัวอยู่ในขนาดจำกัด ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.7

- **กำลังซื้อของภาคครัวเรือน**

แม้ความต้องการซื้อเริ่มกลับมาตั้งแต่ช่วงปลายปี 2565 แต่ด้วยความกังวลต่อสถานการณ์เศรษฐกิจทำให้ภาคครัวเรือนจะระมัดระวังการใช้จ่าย จึงส่งผลต่อการเติบโตของกำลังซื้อเพียงร้อยละ 3.2

- **การท่องเที่ยว**

มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนได้ตามแผน คือคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวจำนวน 20 ล้านคน และไม่มีการแพร่ระบาดของโควิด-19 ระลอกใหม่

- **การส่งออกไทย**

คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 2.5 จากการคาดการณ์เศรษฐกิจโลกถดถอยในหลายกลุ่มเศรษฐกิจ และวิกฤติสงครามรัสเซีย-ยูเครน ส่งผลให้ความต้องการซื้อชะลอตัว มีผลโดยตรงต่อภาคการส่งออกของไทย

จากผลกระทบตามสถานการณ์ปกติดังกล่าว สสว. ประเมินว่า ปี 2566 นั้น GDP MSME จะเติบโตร้อยละ 4.9 โดยเป็นการขยายตัวของ GDP ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 4.9 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 5.3 GDP ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 4.6 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 5.2 และ GDP ภาคการบริการ ขยายตัวร้อยละ 5.3

สมมติฐานที่ 3

สถานการณ์เลวร้าย (Worst Case Scenario)

- **การลงทุนภาครัฐ**

หากการใช้จ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามแผน โดยเฉพาะการขับเคลื่อนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน จะเกิดการหดตัวด้านการใช้จ่ายภาครัฐอย่างมากและหากการเลือกตั้งใหม่เกิดความล่าช้าส่งผลต่อการอนุมัติใช้งบประมาณได้ไม่ต่อเนื่อง จะยิ่งส่งผลให้เกิดการชะงักของการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดยคาดว่าจะในปี 2566 การบริโภค -1.6 และการลงทุนภาครัฐเติบโตเพียงร้อยละ 1.5

- **การแพร่ระบาดของโควิด-19 กลับมาระบาดใหม่ในต่างสายพันธุ์หรือโรคระบาดชนิดใหม่**

ส่งผลให้ต่างชาติกังวลที่จะเข้ามาเที่ยวในเมืองไทย หรือประเทศต่าง ๆ เริ่มปิดประเทศอีกครั้ง ทำให้นักท่องเที่ยวไม่มาท่องเที่ยวในไทยตามที่คาดหวังไว้ จะส่งผลเสียต่อการท่องเที่ยวไทยอย่างมาก และจากการคาดการณ์ในปี 2566 เหตุการณ์นี้จะทำให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเข้ามาในประเทศไทยเพียง 10 ล้านคน จะส่งผลให้การส่งออกภาคบริการชะลอตัวลง

• การลงทุนภาคเอกชน

อาจชะลอตัวอย่างต่อเนื่องจากเม็ดเงินการใช้จ่ายภาครัฐ ในปี 2566 ประเมินว่าอาจลดลงไปมาก ประกอบกับการชะลอตัวของราคาส่งออกสินค้ามากขึ้นกว่าเดิม การผลิตสินค้าลดลง การลงทุนเกิดขึ้นได้ยาก หรือไม่อาจลงทุนเพิ่มได้ คาดว่าในปี 2566 การลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวเพียงร้อยละ 2.7

• กำลังซื้อของภาคครัวเรือน

อาจเกิดการชะงักงันของกำลังซื้อเนื่องจากภาระหนี้สินครัวเรือนของประเทศเพิ่มสูงขึ้นอีกทั้งการปรับเพิ่มราคาสินค้าจากภาวะเงินเฟ้อ อาจทำให้ประชาชนไม่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้ มีผลต่อกำลังซื้อ สิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้การบริโภคภาคเอกชนไม่สามารถฟื้นตัวได้ คาดการณ์ว่าปี 2566 การบริโภคภาคเอกชนจะเติบโตเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2.2 เท่านั้น

• การส่งออกไทย

ขยายตัวน้อยลงกว่าที่คาดการณ์มาก จากเศรษฐกิจโลกถดถอย และวิกฤติสงครามรัสเซีย-ยูเครนที่ยืดเยื้อต่อไป และรุนแรงขึ้น จากกรณีที่เศรษฐกิจโลกชะลอตัว ส่งผลโดยตรงต่อภาคการส่งออกของไทย และยังประเทศคู่ค้าของไทยมีเศรษฐกิจถดถอยมากกว่าไทย อาจส่งผลให้การส่งออกของไทยน้อยลงไปจากเดิมด้วย โดยเฉพาะถ้าสงครามรัสเซีย-ยูเครน ยืดเยื้อมากขึ้น จะส่งผลโดยตรงต่อการส่งออกมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งคาดการณ์ว่าในปี 2566 ภาคการส่งออกของไทยจะขยายตัวเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้น

จากผลกระทบตามสถานการณ์ที่เลวร้ายดังกล่าว สสว. ประเมินว่า ปี 2566 นั้น GDP MSME จะเติบโตร้อยละ 4.1 โดยเป็น GDP ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 4.3 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 4.6 GDP ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 3.7 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 4.5 และ GDP ภาคการบริการ ขยายตัวร้อยละ 3.2

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการประมาณการทั้ง 3 สมมติฐาน โดยสามารถจำแนกได้ ดังนี้

ปัจจัยสนับสนุน

• กรณีพิพาทไต้หวัน-จีน อาจส่งผลดีต่อการเป็นสายการผลิตใหม่

คาดว่าความขัดแย้งระหว่างไต้หวันและจีนจะยังไม่มีวาระสงบ สงครามกระทบต่อเศรษฐกิจโลกในระยะสั้น ๆ แต่การแบ่งขั้วระหว่างจีนกับสหรัฐฯ จะรุนแรงขึ้นในระยะต่อไป โดยเฉพาะเรื่องเทคโนโลยีความเสี่ยงภูมิรัฐศาสตร์โลกเพิ่มสูงขึ้นทำให้ธุรกิจข้ามชาติหาทางปรับกระบวนการผลิตย้ายถิ่นฐานไปผลิตในภูมิภาคใกล้เคียงหรือในประเทศมากขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อไทยในด้านฐานการผลิตของไต้หวันและจีนในอนาคต ซึ่งไทยมีโอกาสส่งสินค้าไปจีนทดแทนไต้หวัน และดึงดูดการลงทุนจากจีน และไต้หวันได้มากขึ้น จากปัจจุบันที่จีนเข้ามาลงทุนเป็นอันดับที่ 6 ในประเทศกลุ่มอาเซียน ซึ่งเป็นผลดีต่อการส่งออกของไทยในปีหน้า แต่จากเศรษฐกิจโดยภาพรวมทั่วโลกมีทิศทางชะลอตัวลงส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกไม่เป็นที่ตามเป้าหมาย

• การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวไทยอย่างมาก

ในหลาย ๆ ประเทศการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เริ่มควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดได้แล้ว และเริ่มผ่อนคลายมากขึ้น โดยกิจกรรมทางเศรษฐกิจเริ่มกลับมาดำเนินได้ตามปกติ ประชาชนสามารถออกนอกประเทศได้ ส่งผลให้เกิดการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาคการบริการ โดยเฉพาะด้าน supply chain ของธุรกิจการท่องเที่ยวในไทยเริ่มคึกคัก นักท่องเที่ยวต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาในประเทศได้ตามเป้าหมายหรือดีกว่า โดยไม่มีการแพร่ระบาดของโรคซ้ำหรือเกิดโรคระบาดชนิดใหม่

• การท่องเที่ยวมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งจะช่วยให้เกิดวัฏจักรขาขึ้นของระบบเศรษฐกิจไทย ทั้งระบบ ซึ่งจากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวฯ ได้คาดการณ์ว่า สิ้นปี 2565 จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในไทยจำนวนไม่ต่ำกว่า 10 ล้านคน และแนวโน้มปี 2566 จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาประเทศไทยกว่า 18 ล้านคน และสร้างรายได้ประมาณ 9.7 แสนล้านบาท ส่วนการประมาณการตลาดในประเทศ ททท. คาดว่าจะสร้างรายได้ 7.6 แสนล้านบาท รวมถึงรัฐเริ่มมีการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประชาชนคนไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถสวมหน้ากากอนามัยได้ตามความสมัครใจ แต่ยังคงแนะนำให้สวมใส่เมื่ออยู่ในสถานที่แออัดและการขยายเวลาการเปิดให้บริการของธุรกิจภาคกลางคืน เช่น สถานบันเทิง ผับ บาร์ และคาราโอเกะ กลับคืนสู่ภาวะปกติให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม เปิดบริการได้ถึงเวลา 04.00 น. จะส่งผลดีต่อการกระตุ้นยอดนักท่องเที่ยวต่างชาติมาไทยมากขึ้น

• กำลังซื้อระดับบนธุรกิจขนาดใหญ่ของภาคการบริการแข็งแกร่ง เศรษฐกิจไทยเติบโตดีขึ้น

เศรษฐกิจไทยเติบโตได้ดีขึ้นหลังเปิดเมืองช่วงกลางปี 2565 และสนับสนุนกิจกรรมเศรษฐกิจให้ขยายตัวต่อเนื่อง แต่การฟื้นตัวจากภาวะชะลอตัวทางเศรษฐกิจครั้งนี้ยังขาดการกระจายตัว เพราะกลุ่มที่ได้ประโยชน์เกี่ยวข้องกับการเปิดเมืองจังหวัดท่องเที่ยวสำคัญ และกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีทุนทรัพย์พร้อมปรับปรุงกิจการ พัฒนาด้านเทคโนโลยี และเชื่อมกับการค้าโลก อีกทั้งไทยไม่มีปัญหาการว่างงาน ซึ่งสนับสนุนกำลังซื้อจากประชาชนที่มีรายได้ระดับบนสามารถใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้การบริโภคภาคเอกชนขยายตัว

• ค่าเงินบาทมีทิศทางแข็งค่าตามการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ

การอ่อนค่าของเงินบาทเกิดจาก 1) การแข็งค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐตามทิศทางนโยบายการเงินตึงตัว การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยของ Fed และความกังวลภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย 2) เศรษฐกิจจีนที่อ่อนแอกว่าคาด ทำให้เงินหยวนและค่าเงินภูมิภาค รวมถึงเงินบาทอ่อนค่า 3) เงินทุนไหลออกจากกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ รวมถึงไทยในช่วงที่นักลงทุนปีติรับความเสี่ยง และ 4) การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของไทย อย่างไรก็ตาม ช่วงปลายปีต่อเนื่องถึงปี 2566 เงินบาทจะมีแนวโน้มกลับมาแข็งค่าขึ้นจาก 1) เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง 2) ดุลบัญชีเดินสะพัดที่คาดว่าจะกลับมาเกินดุลปลายปี 2565 จากผลของภาคการท่องเที่ยว 3) เงินทุนเคลื่อนย้ายมีแนวโน้มไหลกลับเข้าตลาดการเงินไทยตามความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่ปรับดีขึ้น และ 4) อัตราเงินเฟ้อไทยที่ปรับลดลงเร็วกว่าสหรัฐฯ ด้วยเหตุนี้ จึงประเมินว่า เงินบาทจะแข็งค่าลงมาอยู่ที่ 35-36 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ณ สิ้นปี 2565 และ 33.5-34.5 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ณ สิ้นปี 2566

ปัจจัยเสี่ยง

• ปัญหาการขาดแคลนปัจจัยการผลิต

จากตลาดแรงงานที่ยังคงฟื้นตัวไม่เต็มที่ อีกทั้งในบางอุตสาหกรรมยังประสบปัญหาขาดแคลนปัจจัยการผลิต รวมถึงการส่งสัญญาณปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในหลายประเทศ มีผลต่อการไหลออกของเงินทุน ส่งผลต่อการอ่อนค่าของเงินบาท การนำเข้าวัตถุดิบมีต้นทุนที่สูงขึ้นจากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ภาคเอกชนบางกลุ่มธุรกิจชะลอการลงทุนออกไป ซึ่งคาดว่าภาคการลงทุนเอกชนเติบโตเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2.7

• กำลังซื้อระดับฐานราก MSME ต่างจังหวัดภาคเกษตรอ่อนแอ

ไทยยังเผชิญปัญหาเงินเฟ้อที่กดดันกำลังซื้อของครัวเรือนที่มีรายได้น้อยถดถอยน่าจะถึงปี 2566 โดยกลุ่มธุรกิจขนาดเล็กในต่างจังหวัดที่ไม่ใช่เมืองท่องเที่ยวและพึ่งพิงภาคเกษตรยังคงอ่อนแอ แม้การส่งออกสินค้าเกษตรจะเติบโตได้ดี แต่เกษตรกรมีรายได้หักค่าใช้จ่ายลดลง เพราะต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็วและโตเร็วกว่าราคาสินค้าเกษตร ประกอบกับปัญหาน้ำท่วมในหลายพื้นที่ยังคงตันทกำลังซื้อต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีหนี้สูง

• ความต้องการสินค้าทั่วโลกส่งสัญญาณชะลตัว

ตามกำลังซื้อที่ลดลงจากแรงกดดันเงินเฟ้อในระดับสูงและการเร่งตัวของดอกเบี้ยทั่วโลก สะท้อนจากภาคการค้าที่หดตัว โดยพบว่าเศรษฐกิจของกลุ่มสหภาพยุโรปและอังกฤษกำลังเข้าสู่ภาวะถดถอยชัดเจนขึ้นและคาดว่าจะถดถอยอย่างเต็มที่ในปี 2566 ขณะที่สหรัฐอเมริกาและประเทศสำคัญในเอเชียล้วนชะลตัว ด้วยแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่อ่อนแรงลง ปัจจุบันกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ปรับลดประมาณการเศรษฐกิจโลกปี 2566 ลงจากร้อยละ 3.6 (คาดการณ์ ณ เดือนเมษายน 2565) เหลือร้อยละ 2.7 (คาดการณ์ ณ เดือนตุลาคม 2565)

• ราคาพลังงานยังคงอยู่ในระดับสูงจากความตึงตัวอย่างต่อเนื่องของการบริโภคทั่วโลก

ราคาน้ำมันที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมากกว่าประเทศอื่นเนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจไทยพึ่งพาการใช้น้ำมันสูง ในขณะที่ทั่วโลกมีแนวโน้มลดลง สะท้อนได้จากตัวเลขอัตราการบริโภคพลังงานต่อ GDP หรือ Energy intensity ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการใช้พลังงานเพื่อการผลิตสินค้าและบริการ ด้วยเหตุนี้ เมื่อราคาน้ำมันสูงขึ้นประเทศไทยจึงได้รับผลกระทบรุนแรงและอ่อนไหวต่อปัจจัยภายนอกค่อนข้างมาก ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่นำเข้าพลังงานสุทธิมากที่สุด ในภูมิภาคทำให้เมื่อราคาน้ำมันสูงขึ้นไทยจำเป็นต้องจ่ายเงินมากขึ้น ทำให้ดุลการค้าขาดดุลเพิ่มได้มากเช่นเดียวกับเงินเฟ้อของไทยที่ตอบสนองต่อราคาพลังงานมากกว่าประเทศอื่นในภูมิภาค แม้จะมีมาตรการอุดหนุนราคาจากภาครัฐบางส่วนแล้วก็ตาม ปัญหาดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อการบริโภคภาคเอกชนที่ลดลงอย่างชัดเจน คาดว่าปี 2566 การบริโภคภาคเอกชนจะลดลงเหลือร้อยละ 2.2

• อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นต่อเนื่อง

ปัญหาเงินเฟ้อสูงมีแนวโน้มไปจนถึงปี 2566 แม้เงินเฟ้อไทยเดือนกันยายน 2565 อยู่ที่ร้อยละ 6.41 ลดลงจากเดือนก่อนหน้าที่ร้อยละ 7.86 แต่จะเริ่มเห็นการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าแบบเดือนต่อเดือนอย่างต่อเนื่อง มีหลากหลายสินค้าทยอยปรับราคาขึ้นหลังการเปิดประเทศ แม้ราคาน้ำมันจะปรับตัวลดลงแต่ค่าไฟฟ้าค่าเช่าบ้านและราคาอาหารสดกลับปรับตัวสูงขึ้น เมื่อเศรษฐกิจกำลังฟื้นตัวในช่วงที่เงินเฟ้อเกินกรอบเป้าหมายของ ธปท. ที่ระดับร้อยละ 1.0 – 3.0 ทาง ธปท. น่าจะทยอยปรับอัตราดอกเบี้ยขึ้นไปจนถึงระดับ ร้อยละ 2.0 เป็นอย่างน้อยภายในกลางปี 2566 ขณะที่สหรัฐฯ น่าจะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยไปแตะที่ระดับร้อยละ 5.0 เป็นอย่างน้อยช่วงกลางปี 2566 ด้วยเช่นกัน

• ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน

มีแนวโน้มยืดเยื้อต่อไป และยังคงเป็นปัญหาหลักของการเพิ่มขึ้นของค่าพลังงานและอาหารทั่วทุกมุมโลก ถึงแม้บางประเทศในยุโรปที่ขาดแคลนพลังงานจากการเข้าสู่ฤดูหนาว เริ่มหันมาขอความช่วยเหลือจากรัสเซีย แต่ก็ยังไม่อาจแน่ใจว่าจะยืดเยื้ออีกนานแค่ไหน ในปี 2566 คาดว่าน่าจะยังส่งผลกระทบต่อไปวงกว้าง โดยเฉพาะการนำเข้าส่งออกของไทยจะได้รับผลกระทบต่อเนื่องในภาคการผลิตในห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องกับยูเครนและรัสเซีย โดยจากข้อมูลพบว่า การนำเข้าสินค้าของไทยจากรัสเซียมีสัดส่วนสูงในกลุ่มปุ๋ยเคมี และยูเครนมีสัดส่วนสูงในกลุ่มธัญพืช ซึ่งปัญหาสงครามอาจทำให้การส่งออกจากทั้งสองประเทศติดขัดและกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตต่อเนื่อง เช่น การผลิตอาหารสัตว์ ซึ่งอาจไม่สามารถดำเนินกิจการได้ตามปกติ อีกทั้งยังมีความเสี่ยงสำคัญคือ อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจช้าลงตามเศรษฐกิจโลก ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้ ธปท. เผชิญกับความท้าทายและข้อจำกัดเชิงนโยบายมากขึ้นและอาจต้องเริ่มออกมาตรการเพื่อดูแลเงินเฟ้อมากขึ้นในช่วงหลังจากนี้ไป แม้เศรษฐกิจจะยังฟื้นตัวได้ไม่เต็มที่ก็ตาม

• ค่าเงินบาทอ่อนค่าส่งผลกระทบต่อธุรกิจที่มีการนำเข้าวัตถุดิบเพื่อผลิตสินค้า

แม้ว่าสถานการณ์ค่าเงินบาทอ่อนค่าจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งออก ส่งผลให้สินค้าไทยมีราคาถูกลงและส่งออกได้มากขึ้นแต่ในภาคอุตสาหกรรมที่ต้องนำเข้าวัตถุดิบเพื่อการผลิต จะได้รับผลกระทบจากราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้นเมื่อพิจารณาโครงสร้างการผลิตอุตสาหกรรม พบว่าการอ่อนค่าของเงินบาทจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันไปตามสัดส่วนการนำเข้าวัตถุดิบ และสินค้าชั้นกลาง และสัดส่วนการส่งออกสินค้า โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการนำเข้าวัตถุดิบมาก และมีสัดส่วนการส่งออกน้อยจะเป็นกลุ่มที่เสียประโยชน์

• กำลังซื้อของภาคครัวเรือนชะลตัวลง

ราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้นจากภาวะเงินเฟ้อ โดยเฉพาะสินค้ากลุ่มพลังงานและอาหาร สะท้อนจากดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ไตรมาสที่ 2 ปี 2565 ที่สูงขึ้นร้อยละ 6.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และคาดว่าจะยังปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี 2565 ตามการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและราคาพลังงานโลก ประกอบกับภาระหนี้ครัวเรือนที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งสะท้อนจากหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ในไตรมาสที่ 4 ปี 2564 อยู่ที่ร้อยละ 90.1 เทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในประเทศไทยในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 79.9

ตารางที่ 3.2 ประมาณการ GDP MSME ปี 2565 และแนวโน้มปี 2566 จำแนกตามสมมติฐาน และกลุ่มธุรกิจ (ณ 7 พ.ย. 2565)

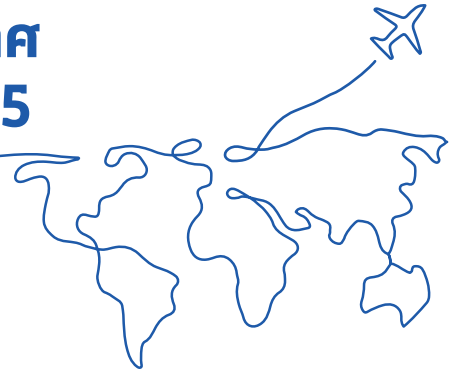
MSME by sector	ปี 2565		ปี 2566	
	สมมติฐาน	สมมติฐานดี	สมมติฐานปกติ	สมมติฐานเลวร้าย
	%YoY	%YoY	%YoY	%YoY
GDP MSME	4.9	5.8	4.9	4.1
- ภาคการเกษตร	4.7	5.2	4.9	4.3
- ภาคการผลิต	4.5	6.2	5.3	4.6
- ภาคการก่อสร้าง	5.1	4.7	4.6	3.7
- ภาคการค้าส่งค้าปลีก	4.6	5.5	5.2	4.5
- ภาคการบริการ	5.6	6.2	5.3	3.2

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

4

สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ ของ MSME ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

การส่งออกของ MSME

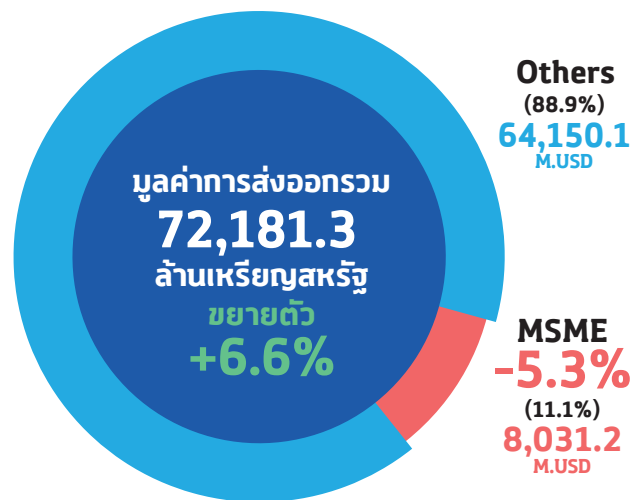
การส่งออกของ MSME ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 **ลดลง 5.3%** (YOY) เป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 และคาดว่าในไตรมาสสุดท้าย **มูลค่าส่งออกจะยังลดลง** จากภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย

มูลค่าส่งออก ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 MSME ส่งออกสินค้าคิดเป็นมูลค่า 286,913.1 ล้านบาท และเมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐจะมีมูลค่า 8,031.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงเท่ากับ 5.3% เป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 โดย MSME มีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกต่อการส่งออกรวมเท่ากับ 11.1% ขณะที่มูลค่าการส่งออกรวมของประเทศมีมูลค่า 72,181.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 6.6%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การส่งออกของ MSME ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2565 (ม.ค. – พ.ย.)

ภาพรวมการส่งออกของ MSME ในปี 2565

มีแนวโน้มลดลงจากปี 2564

โดยในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2565

MSME มีมูลค่าการส่งออก

969,836.5 ล้านบาท

หรือคิดเป็น 27,979.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 5.1%

มูลค่าส่งออกไปยังตลาดหลักของ MSME

ยังลดลงเกือบทุกตลาด

ยกเว้นตลาดอาเซียนที่

ขยายตัวได้เล็กน้อยเท่ากับ 1.3%

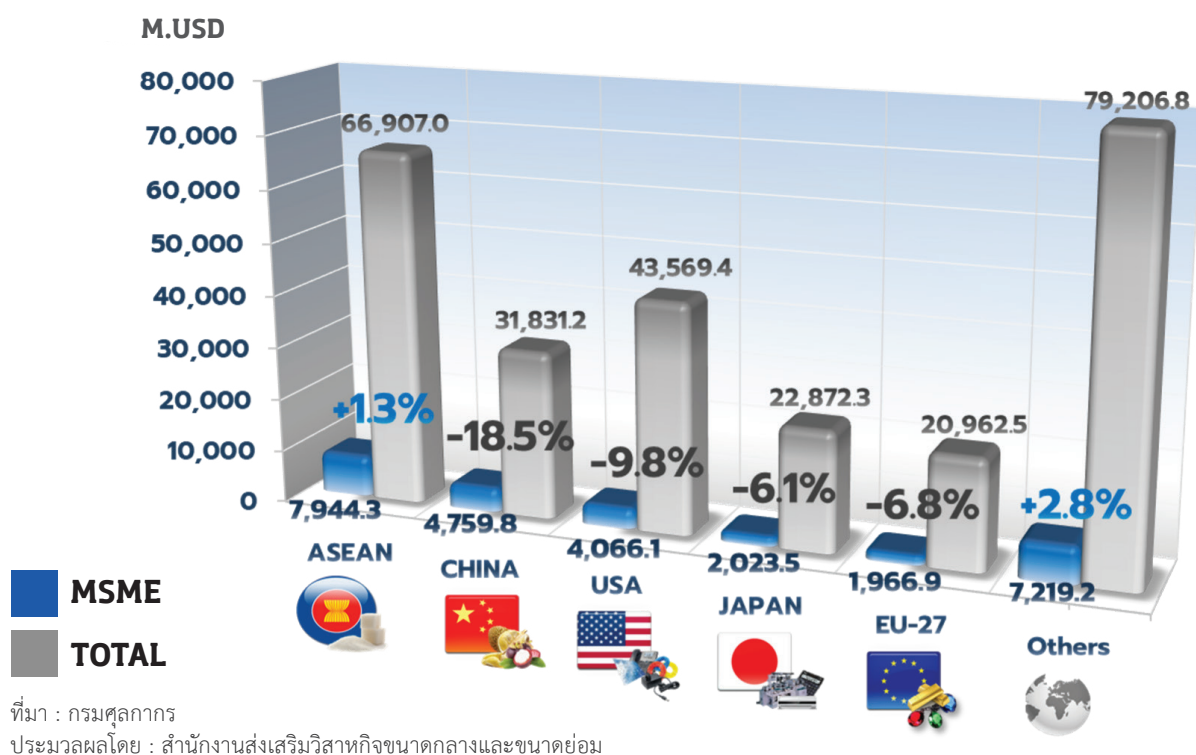
ขณะที่มูลค่าส่งออกไปยังตลาดจีน

ลดลงมากที่สุดเท่ากับ 18.5%

รองลงมาคือ ตลาดสหรัฐอเมริกา

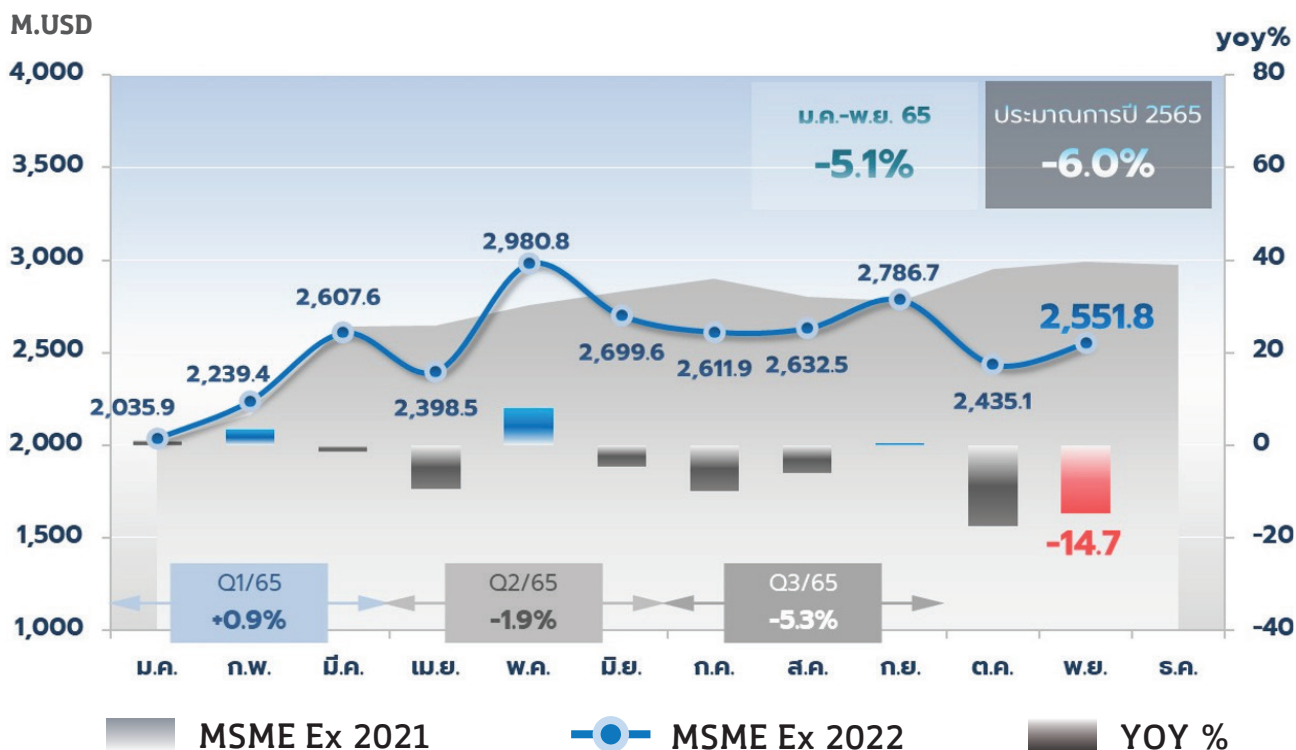
สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ตามลำดับ

ภาพที่ 4.1 มูลค่าส่งออกสินค้าตามตลาดส่งออกหลัก มกราคม - พฤศจิกายน 2565

เมื่อพิจารณาสินค้าส่งออกของ MSME ตามกลุ่มสินค้าสำคัญ พบว่ากลุ่มสินค้าเกษตรมีการลดลงมากที่สุดคือ 16.5% โดยเฉพาะกลุ่มผลไม้สดที่ลดลง 14.4% รองลงมาคือกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ลดลง 13.4% โดยเฉพาะกลุ่มเครื่องจักรและอุปกรณ์ และกลุ่มพลาสติกและผลิตภัณฑ์ ที่ลดลง 15.9% และ 14.3% ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มสินค้าส่งออกที่ยังขยายตัวได้ดี ได้แก่ กลุ่มอาหารและเกษตรแปรรูป และกลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ ที่ขยายตัวได้ 28.1% และ 17.7% ตามลำดับ

ภาพที่ 4.2 มูลค่าการส่งออกของ MSME ปี 2564 - 2565

จากแนวโน้มมูลค่าการส่งออกของ MSME ในช่วง 11 เดือนแรก สสว. คาดว่า ในปี 2565 มูลค่าการส่งออกของ MSME จะลดลง 6.0% และในปี 2566 มูลค่าการส่งออกจะขยายตัวได้เล็กน้อยอยู่ระหว่าง 3% - 5%

การนำเข้าของ MSME

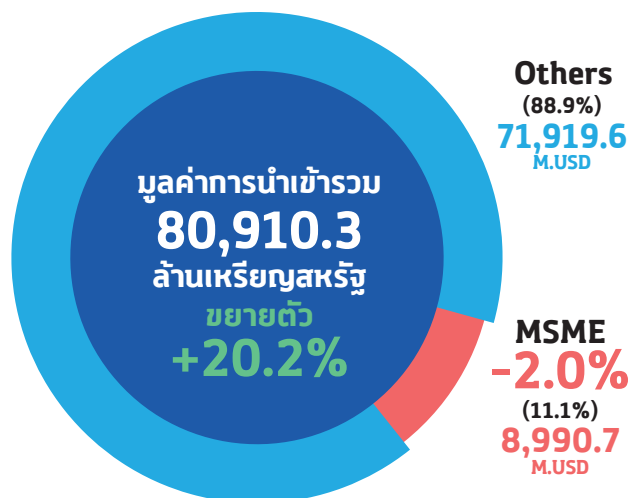
การนำเข้าของ MSME ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 ลดลง 2.0% (YOY) โดยส่วนใหญ่เป็นการลดลงในสินค้ากลุ่มวัตถุดิบเป็นหลัก

การนำเข้าสินค้าของ MSME ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

การนำเข้าสินค้าของ MSME ในช่วงไตรมาสที่ 3 ปี 2565 คิดเป็นมูลค่า 325,201.2 ล้านบาท และเมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐจะมีมูลค่า 8,990.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงเท่ากับ 2.0% โดย MSME มีสัดส่วนต่อการนำเข้ารวมเท่ากับ 11.1% ขณะที่มูลค่าการนำเข้ารวมของประเทศมีมูลค่า 80,910.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 20.2%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

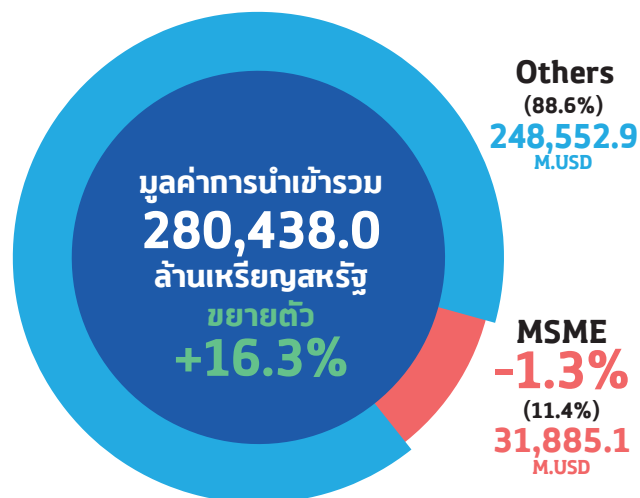

การนำเข้าของ MSME ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2565 (ม.ค. – พ.ย.)

มูลค่านำเข้า ม.ค. – พ.ย. 2565

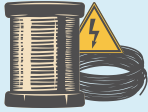

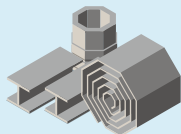
สำหรับภาพรวมการนำเข้าของ MSME ในปี 2565 มีแนวโน้มลดลงจากปี 2564 โดยในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2565 MSME มีมูลค่าการนำเข้า 1,120,144.8 ล้านบาท หรือคิดเป็น 31,885.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 1.3%

ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

สำหรับแหล่งนำเข้าที่สำคัญที่สุดของ MSME ได้แก่ จีน กลุ่มอาเซียน และญี่ปุ่น โดยมีสัดส่วนการนำเข้าของ MSME รวมกันคิดเป็น 67.6% ของการนำเข้าของ MSME ทั้งหมด โดยลดลง 0.04% 4.3% และ 4.4% ตามลำดับ

ภาพที่ 4.2 อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้านำเข้าของ MSME ตามแหล่งนำเข้าสำคัญในช่วง ม.ค. - พ.ย. 65

แหล่งนำเข้า	อัตราการขยายตัว (YOY)	สินค้านำเข้าสำคัญของ MSME		
	-0.04%	 อุปกรณ์ไฟฟ้า -6.9%	 เครื่องจักร -13.2%	 พลาสติก +44.9%
	-4.3%	 อัญมณีและเครื่องประดับ +10.7%	 อุปกรณ์ไฟฟ้า -23.0%	 เครื่องจักร -18.5%
	-4.4%	 เครื่องจักร +14.8%	 อุปกรณ์ไฟฟ้า -29.0%	 เหล็ก +13.4%

ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

สำหรับมูลค่านำเข้าในสินค้าสำคัญ 10 ลำดับแรกของ MSME พบว่า มีมูลค่าลดลงในกลุ่มสินค้าวัตถุดิบ ได้แก่ เม็ดพลาสติก เหล็ก เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร และอุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นต้น

ตารางที่ 4.1 มูลค่านำเข้าสินค้าสำคัญของ MSME 10 ลำดับแรก ในช่วง ม.ค. - พ.ย. 65

HS-Code	กลุ่มสินค้า	มูลค่า (ล้านบาทสหรัฐ)	อัตราการขยายตัว (yoy%)
HS84	 เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	4,462.1	-5.8%
HS85	 อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	4,142.8	-10.3%
HS71	 อัญมณีและเครื่องประดับ	2,156.6	22.2%
HS39	 พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก	2,012.7	-3.3%
HS73	 ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	1,581.9	20.9%
HS90	 อุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์	1,027.9	4.8%
HS72	 เหล็กหรือเหล็กกล้า	991.7	-19.4%
HS38	 เคมีภัณฑ์เบ็ดเตล็ด	963.5	-9.0%
HS87	 ยานยนต์และส่วนประกอบ	895.0	6.6%
HS03	 ปลาและสัตว์น้ำ	657.1	13.8%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

สำหรับปัจจัยที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดขณะนี้ ได้แก่ การที่ค่าเงินบาทกลับมาแข็งค่าขึ้นในขณะที่กำลังซื้อจากประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มลดลง ขณะที่การนำเข้าของ MSME ลดลงต่อเนื่อง โดยเฉพาะสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบ สอดคล้องกับการส่งออกสินค้าที่ลดลงเช่นกัน

หมายเหตุ : ฐานข้อมูลมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ณ เดือนธันวาคม 2565 มีการปรับปรุงข้อมูลประจำปี 2565 (เดือนมกราคม - มิถุนายน) โดยกรมศุลกากร และผู้ส่งออกมีขนาดที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งพบว่ามี MSME (Micro, S, M) ที่ปรับขนาดไปเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ (L) ในปี 2565 จำนวน 814 ราย ขณะที่ธุรกิจขนาดใหญ่ปรับลดขนาดมาเป็น MSME จำนวน 279 ราย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มูลค่าส่งออกของ MSME ในปี 2565 และจำนวนผู้ส่งออก MSME ลดลงจากในปี 2564

5 การวิเคราะห์ดัชนีทางเศรษฐกิจ ของ MSME ปี 2565

ดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจ MSME ไทย ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

ดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจ MSME ไทย เป็นการคำนวณการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลในรูปแบบฐาน 100 จากฐานไตรมาสที่ 1 ปี 2562 จากข้อมูลรายได้รายไตรมาสจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ นำมาประมวลและแบ่งขนาดธุรกิจโดย สสว. มีวัตถุประสงค์เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลรายได้ในแต่ละธุรกิจ MSME ซึ่งประกอบด้วย 131 กลุ่มธุรกิจในภาคการค้า และภาคการบริการ เช่น ธุรกิจค้าปลีก ที่พักแรม การผลิตรายการโทรทัศน์ กิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิงและนันทนาการ เป็นต้น

ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 ภาพรวมระดับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อน ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นในภาคการบริการเป็นหลัก จากการท่องเที่ยว ส่วนภาคการค้าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย จากสินค้ากึ่งคงทน อาหารและเครื่องดื่ม

↑
0.7%

ดัชนีภาคการค้า มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน ร้อยละ 0.7 จากยอดขายสินค้าทางวัฒนธรรมและนันทนาการ เช่น สื่อบันทึกเสียง/วิดีโอ เกม และของเล่น ประกอบกับอาหารสดและแปรรูป เช่น ผลไม้ ผัก นม ไข่ เครื่องดื่ม และยาสูบ เป็นต้น

↑
13.5%

ดัชนีภาคการบริการ มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน ร้อยละ 13.5 จากกิจกรรมการสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง ห้องพักหรือที่พักอาศัยสำหรับนักเรียน/นักศึกษา ลานตั้งค่ายพักแรมและที่ตั้งที่พักแบบเคลื่อนที่ กิจกรรมด้านการกีฬา และกิจกรรมการพนันและการเสี่ยงโชค

ภาวะธุรกิจและปัจจัยที่ส่งผลกระทบ เทียบกับไตรมาสก่อน (QoQ)

ภาคการค้า

**การขายสินค้า
ทางวัฒนธรรม
และนันทนาการ
+4.6%**

เป็นการเพิ่มขึ้นในสินค้าประเภทเครื่องบันทึกภาพ/เสียง เกม และของเล่น เป็นหลัก ซึ่งเกิดจากวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) ที่ประชาชนคุ้นชินกับการอยู่ที่พักมากขึ้น ชั่วโงมเข้าสังคมน้อยลง และหากิจกรรมที่สามารถให้ความบันเทิงด้วยตัวเองจากที่พัก ส่งผลให้สินค้าประเภทดังกล่าวได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงปีที่ผ่านมา และยังคงได้รับความนิยมจนถึงปัจจุบัน แม้จะมีการปรับตัวลดลงบ้างในบางช่วง แต่แนวโน้มระยะยาวยังเติบโตได้ดี

**การขายสินค้า
อาหารเครื่องดื่ม
และยาสูบ
+3.3%**

เป็นการเพิ่มขึ้นในสินค้าประเภทผัก ผลไม้ ข้าวสาร และบุหรี่ป เป็นหลัก ซึ่งเกิดจากกำลังซื้อภาคครัวเรือนที่ทยอยปรับตัวขึ้น ทั้งการจ้างงานและรายได้ ประกอบกับมีมาตรการของภาครัฐที่ช่วยพยุงกำลังซื้อ อาทิ โครงการคนละครึ่ง และโครงการเพิ่มกำลังซื้อแก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ขณะที่ค่าครองชีพและราคาพลังงานอยู่ในระดับสูงเป็นปัจจัยกดดันการบริโภค

ภาคการบริการ

**กิจกรรมการ
สร้างสรรค์ศิลปะ
และความบันเทิง**
+407.8%

เป็นการเพิ่มขึ้นในกิจกรรมการจัดนิทรรศการทางศิลปะ การวาดภาพ ปฏิมากรรม และการสนับสนุนด้านการสร้างสรรค์ศิลปะทุกชนิด ซึ่งเกิดจากการยกเลิกมาตรการควบคุมสถานประกอบการและการจัดงานที่มีการรวมกลุ่ม ประกอบกับประชาชนคลายความกังวลกับสถานการณ์โควิด-19 ส่งผลให้การจัดนิทรรศการทางศิลปะและความบันเทิงอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกลับมาฟื้นตัวได้ดีทั่วประเทศ เช่น นโยบาย 12 เทศกาล 12 เดือนของกรุงเทพฯ ทั้งนี้เป็นการฟื้นตัวจากฐานที่ต่ำมากในไตรมาสก่อน และอาจเป็นการฟื้นตัวในระยะสั้นจากนโยบายที่จบบลง

**การบริการห้องพัก
ที่พักอาศัยสำหรับ
นักเรียน/นักศึกษา**
+52.7%

เป็นการเพิ่มขึ้นในห้องพักสำหรับนักเรียน/นักศึกษาทั้งห้องเดี่ยวและห้องพักรวม ซึ่งเกิดจากมาตรการเปิดภาคเรียนแบบ On-Site ทั้งในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย ส่งผลให้นักเรียน/นักศึกษากลับมาเรียนแบบปกติและกลับมาใช้บริการห้องพักจากเดิมที่มีการเรียนออนไลน์และการกลับมาเช่าเพิ่มเพื่อลดค่าครองชีพ

**กิจกรรมลานตั้ง
ค่ายพักแรม / ที่ตั้ง
ที่พักแบบเคลื่อนที่**
+34.8%

เป็นการเพิ่มขึ้นในกิจกรรมลานกางเต็นท์ ที่จอดรถแคมป์ปิ้ง ค่ายนันทนาการเป็นหลัก ซึ่งเกิดจากประชาชนคลายความกังวลกับสถานการณ์โควิด-19 ส่งผลให้การท่องเที่ยวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องภายในประเทศฟื้นตัวดี ส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่หันมานิยมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติมากขึ้น ประกอบกับการจัดกิจกรรมเข้าค่ายของนักเรียน/นักศึกษาหลังจากที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัยงดจัดกิจกรรมประเภทนี้ไป

**กิจกรรมด้าน
การกีฬา**
+34.8%

เป็นการเพิ่มขึ้นในสถานที่ออกกำลังกาย และกิจกรรมกีฬาเป็นหลัก เช่น ศูนย์ฟิตเนส ศูนย์โยคะ สโมสรฟุตบอล วัยรุ่น ชกมวย เป็นต้น ซึ่งเกิดจากการระบอบของโควิด-19 ที่คลี่คลายลง ส่งผลให้ประชาชนคลายความกังวลจากการใช้บริการหรือทำกิจกรรมดังกล่าว ประกอบกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่หันมาให้ความสำคัญกับสุขภาพมากยิ่งขึ้น

**กิจกรรม
การพนันและ
การเสี่ยงโชค**
+14.1%

เป็นการเพิ่มขึ้นในกิจกรรมการขายสลากกินแบ่งและหวยเป็นหลัก ซึ่งเกิดจากสลากดิจิทัลที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้เปิดรับสมัครตัวแทนจำหน่าย และได้รับความนิยมจากผู้บริโภคอย่างมาก ประกอบกับการเพิ่มโควตาสลากดิจิทัลอย่างต่อเนื่องจากทางรัฐบาล

แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจ MSME ไทย ไตรมาสที่ 4 ปี 2565

ในไตรมาสที่ 4 ปี 2565 แนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อน ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นในภาคบริการเป็นหลัก จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ส่วนภาคการค้ายังคงทรงตัว จากปัจจัยด้านกำลังซื้อที่ยังเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย

**นักท่องเที่ยว
เพิ่มขึ้นเป็น**

1,612,000 คน/เดือน

**และดัชนีการเดินทาง
ทางบกและทางอากาศ
เพิ่มขึ้นเป็น**

132.3

ใน 2 เดือนแรกของไตรมาสที่ 4

จำนวนนักท่องเที่ยว มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน จากเดิมมีค่าเฉลี่ยที่ 1,203,000 คนต่อเดือนในไตรมาสที่ 3 เป็น 1,612,000 คนต่อเดือน ใน 2 เดือนแรกของไตรมาสที่ 4 ซึ่งในเดือนธันวาคมคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวสูงขึ้นจากเทศกาลคริสต์มาส และวันหยุดยาวช่วงสิ้นปี สะท้อนผ่านอัตราการจองห้องพักล่วงหน้า 3 เดือน ทั้งนี้ดัชนีการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวปรับเพิ่มขึ้นเช่นกัน ในส่วนของนักท่องเที่ยวภายในประเทศมีการปรับเพิ่มขึ้นในทุกภูมิภาคโดยเฉพาะภาคเหนือสะท้อนผ่านดัชนีการเดินทางทางบก และทางอากาศ จากเดิมมีค่า 113.5 ในไตรมาสที่ 3 เป็น 132.3 ใน 2 เดือนแรกของไตรมาสที่ 4 ซึ่งในเดือนธันวาคมคาดว่าจะมีปริมาณการเดินทางสูงขึ้นจากวันหยุดยาวช่วงสิ้นปี

**ดัชนีการอุปโภคบริโภค
ภาคเอกชน**

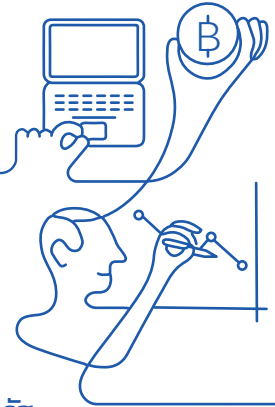
ทรงตัว ในไตรมาสที่ 3 และ 4
เดือนธันวาคมคาดว่าจะมีการเพิ่มขึ้น
ในส่วนบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

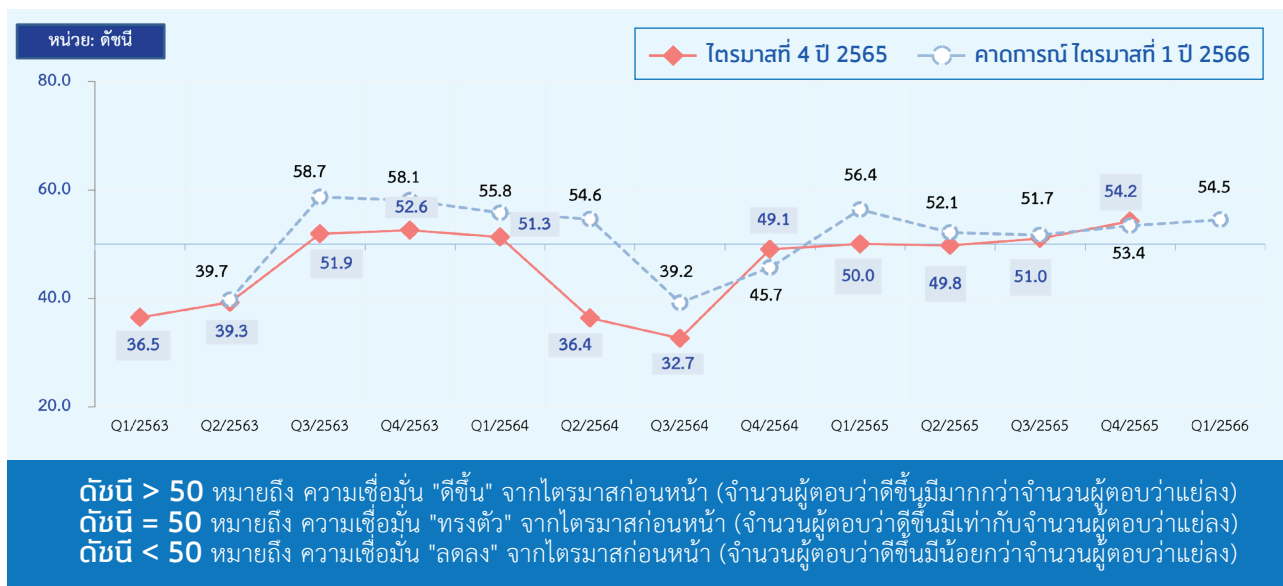
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ทรงตัวจากไตรมาสก่อนโดยมีค่าดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ 142.7 ในไตรมาสที่ 3 และ 2 เดือนแรกของไตรมาสที่ 4 มีค่า 142.4 โดยเป็นการลดลงในองค์ประกอบการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนเป็นหลัก และเพิ่มขึ้นจากการใช้จ่ายสินค้าในหมวดกึ่งคงทน รวมถึงภาคบริการ ซึ่งในเดือนธันวาคมคาดว่าจะมีการเพิ่มขึ้นในส่วนของบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น บริการคมนาคมขนส่ง โรงแรม และภัตตาคาร เป็นต้น ทั้งนี้ **ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค ไตรมาสที่ 4 ปี 2565** ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน แต่อยู่ต่ำกว่าระดับ 50 โดยรวมมาจากเศรษฐกิจภายในประเทศที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับแรงกดดันจากเงินเฟ้อและราคาน้ำมันที่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ส่วนมาตรการของภาครัฐที่สิ้นสุดลงเป็นปัจจัยส่งผลให้ความเชื่อมั่นอยู่ต่ำกว่าระดับ 50

6 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 และแนวโน้มไตรมาสที่ 1 ปี 2566

“ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน ตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจในประเทศ จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น ใกล้เคียงสถานการณ์ปกติ โดยเฉพาะภาคการบริการที่ขยายตัวตามกำลังซื้อของนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติ โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวสำคัญของแต่ละภูมิภาค รวมถึงสถานการณ์ด้านต้นทุนมีแนวโน้มดีขึ้น จากราคาพลังงานและวัตถุดิบที่ลดลงเป็นสำคัญ ประกอบกับกำลังซื้อของกลุ่มแรงงานขยายตัวตามทิศทางการจ้างงาน และการจ่ายโบนัสประจำปี ซึ่งส่งผลดีอย่างมากต่อการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอย”

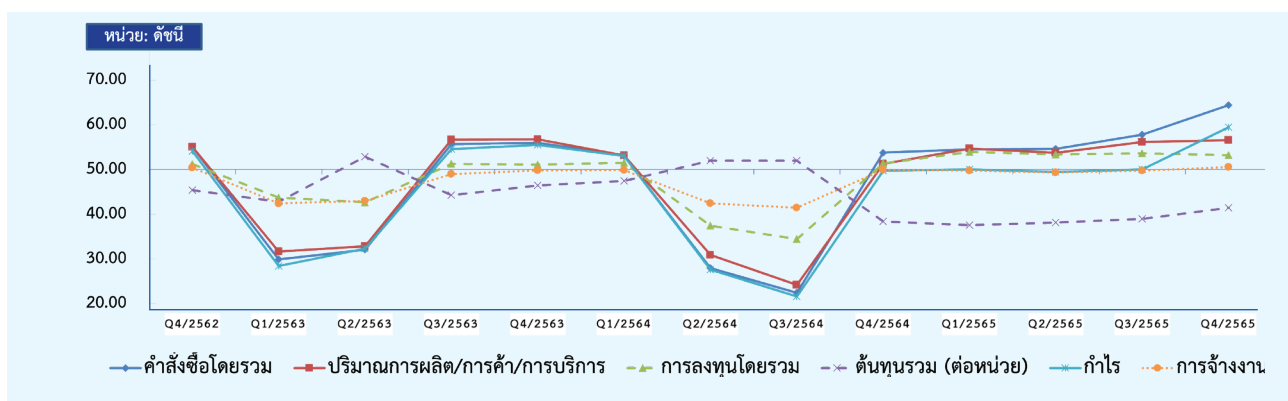
ภาพที่ 6.1 ช่องทางติดต่อที่ดีที่สุดต่อการได้รับข้อมูลข่าวสารและความช่วยเหลือจากภาครัฐ

ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ไตรมาสที่ 4 ปี 2565

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ของประเทศ ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 อยู่ที่ระดับ 54.2 โดยความเชื่อมั่นปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 3 ปี 2565 อยู่ที่ระดับ 51.0 จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นใกล้เคียงสถานการณ์ปกติ โดยเฉพาะภาคการบริการที่ขยายตัวตามกำลังซื้อของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติ โดยเฉพาะเมืองท่องเที่ยวสำคัญของแต่ละภูมิภาค รวมถึงสถานการณ์ด้านต้นทุนมีแนวโน้มดีขึ้น จากราคาพลังงานและวัตถุดิบที่ลดลงเป็นสำคัญ ประกอบกับกำลังซื้อของกลุ่มแรงงานขยายตัวตามทิศทางการจ้างงานและการจ่ายโบนัสประจำปี ส่งผลดีต่อการกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภค

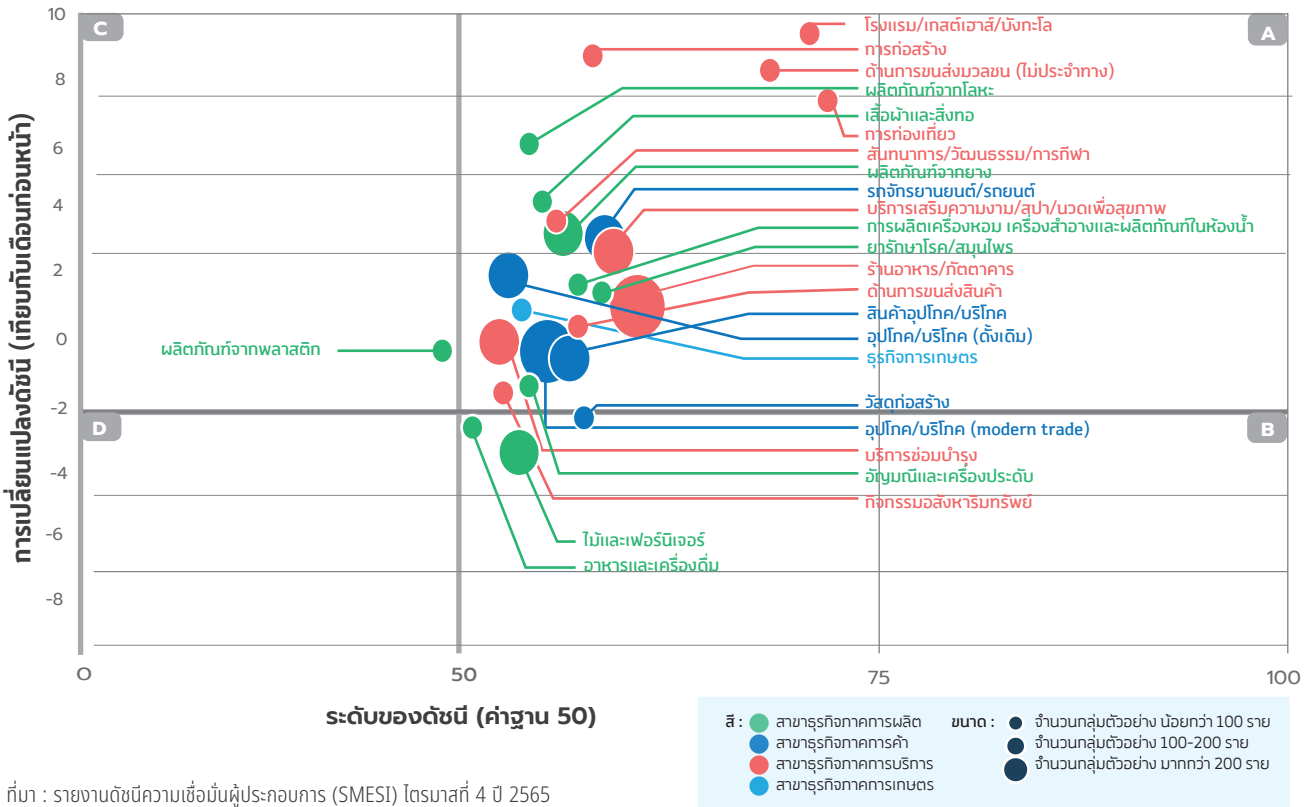
ภาพที่ 6.2 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME จำแนกตามองค์ประกอบดัชนี

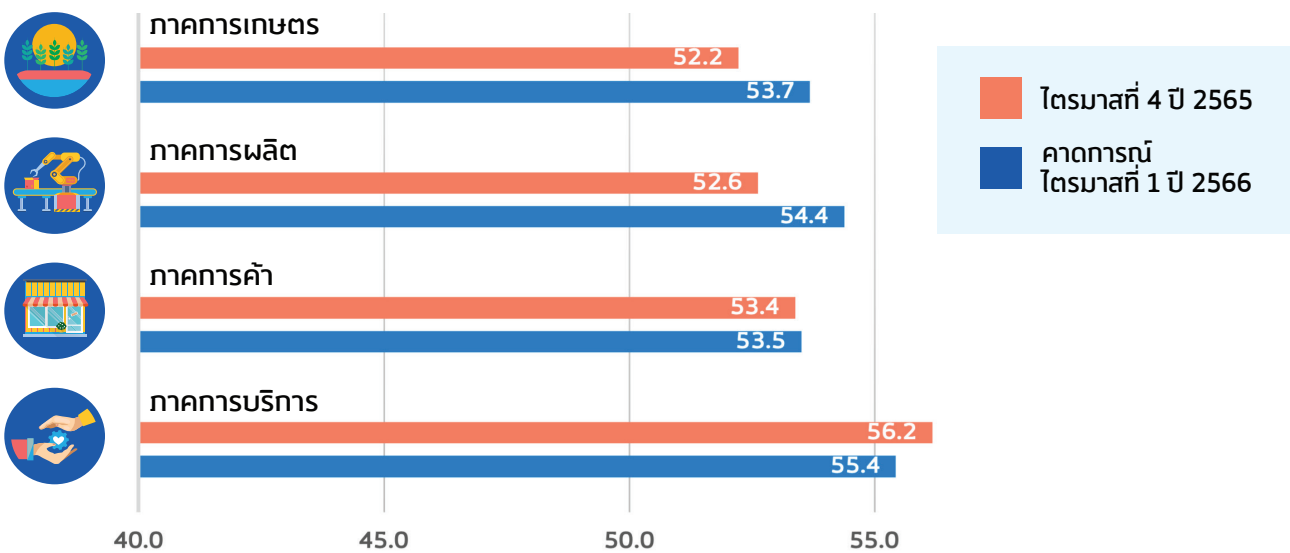
ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ไตรมาสที่ 4 ปี 2565

องค์ประกอบดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ด้านคำสั่งซื้อโดยรวม ปริมาณการผลิต/การค้า/บริการ ต้นทุน และกำไร ปรับเพิ่มขึ้นเกือบทุกองค์ประกอบจากไตรมาสก่อนหน้า จากแนวโน้มสถานการณ์ด้านต้นทุนที่ปรับตัวดีขึ้น จากราคาพลังงานและวัตถุดิบ ส่งผลดีต่อการบริหารจัดการต้นทุน รวมถึงส่งผลดีต่อความสามารถในการทำกำไรของผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตามองค์ประกอบด้านต้นทุนยังคงมีค่าดัชนีที่ต่ำกว่าฐาน 50 ค่อนข้างมาก เมื่อเทียบกับ องค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งต้นทุนสินค้าบางรายการยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อความกังวลของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการร้านอาหาร เช่น ต้นทุนค่าบรรจุภัณฑ์พลาสติก ส่วนองค์ประกอบด้านการลงทุนปรับตัวลดลงเล็กน้อย เนื่องจากธุรกิจมีการลงทุนไปจำนวนมากในช่วงการเริ่มฟื้นตัวในไตรมาสก่อนหน้า

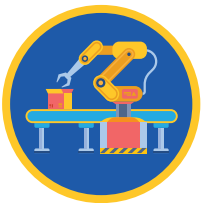
ภาพที่ 6.3 การเปลี่ยนแปลงและค่าระดับดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME รายสาขาธุรกิจ

ภาพที่ 6.4 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME จำแนกตามภาคธุรกิจ

ค่าดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ปรับตัวเพิ่มขึ้นในทุกภาคธุรกิจ โดยเฉพาะภาคการบริการและภาคการผลิต ตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจในประเทศ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวที่ได้รับแรงสนับสนุนด้านมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวจากภาครัฐ ส่งผลดีต่อเนื่องต่อความต้องการใช้จ่ายในหมวดสินค้าต่าง ๆ มากขึ้น

ภาคการผลิต ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ตามความต้องการสินค้าในตลาด โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจที่ได้รับผลดีจากการท่องเที่ยวและการจัดกิจกรรมทางสังคม เช่น สาขาเสื้อผ้าและสิ่งทอ และการผลิตเครื่องหอมเครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวนิยมซื้อเป็นของฝากของที่ระลึก

ภาคการค้า ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะภาคการค้าสาขาธุรกิจรถยนต์/รถยนต์ กลุ่มร้านซ่อมบำรุง ที่ได้รับแรงสนับสนุนจากผู้คนที่มีการสัญจรเพิ่มขึ้น และการใช้เครื่องจักรทางการเกษตร และภาคการค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภคยังปรับตัวในเกณฑ์ดี แม้กำลังซื้อส่วนหนึ่งหมดลง ตามโครงการกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐ ในโครงการคนละครึ่ง เฟส 5 ในส่วนภาคการค้าวัสดุก่อสร้างยังคงได้รับผลกระทบจากราคาต้นทุนสินค้าที่ผันผวนอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ปูน ทราย อิฐ เป็นต้น

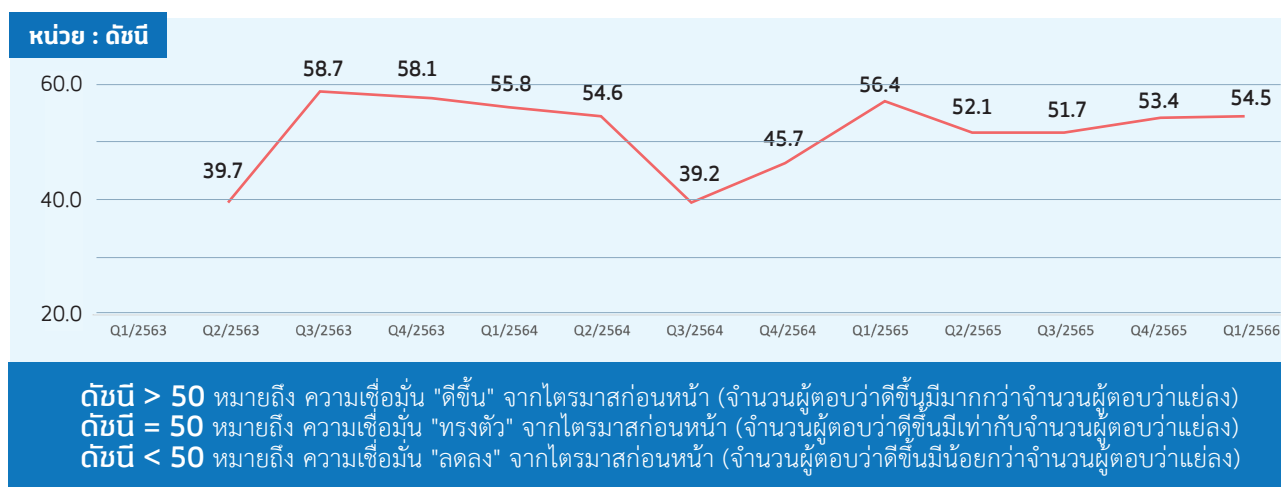

ภาคการบริการ ปรับตัวเพิ่มขึ้นในทุกสาขาธุรกิจจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะธุรกิจภาคการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลดีจากการกระตุ้นการท่องเที่ยวของภาครัฐ และการขยายตัวของกิจกรรมงานอีเวนต์ งานดนตรีในแต่ละพื้นที่ รวมถึงเข้าสู่ช่วง High season การท่องเที่ยวเทศกาลสิ้นปี ส่งผลดีต่อสาขาโรงแรมและรถรับเหมา เช่นเดียวกับสาขาร้านอาหาร อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการร้านอาหารยังคงกังวลต่อต้นทุนราคาสินค้า และวัตถุดิบที่ยังอยู่ในระดับสูง ในส่วนภาคการก่อสร้างปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการฟื้นตัวของภาคการลงทุน

ภาคการเกษตร ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า จากการเข้าสู่ฤดูกาลเก็บเกี่ยวของพื้นที่เพาะปลูกหลัก ซึ่งผลผลิตทางการเกษตรมีราคาขายปรับตัวดีขึ้น เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า โดยเฉพาะสินค้ากลุ่มพืชไร่ เช่น ข้าวเปลือก มันสำปะหลัง รวมถึงกลุ่มไม้ดอกไม้ประดับที่เป็นที่ต้องการในพื้นที่การท่องเที่ยว โดยเฉพาะภาคเหนือ แต่ภาคการเกษตรยังได้รับผลกระทบจากต้นทุนการผลิต ได้แก่ ปุ๋ย อาหารสัตว์เป็นสำคัญ จากองค์ประกอบด้านต้นทุนที่ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า และมีค่าดัชนีอยู่ต่ำกว่าค่าฐานที่ 50

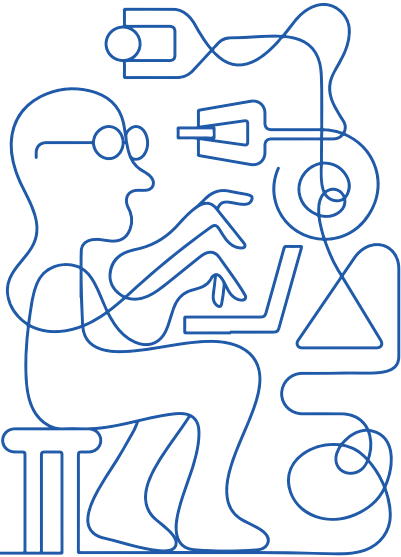
ภาพที่ 6.5 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ภาคการณไตรมาสที่ 1 ปี 2566

ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ไตรมาสที่ 4 ปี 2565

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ภาคการณไตรมาสที่ 1 ปี 2566 ปรับตัวเพิ่มขึ้น เป็นผลจากสัญญาณบวกของแนวโน้มสถานการณ์ต้นทุนที่ปรับตัวดีขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการคลายกังวลต่อค่าครองชีพและกำลังซื้อของผู้บริโภคในอนาคต ประกอบกับผู้ประกอบการคาดหวังการขยายตัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะการฟื้นตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ รวมถึงทิศทางความช่วยเหลือจากภาครัฐ ในการกระตุ้นการท่องเที่ยวและการจับจ่ายใช้สอยของประชาชน

7 การจ้างงานของ MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 และแนวโน้มสถานการณ์ตลาดแรงงานปี 2566

การจ้างงานในระบบประกันสังคมประจำเดือนพฤศจิกายน 2565 พบว่ามีสถานประกอบการจำนวน 505,402 แห่ง การจ้างงานแรงงานในมาตรา 33 จำนวน 11,570,678 คน เพิ่มขึ้น 0.76% เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 4.55% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน

การจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม

จำนวนสถานประกอบการ

เฉลี่ย **411,907** แห่ง

> เพิ่มขึ้น **1.15%**

เทียบกับไตรมาสก่อนหน้า

> เพิ่มขึ้น **2.89%**

เทียบกับไตรมาสเดียวกันปี 2564

แรงงานที่เป็นผู้ประกันตนมาตรา 33

เฉลี่ยจำนวน **4,042,586** คน

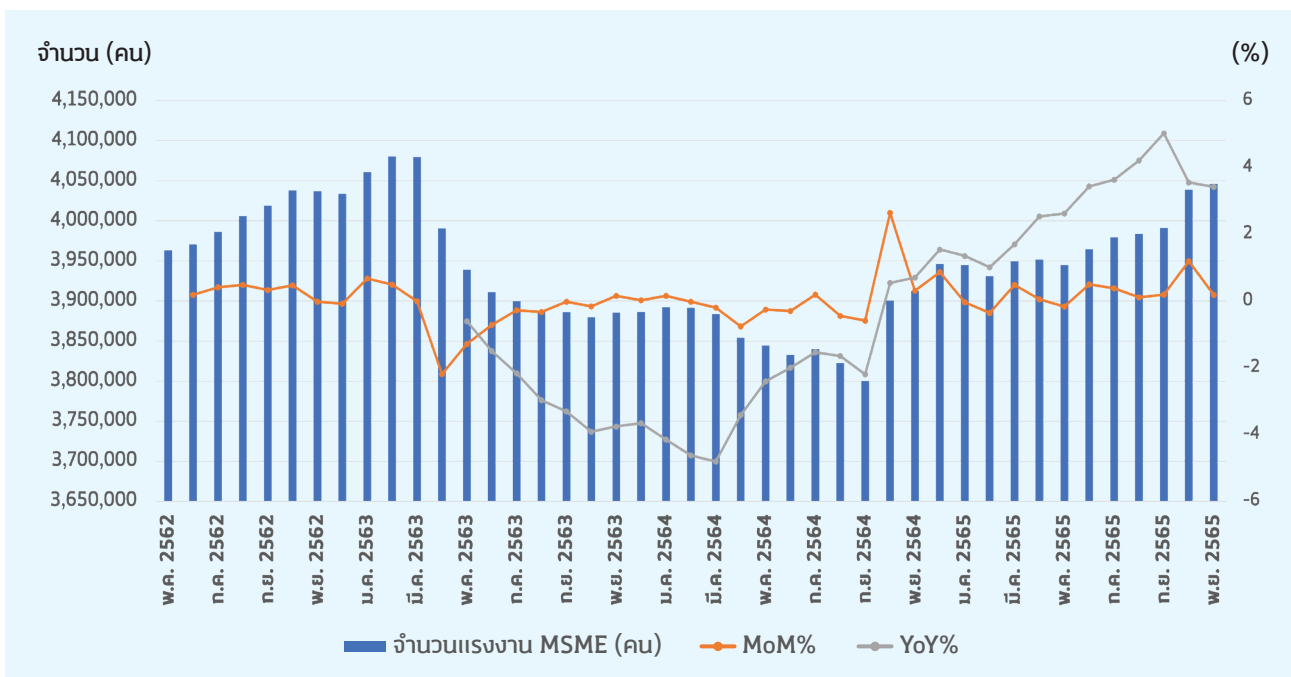
> เพิ่มขึ้น **1.45%**

เทียบกับไตรมาสก่อนหน้า

> เพิ่มขึ้น **3.13%**

เทียบกับไตรมาสเดียวกันปี 2564

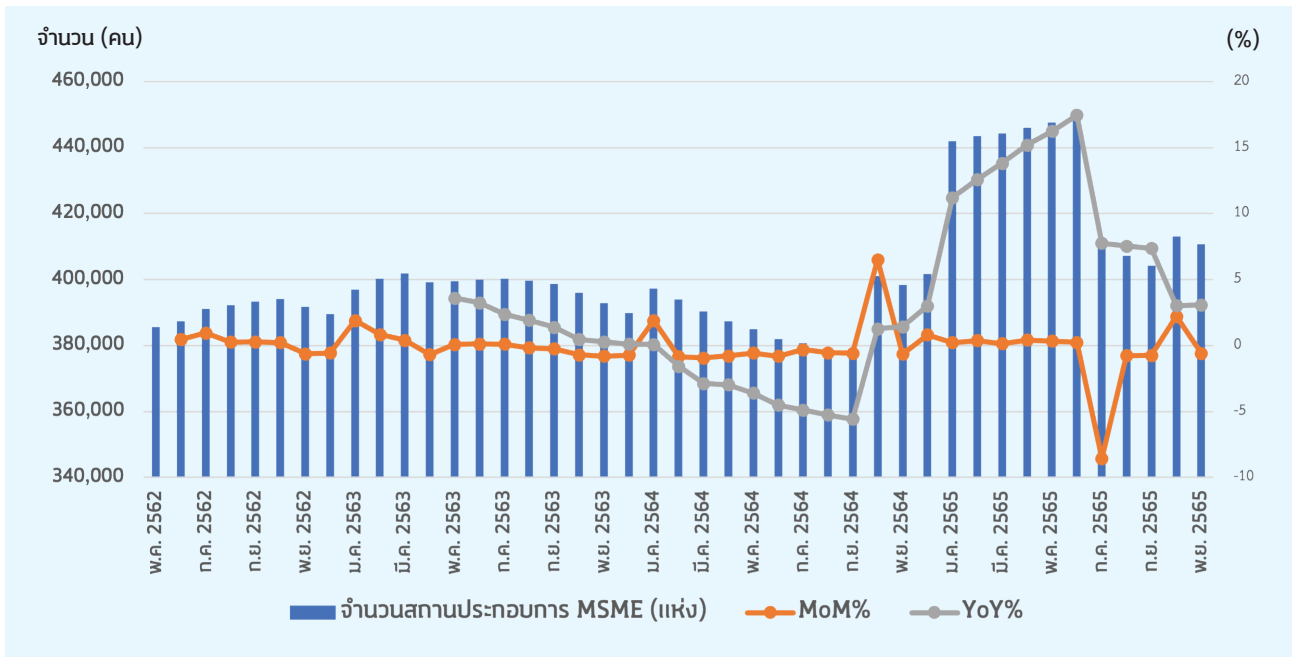
จำนวนแรงงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม

หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด 0 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

(2) ฐานข้อมูลการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ของ สสว. เริ่มตั้งแต่ พฤษภาคม 2562 ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ม.ค. 66) ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จำนวนสถานประกอบการ MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม

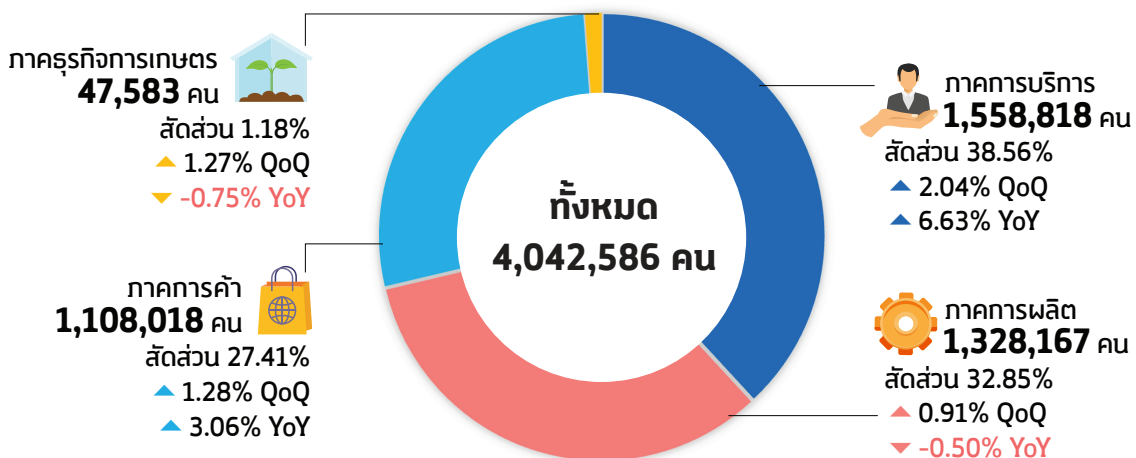

หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

(2) ฐานข้อมูลการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ของ สสว. เริ่มตั้งแต่ พฤษภาคม 2562 ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ม.ค. 66) ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาการจ้างงาน MSME ตามประเภทของธุรกิจ ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 พบว่า การจ้างงานกระจายตัวอยู่ในกลุ่มภาคการบริการมากที่สุด มีการจ้างงานเฉลี่ยจำนวน 1,558,818 คน คิดเป็น 38.56% ของการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม รองลงมาคือกลุ่มภาคการผลิต เฉลี่ยจำนวน 1,328,167 คน คิดเป็น 32.85% กลุ่มภาคการค้า เฉลี่ยจำนวน 1,108,018 คน คิดเป็น 27.41% และกลุ่มภาคธุรกิจการเกษตร เฉลี่ยจำนวน 47,584 คน คิดเป็น 1.18%

การจ้างงานของ MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

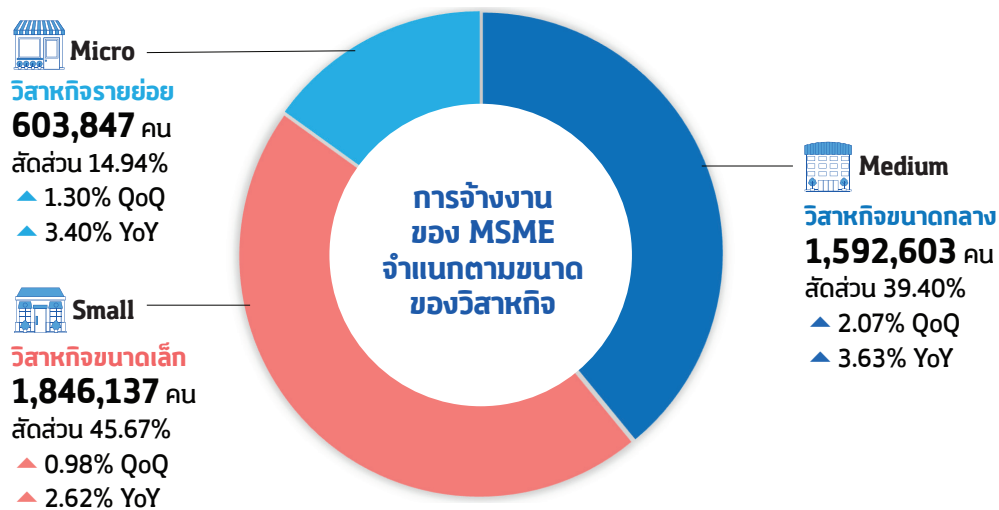

หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

(2) ฐานข้อมูลการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ของ สสว. เริ่มตั้งแต่ พฤษภาคม 2562 ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ม.ค. 66) ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาการจ้างงาน MSME ตามขนาดของวิสาหกิจ ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 พบว่ามีการจ้างงาน ในวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) มีการจ้างงานเฉลี่ยจำนวน 1,592,603 คน คิดเป็น 39.40% เพิ่มขึ้น 2.07% เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อน และเพิ่มขึ้น 3.63% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน วิสาหกิจขนาดเล็ก (SE) มีการจ้างงานเฉลี่ย 1,846,137 คน คิดเป็น 45.67% เพิ่มขึ้น 0.98% เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 2.62% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน วิสาหกิจรายย่อย (Micro) มีการจ้างงานเฉลี่ยจำนวน 603,847 คน คิดเป็น 14.94% เพิ่มขึ้น 1.30% เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 3.40% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

การจ้างงานของ MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 จำแนกตามขนาดของวิสาหกิจ

หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

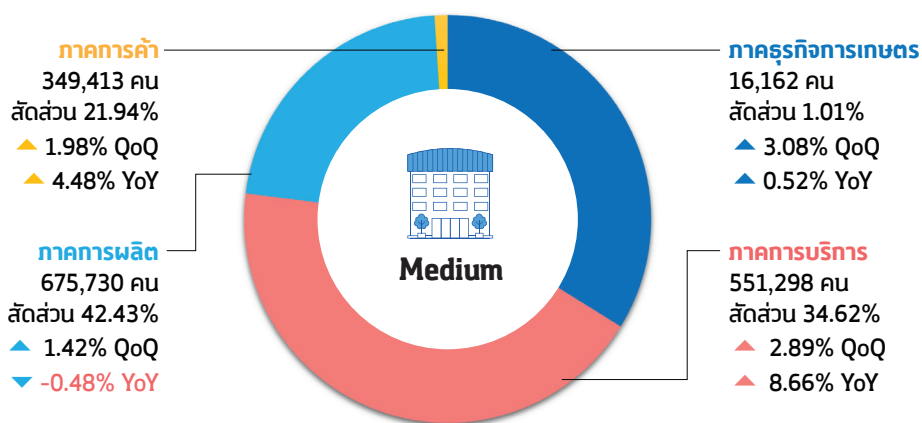
(2) ข้อมูลการจ้างงาน MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 เป็นข้อมูลเฉลี่ย เดือน ตุลาคม - พฤศจิกายน 2565

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ม.ค. 66)

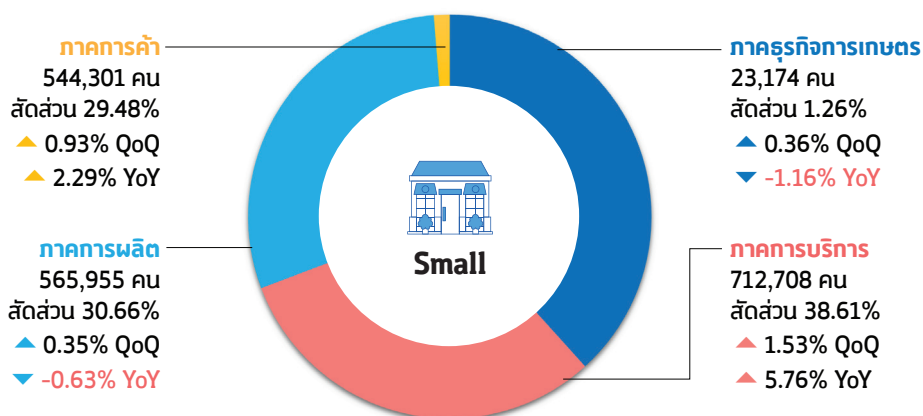
ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาการจ้างงาน MSME ตามภาคธุรกิจพบว่า **วิสาหกิจขนาดกลาง (ME)** มีการจ้างงานกระจายตัวอยู่ในภาคการผลิตมากที่สุด เฉลี่ยจำนวน 675,730 คน คิดเป็น 42.43% ของการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดกลางทั้งหมด รองลงมาคือ กลุ่มธุรกิจภาคการบริการ เฉลี่ยจำนวน 551,298 คน คิดเป็น 34.62% ต่อมาคือกลุ่มธุรกิจภาคการค้า เฉลี่ยจำนวน 349,413 คน คิดเป็น 21.94% และธุรกิจภาคการเกษตร เฉลี่ยจำนวน 16,162 คน คิดเป็น 1.01% สำหรับ **วิสาหกิจขนาดย่อม (SE)** การจ้างงานกระจายตัวอยู่ในธุรกิจภาคการบริการมากที่สุด เฉลี่ยจำนวน 712,708 คน คิดเป็น 38.61% ของการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดย่อม รองลงมาคือ ธุรกิจภาคการผลิต เฉลี่ยจำนวน 565,955 คน คิดเป็น 30.66% ธุรกิจภาคการค้า เฉลี่ยจำนวน 544,301 คน หรือ คิดเป็น 29.48% และ ภาคธุรกิจการเกษตร เฉลี่ยจำนวน 23,174 คน คิดเป็น 1.26% สำหรับ **วิสาหกิจรายย่อย (Micro)** โดยกระจายตัวอยู่ในธุรกิจภาคการบริการมากที่สุด เฉลี่ยจำนวน 294,812 คน คิดเป็น 48.82% ของการจ้างงานในวิสาหกิจรายย่อย รองลงมาคือภาคการค้า เฉลี่ยจำนวน 214,304 คน คิดเป็น 35.49% ภาคการผลิต เฉลี่ยจำนวน 86,483 คน คิดเป็น 14.32% และภาคธุรกิจการเกษตร เฉลี่ยจำนวน 8,248 คน คิดเป็น 1.37%

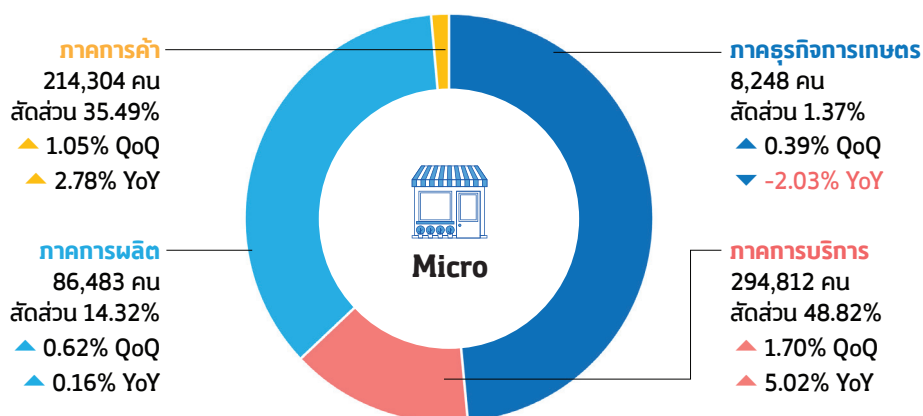
การจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

การจ้างงานของวิสาหกิจขนาดย่อม (SE) ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

การจ้างงานของวิสาหกิจรายย่อย (Micro) ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

(2) ข้อมูลการจ้างงาน MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 เป็นข้อมูลเฉลี่ย เดือน ตุลาคม - พฤศจิกายน 2565

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ม.ค. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับการจ้างงานของ MSME เมื่อพิจารณาตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด พบว่า ในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2565 การจ้างงานโดยเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1. พื้นที่กรุงเทพมหานคร เฉลี่ยจำนวน 1,367,146 คน คิดเป็นสัดส่วน 33.82%

2. กลุ่มภาคกลางปริมาณก (นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ) เฉลี่ยจำนวน 745,276 คน คิดเป็นสัดส่วน 18.44%

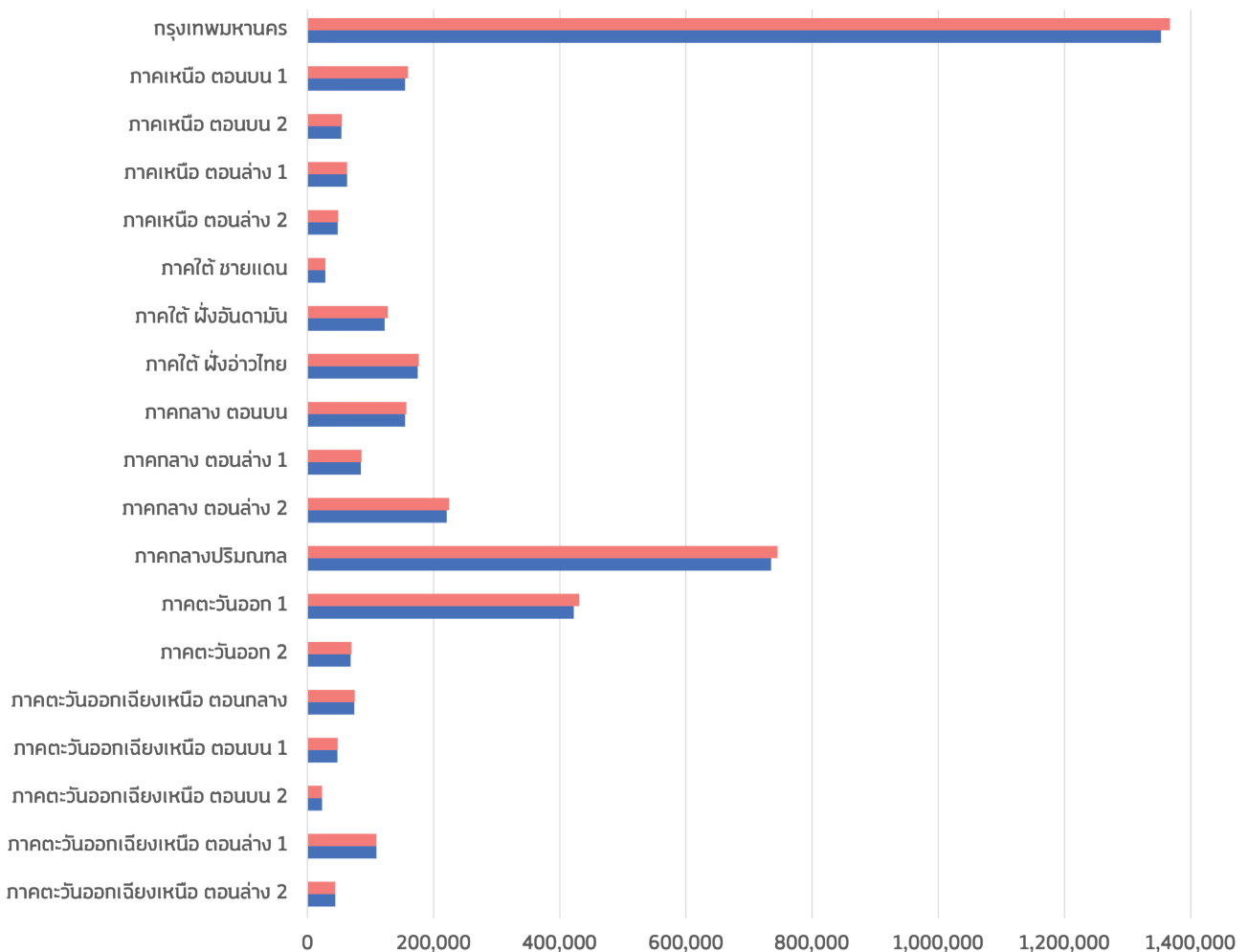
3. กลุ่มภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) เฉลี่ยจำนวน 431,541 คน คิดเป็น 10.67%

เมื่อเปรียบเทียบการจ้างงาน MSME ตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด ช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2565 พบว่า พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง สตูล) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 4.16% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 12.70% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน รองลงมาคือ พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 2.99% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 8.96% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) เพิ่มขึ้น 2.15% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 2.85% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

การจ้างงานของ MSME มาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 จำแนกตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด

หน่วย : คน

ไตรมาสที่ 3 ปี 2565
ไตรมาสที่ 4 ปี 2565

หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด 0 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

(2) ข้อมูลการจ้างงาน MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 เป็นข้อมูลเฉลี่ย เดือน ตุลาคม - พฤศจิกายน 2565

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ม.ค. 66)

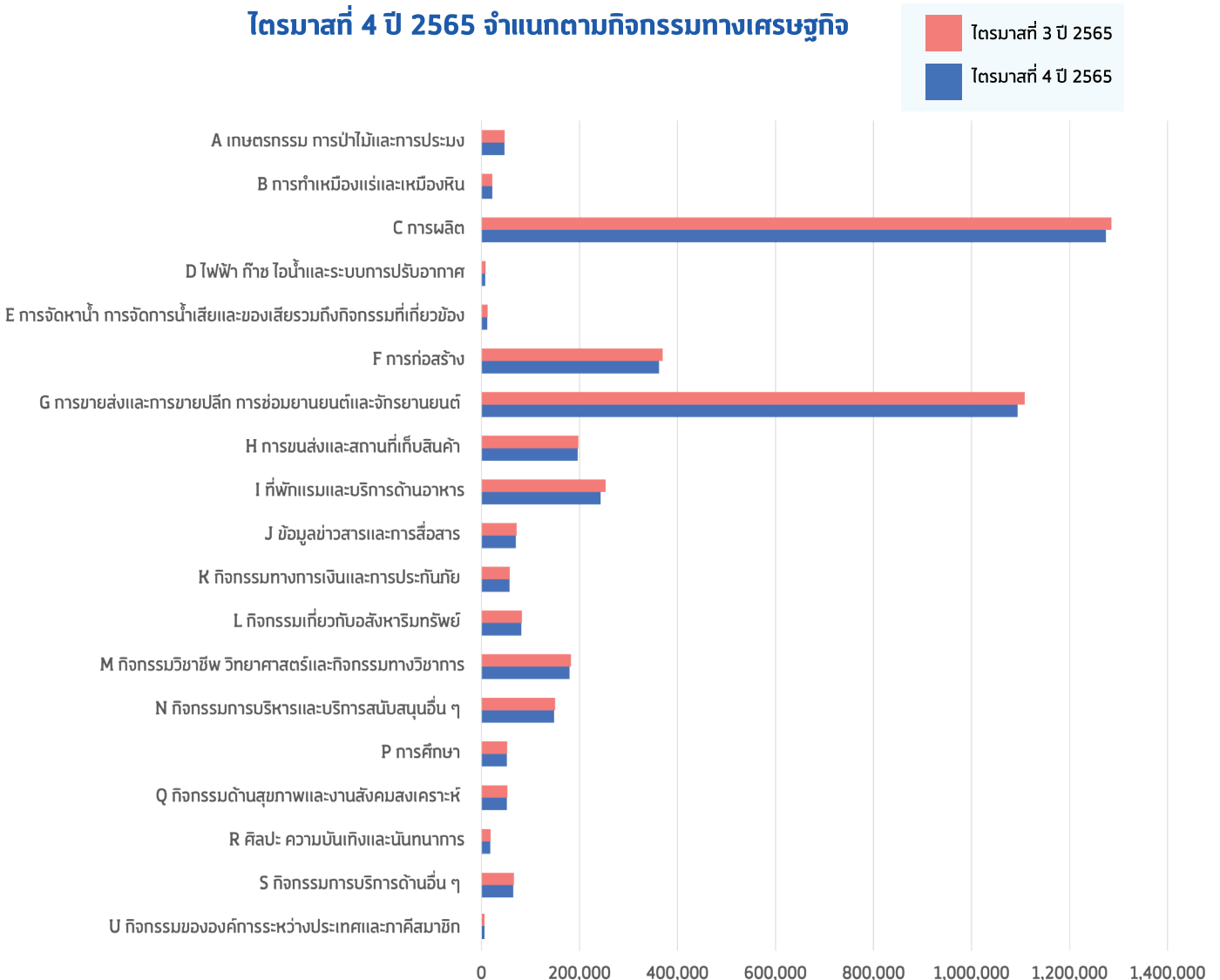
สำหรับการจ้างงานของ MSME เมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (TSIC 2552) ช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2565 พบว่า

1. **กิจกรรมการผลิต (หมวด C)** เฉลี่ยจำนวน 1,285,307 คน คิดเป็น 31.79%
2. **กิจกรรมการขายส่งและขายปลีก (หมวด G)** เฉลี่ยจำนวน 1,108,018 คน คิดเป็น 27.41%
3. **กิจกรรมการก่อสร้าง (หมวด F)** เฉลี่ยจำนวน 370,182 คน คิดเป็น 9.16%

เมื่อเปรียบเทียบการจ้างงาน MSME ช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2565 พบว่า กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก (หมวด U) อัตราการจ้างงานขยายตัว 58.82% เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และขยายตัวคงที่เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน รองลงมาคือ กิจกรรมการจัดการน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (หมวด E) เพิ่มขึ้น 5.12% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 12.04% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และกิจกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (หมวด I) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 4.27% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้น 17.87% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

การจ้างงานของ MSME มาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

หน่วย : คน

หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

(2) ข้อมูลการจ้างงาน MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 เป็นข้อมูลเฉลี่ย เดือน ตุลาคม - พฤศจิกายน 2565

ที่มา : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ม.ค. 66)

ประเด็นที่น่าจับตามองในสถานการณ์ตลาดแรงงาน ไตรมาสที่ 4 ปี 2565 และสถานการณ์ตลาดแรงงานปี 2566

หลังจากมีการผ่อนปรนนโยบายการเดินทางเข้าประเทศ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเริ่มกลับมาฟื้นตัว ส่งผลให้ผู้ประกอบการ MSME ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ภูเก็ต ชลบุรี เชียงใหม่ กลับมาฟื้นตัวได้อีกครั้ง เมื่ออ้างอิงข้อมูลของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระบุว่า

ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 อัตราการจ้างงาน **ขยายตัวร้อยละ 2.1**
โดยเฉพาะ **สาขาโรงแรมและร้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 8.3**
รองลงมาคือ **สาขาค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 4.5**

ในทางกลับกัน การจ้างงานในสาขาเกษตรกรรมยังหดตัวเนื่องจากสถานการณ์อุทกภัยในช่วงปลายไตรมาสที่ 3 ปี 2565 แม้ว่าสถานการณ์การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น แต่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังพบกับปัญหาการขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากปริมาณนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากขึ้น แต่แรงงานที่มีอยู่ไม่เพียงพอจึงไม่สามารถให้บริการลูกค้าในจำนวนที่มากขึ้นได้ หากผู้ประกอบการต้องการรองรับลูกค้าเพิ่มมากขึ้นจำเป็นต้องจ้างแรงงานเพิ่มเป็นการชั่วคราวหรือจ้างในระยะสั้น แต่ก็ยังส่งผลให้ต้นทุนของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นอีก

สำหรับสถานการณ์ตลาดแรงงานในปี 2566 สายงานของธุรกิจ MSME ที่น่าจับตามองและมีแนวโน้มเติบโต ได้แก่

สายงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น พนักงานต้อนรับในโรงแรมหรือร้านอาหาร เนื่องจากช่วงต้นไตรมาสที่ 1 ปี 2566 ทางรัฐบาลจีนได้ผ่อนปรนนโยบาย Zero Covid และอนุญาตให้ชาวจีนเดินทางออกนอกประเทศได้ อาจเป็นโอกาสที่ดีที่ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวหรือธุรกิจอื่น ๆ กลับมาฟื้นตัวได้อีกครั้ง

สายงานด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ เช่น นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ พนักงานร้านสปา พยาบาลดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น สืบเนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 ทำให้ผู้คนหันมาให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ โภชนาการต่าง ๆ นอกจากนี้ การทำงานที่บ้าน (Work From Home) ซึ่งสถานที่พักอาจไม่เหมาะสมกับการทำงานส่งผลให้ผู้คนเกิดอาการออฟฟิศซินโดรมรวมถึงการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

สายงานด้านดิจิทัลมาร์เก็ตติ้ง เช่น Content Creator ช่างภาพตัดต่อ ทำกราฟิก เป็นต้น หลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การค้าขายผ่านช่องทางออนไลน์ได้รับความนิยม และแพลตฟอร์มออนไลน์ที่มีความหลากหลาย คอนเทนต์ที่สั้น กระชับและเข้าใจง่ายเพื่อเข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้มากขึ้น

สำหรับสิ่งที่ควรเฝ้าระวังในปี 2566 คือสถานการณ์เศรษฐกิจในประเทศ เช่น สถานการณ์เงินเฟ้อในประเทศที่อยู่ในระดับสูง ราคาของสินค้าอุปโภค-บริโภคและบริการต่าง ๆ ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ค่าจ้างแรงงานที่แท้จริงลดลง อาจนำไปสู่การเรียกร้องให้ขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ นอกจากนี้ ควรติดตามและเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโควิด-19 มากขึ้น แม้ว่าสถานการณ์จะเริ่มคลี่คลายแต่หากมีการแพร่ระบาดซ้ำอีกครั้ง อาจส่งผลกระทบต่อมากกว่าเดิม

8

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นการคำนวณในรูปแบบดัชนีเชิงประกอบ (Composite Index) ซึ่งสร้างขึ้นจากตัวชี้วัด (Indicator) ศักยภาพและสภาพการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประกอบด้วยดัชนีที่เกี่ยวข้อง 4 ด้าน ได้แก่ 1. มิติปัจจัยพื้นฐานของกิจการ 2. มิติคุณลักษณะของผู้ประกอบการ 3. มิติการดำเนินงานของกิจการ 4. มิติผลประกอบการของกิจการ ซึ่งแต่ละด้านประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 17 ตัว ดังนี้

มิติปัจจัยพื้นฐานของกิจการ Factor Dimension

- เงินทุนสำรองของกิจการ
- ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ
- การมีเงินทุนอกระบบ

มิติคุณลักษณะของผู้ประกอบการ Attribute Dimension

- ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย
- ความรู้และทักษะด้านการตลาด
- ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน
- ความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน
- การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์

มิติการดำเนินงานของกิจการ Operation Dimension

- การจัดทำบัญชีและงบการเงิน
- การปรับตัวเข้าสู่การทำธุรกิจออนไลน์
- การทำการตลาดเชิงรุก
- การรักษาฐานลูกค้าประจำ

มิติผลประกอบการของกิจการ Performance Dimension

- ความสามารถในการทำกำไร
- แนวโน้มของผลกำไร
- สถานะทางการเงิน
- มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน
- การกระจายความเสี่ยงของกิจการ (เฉพาะประเภทนิติบุคคล)

เกณฑ์การประเมินดัชนีชี้วัดศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้จากการคำนวณจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1

0.80 หรือมากกว่า

มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูงมาก

0.70 – 0.79

มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูง

0.55 – 0.69

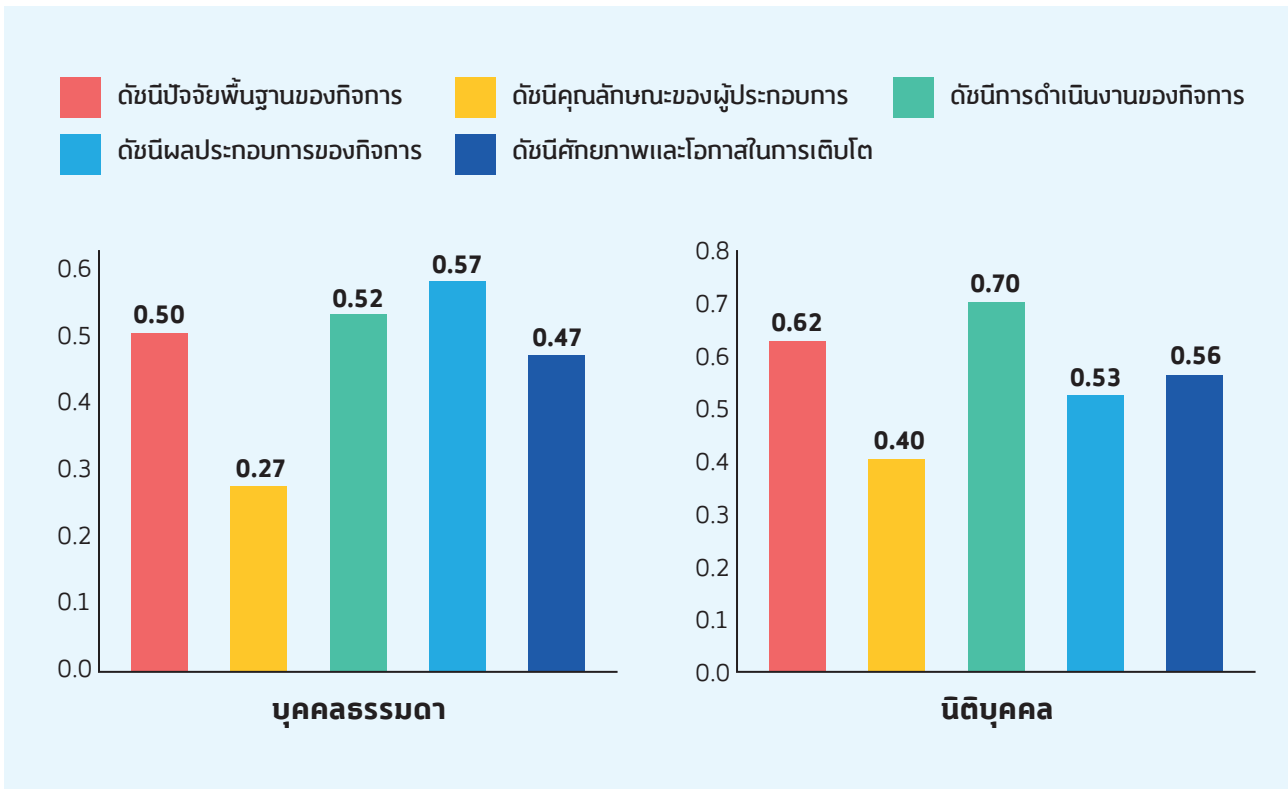
มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า 0.55

มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับต่ำ

สำหรับไตรมาสที่ 3 ปี 2565 สสว. ได้ดำเนินการสำรวจ SME จำนวน 1,002 ราย ทั่วประเทศ เพื่อจัดทำดัชนีชี้วัดศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ SME โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้ประกอบการรายย่อย (Micro) ร้อยละ 81.24 ผู้ประกอบการขนาดย่อม (SE) ร้อยละ 18.36 และผู้ประกอบการขนาดกลาง (ME) ร้อยละ 0.40 กลุ่มตัวอย่างอยู่ในสาขาค้าปลีกค้าส่ง ร้อยละ 36.53 สาขาภาคบริการ ร้อยละ 41.82 สาขาภาคการผลิต ร้อยละ 17.66 และสาขาภาคการเกษตรแปรรูป ร้อยละ 3.99 โดยเป็น SME ที่เป็นประเภทบุคคลธรรมดา ร้อยละ 96.71 และประเภทนิติบุคคล ร้อยละ 3.29 โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 43 ปี โดยผู้ประกอบการที่มีอายุมากที่สุดมีอายุถึง 82 ปี สำหรับอายุของกิจการ พบว่ากิจการมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 8 ปี โดยกิจการที่เก่าแก่ที่สุดมีอายุเท่ากับ 50 ปี

ภาพที่ 8.1 ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 3 ปี 2565

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 แบ่งดัชนีและตัวชี้วัดออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ วิสาหกิจรายย่อยและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา (ชุดที่ 1) และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคล (ชุดที่ 2) โดยมีการเพิ่มตัวชี้วัดเรื่องงบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนา และตัวชี้วัดการกระจายความเสี่ยงของกิจการ ซึ่งวัดจากสัดส่วนรายได้อื่น ๆ ที่มีใช้สินค้าและบริการหลักของกิจการ สำหรับวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล (ชุดที่ 2)

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อยและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา (ดัชนีชุดที่ 1)

พบว่าวิสาหกิจรายย่อยและขนาดย่อมมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตเท่ากับ 0.47 อย่างไรก็ตามสำหรับดัชนีย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่าดัชนีชุดที่ 1 มีศักยภาพในระดับต่ำที่สุดในด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ และด้านการดำเนินงานของกิจการ ตามลำดับ ขณะที่ด้านผลประกอบการของกิจการมีศักยภาพระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาของวิสาหกิจรายย่อยและขนาดย่อม คือขาดความพร้อมด้านความรู้และทักษะของผู้ประกอบการ ตลอดจนด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการและด้านการดำเนินงานของกิจการซึ่งมีศักยภาพที่ต่ำ แต่สามารถสร้างผลประกอบการได้ในระดับปานกลาง

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคล (ดัชนีชุดที่ 2)

สรุปได้ว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคลมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตเท่ากับ 0.56 โดยดัชนีย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีศักยภาพในระดับต่ำสุด ตามมาด้วยด้านผลประกอบการของกิจการ สำหรับด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการดำเนินงานของกิจการอยู่ในระดับสูง ตามลำดับ

ตารางที่ 8.1 สถานภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 จำแนกตาม 4 มิติ และองค์ประกอบ

มิติ	องค์ประกอบ	ค่าดัชนีเฉลี่ย (0 – 1)	
		บุคคลธรรมดา	นิติบุคคล
ปัจจัยพื้นฐานของกิจการ	เงินทุนสำรองของกิจการ	0.3145	0.5791
	ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ	0.2662	0.4343
	การไม่มีเงินกู้ยืมในระบบ	0.9236	0.8485
คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย	0.1661	0.2965
	ความรู้และทักษะด้านการตลาด	0.2305	0.3303
	ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน	0.2421	0.3636
	ความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน	0.3714	0.4545
	การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์	0.3433	0.5657
การดำเนินงานของกิจการ	การจัดทำบัญชีและงบการเงิน	0.3243	0.6894
	การปรับตัวเข้าสู่การทำธุรกิจออนไลน์	0.6847	0.8788
	การทำการตลาดเชิงรุก	0.2312	0.3523
	การรักษาฐานลูกค้าประจำ	0.8569	0.8703
ผลประกอบการของกิจการ	ความสามารถในการทำกำไร	0.8442	0.7612
	การกระจายความเสี่ยงของกิจการ	-	0.1121
	แนวโน้มของผลกำไร	0.4706	0.5118
	สถานะทางการเงิน	0.5846	0.7727
	มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน	0.3996	0.4697

หมายเหตุ :

1. ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ กรณีของนิติบุคคลจะมีตัวชี้วัดมากกว่าบุคคลธรรมดา 1 ตัว ได้แก่ งบประมาณสำหรับการวิจัยและพัฒนา
2. การกระจายความเสี่ยงของกิจการ เป็นตัวชี้วัดเฉพาะกรณีนิติบุคคลเท่านั้น
3. สีแดง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับต่ำ, สีเหลือง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับปานกลาง, สีเขียว หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูง-สูงมาก

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของดัชนี 17 ตัว พบว่า วิสาหกิจทั้ง 2 กลุ่มมีศักยภาพในระดับที่ใกล้เคียงกันหลายด้าน โดยด้านที่มีศักยภาพในระดับสูงใกล้เคียงกันคือ ด้านการไม่มีเงินกู้ยืมในระบบ ด้านการรักษาฐานลูกค้า ด้านความสามารถในการทำกำไร กลุ่มบุคคลธรรมดามีการเติบโตดีกว่ากลุ่มนิติบุคคล ส่วนด้านการปรับตัวเข้าสู่การทำธุรกิจออนไลน์ และสถานะทางการเงิน กลุ่มนิติบุคคลทำได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลธรรมดา สำหรับด้านที่วิสาหกิจกลุ่มนิติบุคคลมีศักยภาพในระดับปานกลางแต่บุคคลธรรมดามีระดับต่ำ ได้แก่ ด้านเงินทุนสำรองของกิจการ ด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ด้านการจัดทำบัญชีและงบการเงิน สำหรับปัจจัยที่ทั้งสองกลุ่มมีศักยภาพในระดับต่ำ คือ ด้านปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ ด้านความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย ความรู้และทักษะด้านการตลาด ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน ความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน การทำการตลาดเชิงรุก แนวโน้มของผลกำไร และมุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน

9

ผลสำรวจความคิดเห็น MSME

สถานการณ์ด้านหนี้สินกิจการของธุรกิจ MSME ไตรมาสที่ 4 ปี 2565

จากการสำรวจข้อมูลผู้ประกอบการ MSME จำนวน 2,888 ราย ระหว่างวันที่ 17-31 ธันวาคม 2565 พบว่า

MSME ร้อยละ

39.5

ไม่มีภาระ
หนี้สินกิจการ

(แสดงถึงการหนี้สินที่เพิ่มขึ้น
จากไตรมาสที่ 3 ปี 2565
เดิมไม่มีภาระหนี้สินร้อยละ 51.8)

MSME มีภาระหนี้สิน
ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมด
ร้อยละ

44.7

ต่อเดือน

(เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 3 ปี 2565
ที่มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 30)

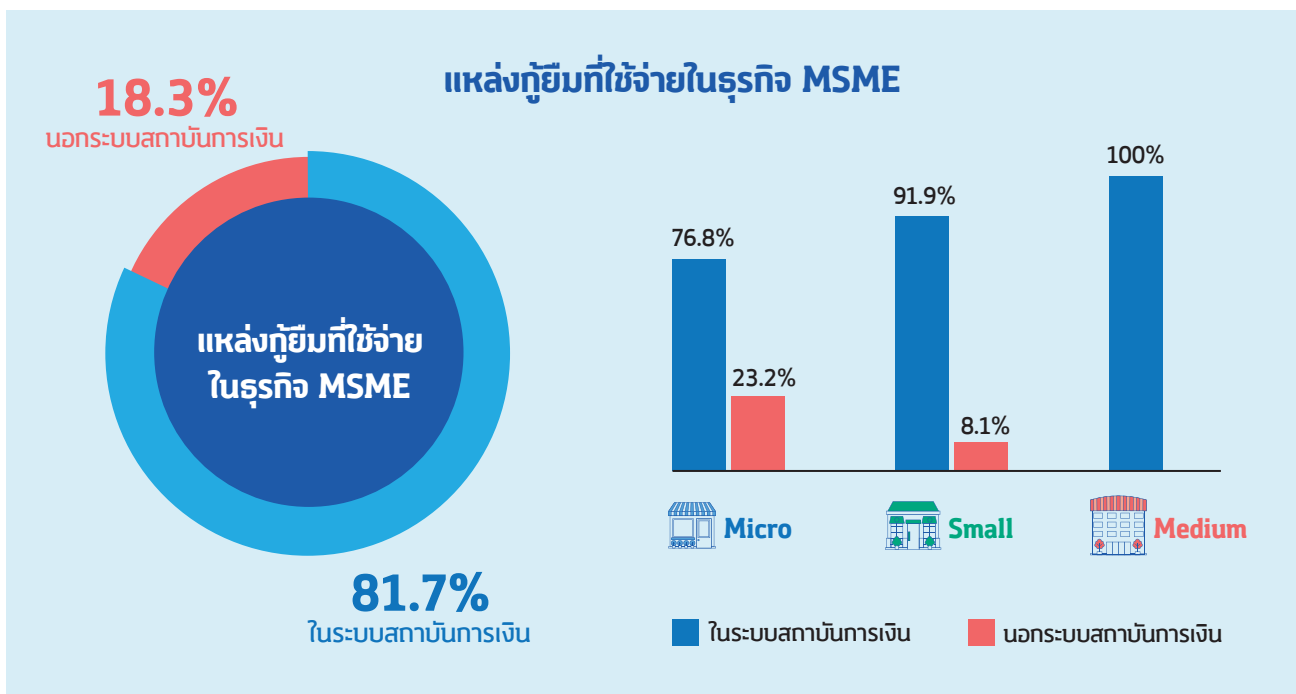
MSME ร้อยละ

81.7

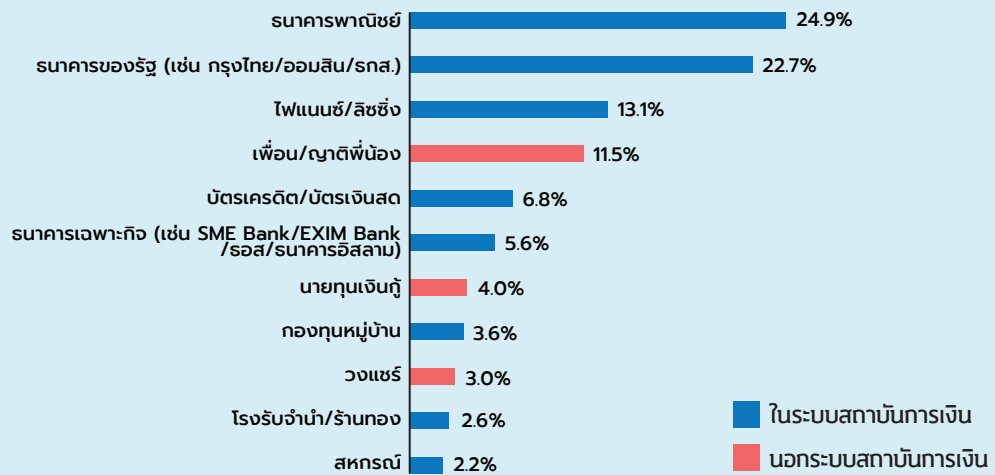
กู้ยืมจากในระบบ
สถาบันการเงิน

- เพื่อใช้หมุนเวียนในกิจการ
- เพื่อนำมาลงทุนในกิจการ

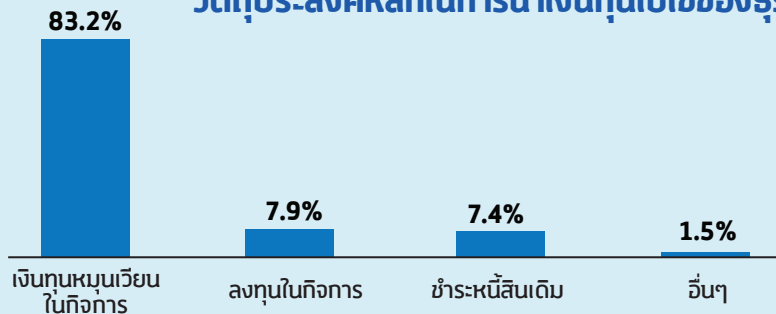
ภาพที่ 9.1 แหล่งเงินกู้ยืมและวัตถุประสงค์ของการนำเงินทุนไปใช้ของธุรกิจ MSME

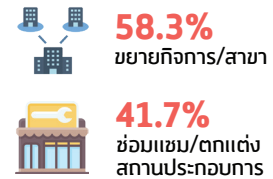
ประเภทแหล่งเงินกู้ยืมของธุรกิจ MSME

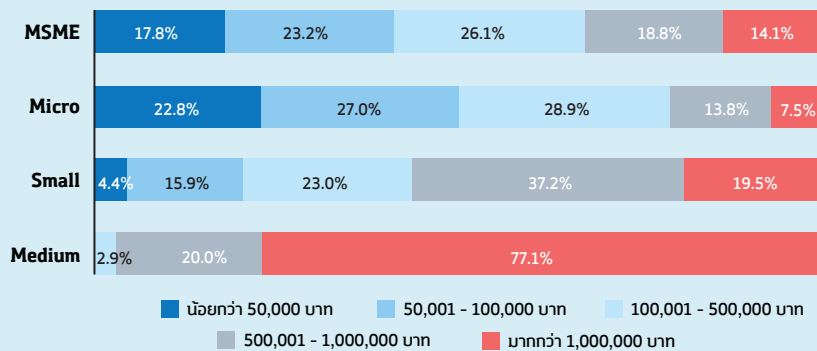
วัตถุประสงค์หลักในการนำเงินทุนไปใช้ของธุรกิจ MSME

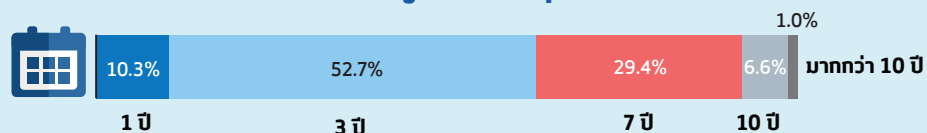
รูปแบบการลงทุนในกิจการ

ภาระหนี้สินทั้งหมดของธุรกิจ MSME

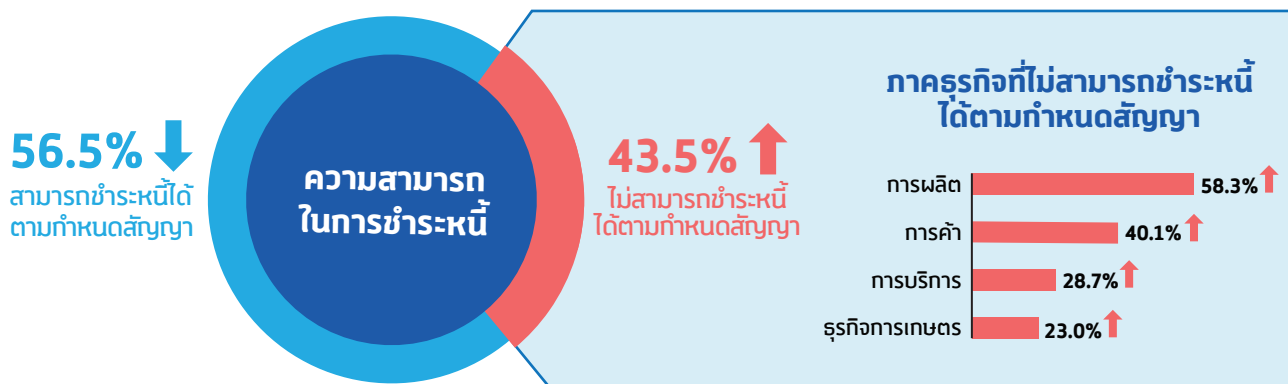
ระยะเวลาสัญญาเงินกู้หลักของธุรกิจ MSME

จากการเปรียบเทียบกับผลการสำรวจ ณ ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 พบว่า MSME มีการกู้ยืมเพื่อลงทุนหรือขยายกิจการลดลง ขณะที่นำไปใช้หมุนเวียนกิจการมากขึ้น แสดงถึงการขาดสภาพคล่องที่เพิ่มมากขึ้น และยังทำให้สัดส่วนของภาระหนี้สินต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดเพิ่มสูงขึ้นจากไตรมาสก่อนด้วยเช่นกัน

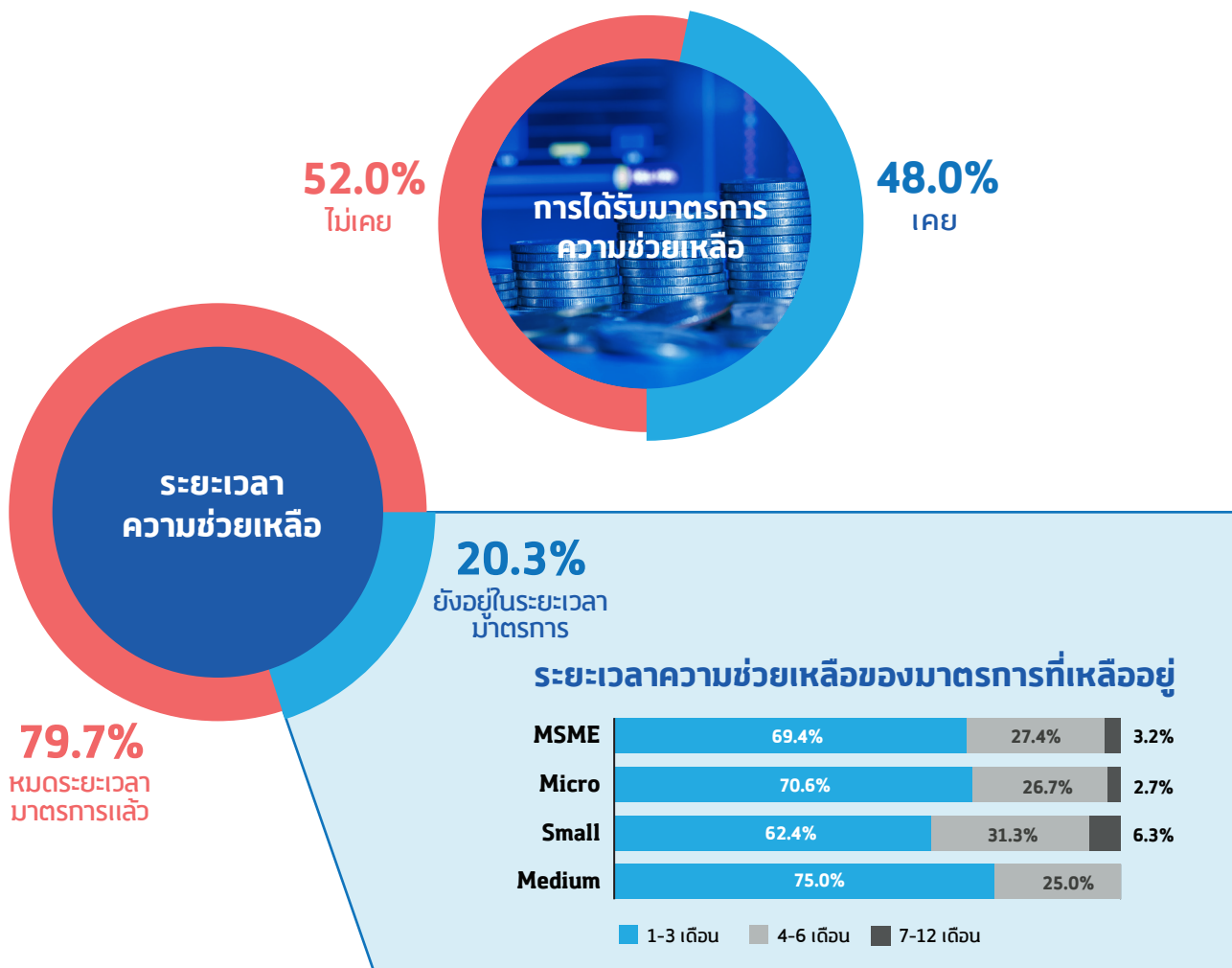
ธุรกิจ MSME ร้อยละ 56.5 สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญา คาดว่าจะสามารถชำระหนี้ได้ต่อเนื่องจนครบกำหนดสัญญา หากภาวะเศรษฐกิจยังไม่ปรับตัวดีขึ้นจากปัจจุบัน

ภาพที่ 9.2 ความสามารถชำระหนี้ตามกำหนดสัญญาของธุรกิจ MSME

หมายเหตุ : การไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญา รวมถึงการชำระหนี้ล่าช้าเกิน 1 เดือน/ไม่ครบจำนวน เมื่อพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ตามกำหนดสัญญาของ MSME เทียบกับ ณ ไตรมาสที่ 3 ปี 2565 ดังข้อมูลในภาพที่ 9.4 พบว่ามีปัญหาในการชำระหนี้เพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะธุรกิจในภาคการผลิตที่มีสัดส่วนมากกว่า 50%
ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนธันวาคม 2565

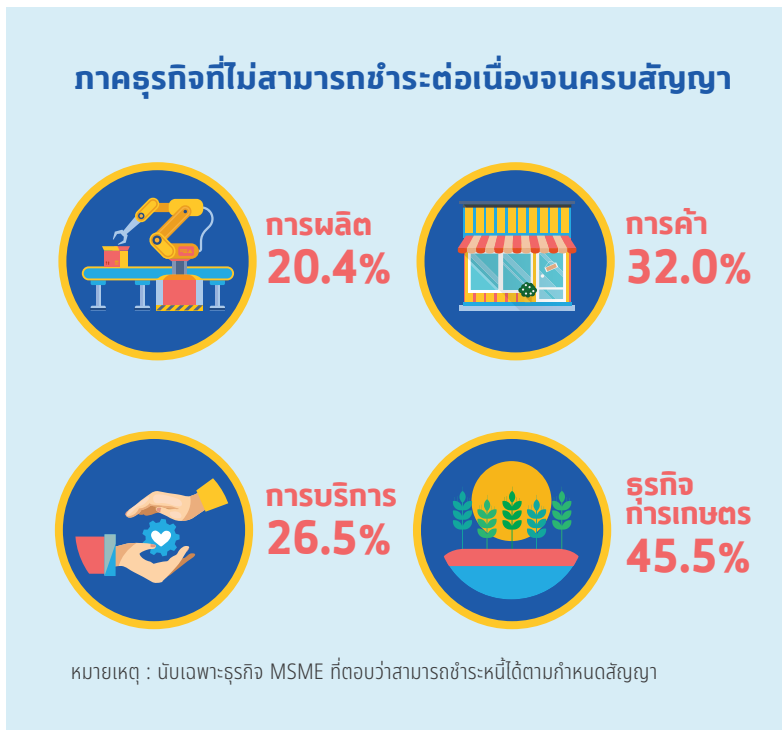
ภาพที่ 9.3 การได้รับมาตรการความช่วยเหลือจากแหล่งเงินทุนในการพักชำระเงินต้นและลดเงินงวดของธุรกิจ MSME

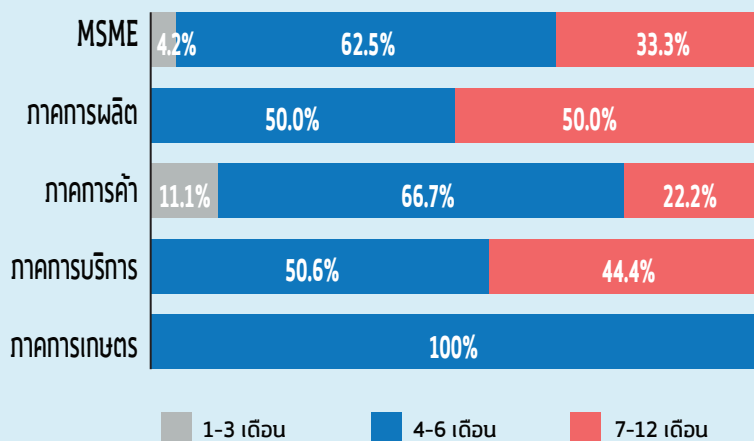
ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ประจำเดือนกันยายน 2565
หมายเหตุ : สัปดาห์ระหว่างวันที่ 11-23 กันยายน 2565

ภาพที่ 9.4 ความสามารถในการชำระหนี้ (จากการสำรวจ ณ ไตรมาสที่ 3 ปี 2565)

หากภาวะเศรษฐกิจยังไม่ปรับตัวดีขึ้นจากปัจจุบัน

ระยะเวลาที่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญาในสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน

MSME ภาคการค้าที่ตอบว่าจะสามารถชำระหนี้ได้ไม่เกิน 3 เดือน หากภาวะเศรษฐกิจยังไม่ปรับตัวดีขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มการค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค

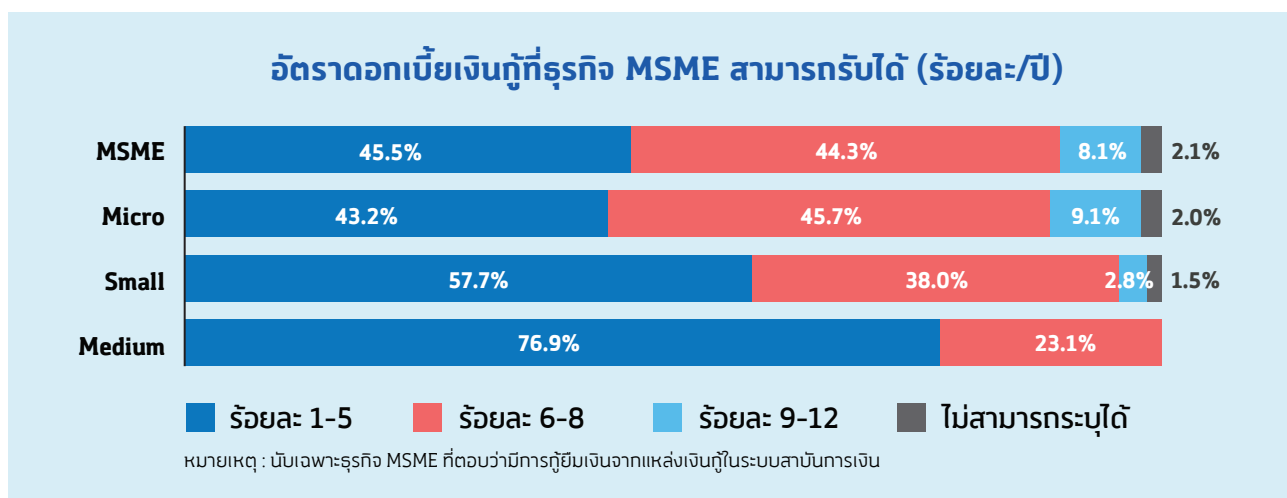
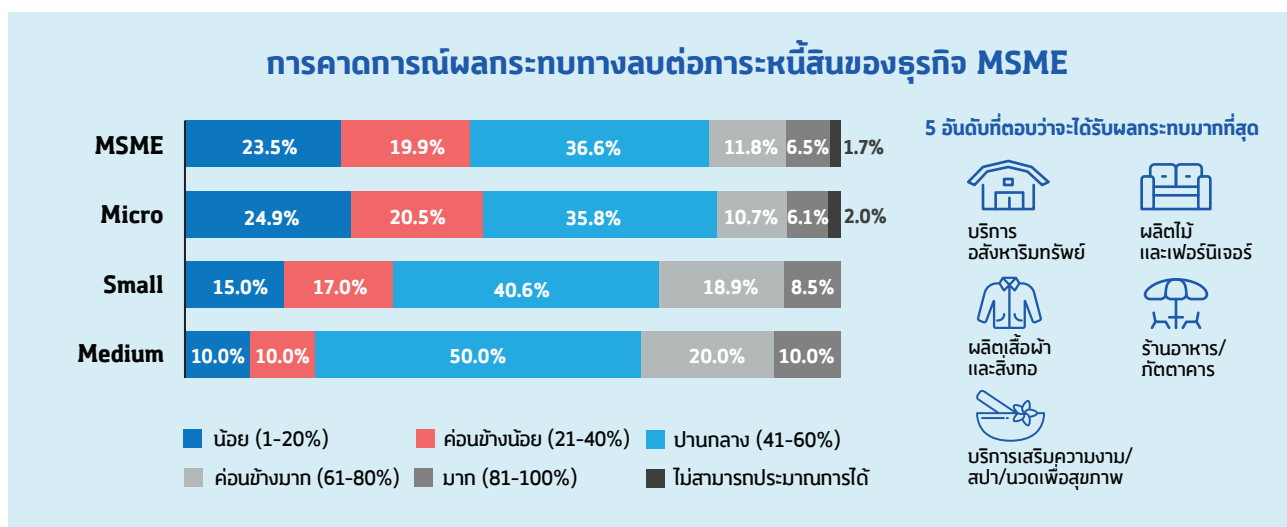
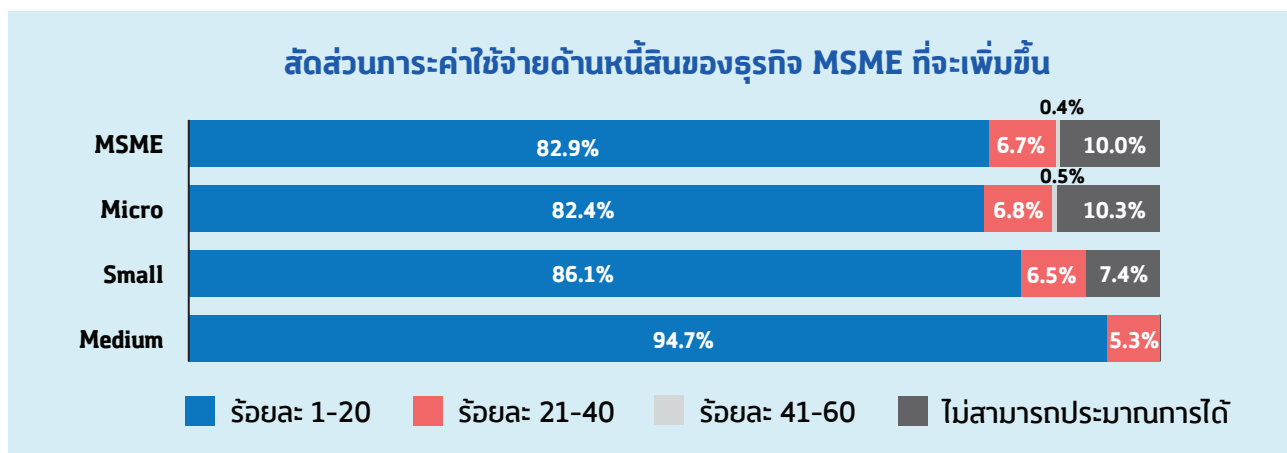
หมายเหตุ: นับเฉพาะธุรกิจ MSME ที่ตอบว่าไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญา

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนกันยายน 2565

การประเมินผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายหนี้สินของธุรกิจ จากการประกาศเพิ่มอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ในการคาดการณ์ผลกระทบทางลบต่อภาระหนี้สินของธุรกิจ พบว่า ธุรกิจ MSME ร้อยละ 82.9 ประเมินค่าใช้จ่ายจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1-20 และร้อยละ 36.6 คาดการณ์ผลกระทบทางลบด้านหนี้สินอยู่ในระดับที่ปานกลาง และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธุรกิจ MSME สามารถรับได้ (ร้อยละ/ปี) มากที่สุดอยู่ในช่วงร้อยละ 1-5

ภาพที่ 9.5 การเปลี่ยนแปลงการดอกเบี้ยของหนี้สินและความสามารถชำระหนี้ตามกำหนดสัญญาของธุรกิจ MSME

การประเมินผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายด้านหนี้สินของธุรกิจ จากการประกาศเพิ่มอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์

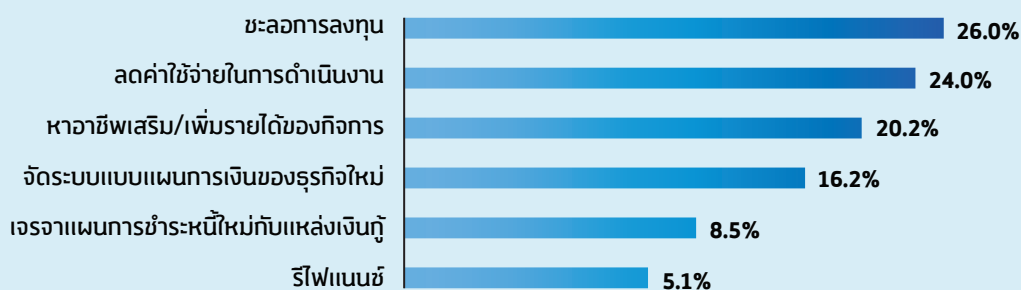
แผนการรับมือของธุรกิจ MSME จากภาวะค่าใช้จ่ายด้านหนี้สินที่จะเพิ่มขึ้น พบว่า ธุรกิจ MSME ร้อยละ 80.8 มีแผนรับมือของธุรกิจแล้ว โดยส่วนใหญ่เป็นการชะลอการลงทุน ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและหาอาชีพเสริม/เพิ่มรายได้ของกิจการ และสิ่งที่ธุรกิจ MSME ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือมากที่สุดในด้านภาระหนี้สินและเงินทุน คือ ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในการออกมาตรการพักชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย รองลงมา คือ ลดอัตราดอกเบี้ย และขยายระยะเวลากำหนดสัญญาในการชำระหนี้ เป็นต้น

ภาพที่ 9.6 การรับมือจากภาวะค่าใช้จ่ายหนี้สินที่เพิ่มขึ้นและสิ่งที่ธุรกิจ MSME ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือมากที่สุด

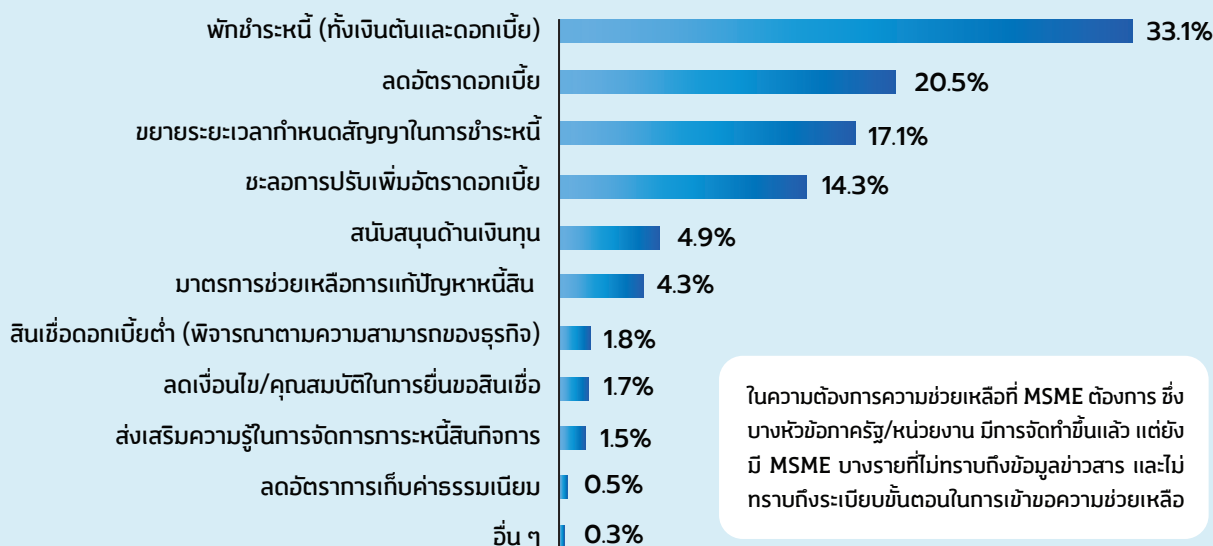
แผนการรับมือของธุรกิจ MSME จากภาวะค่าใช้จ่ายด้านหนี้สินที่จะเพิ่มขึ้น

รูปแบบแผนการรับมือของธุรกิจ MSME

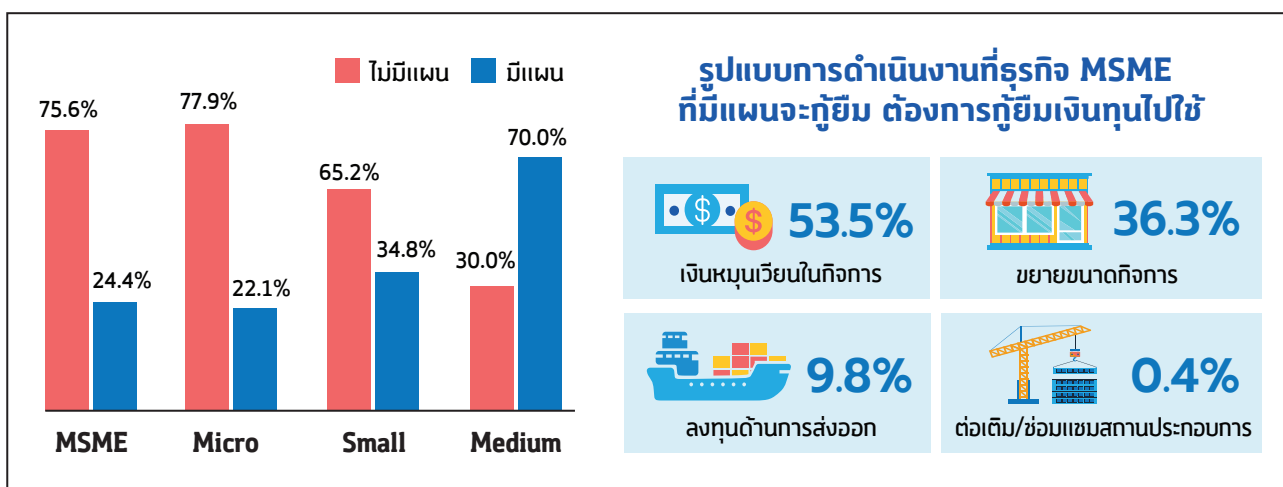
สิ่งที่ธุรกิจ MSME ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือมากที่สุดใน "ด้านการหนี้สิน และเงินทุน"

แหล่งเงินทุนสำคัญของธุรกิจ MSME ที่ไม่มีภาระหนี้ พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีเงินทุนจากเงินทุนตัวเอง ร้อยละ 86.3 รองลงมา ร้อยละ 10.9 จากผู้ร่วมลงทุน และร้อยละ 2.8 จากการสนับสนุนของหน่วยงาน/ภาครัฐ และแผนการกู้ยืมเงิน ในระบบสถาบันการเงินของธุรกิจที่ไม่มีภาระหนี้สิน พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่ยังไม่มีแผนการกู้ยืมเงิน นอกจากธุรกิจขนาด Medium ที่มีแผนจะกู้ยืมเงินทั้งหมด โดยส่วนใหญ่ใช้เป็นเงินหมุนเวียนในกิจการ และขยายขนาดกิจการ และสิ่งที่ธุรกิจ MSME มีแผนการกู้ยืมเงิน ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือมากที่สุดในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน คือ การจัดหาแหล่งเงินทุน/รูปแบบสินเชื่อที่ตรงตามลักษณะของแต่ละสาขาธุรกิจ อาทิ สินเชื่อดอกเบียดำ สินเชื่อที่มีระยะเวลาชำระที่นาน อัตราการจ่ายเงินงวดที่ต่ำ สินเชื่อแบบปลอดหลักทรัพย์ค้ำประกัน เป็นต้น รองลงมา คือ งด/ลดเก็บค่าธรรมเนียมในการยื่นขอสินเชื่อ และการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการแผนการเงินธุรกิจ/การตัดสินใจเลือกสินเชื่อ

ภาพที่ 9.7 แผนการรับมือของธุรกิจที่ไม่มีภาระหนี้และสิ่งที่ธุรกิจ MSME ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือมากที่สุด

แผนการกู้ยืมเงินในระบบสถาบันการเงินของธุรกิจ MSME ที่ไม่มีภาระหนี้สิน

สาขาธุรกิจ MSME สำคัญที่มีแผนจะกู้ยืมเงินในแต่ละรูปแบบ

เพื่อขยายขนาดกิจการ

ค้าส่งสินค้า
อุปโภคบริโภค

ร้านอาหาร/
ภัตตาคาร

ผลิตอาหาร
และเครื่องดื่ม

เพื่อลงทุนด้านการส่งออก

ผลิตภัณฑ์
จากยาง

ผลิตภัณฑ์จาก
พลาสติก

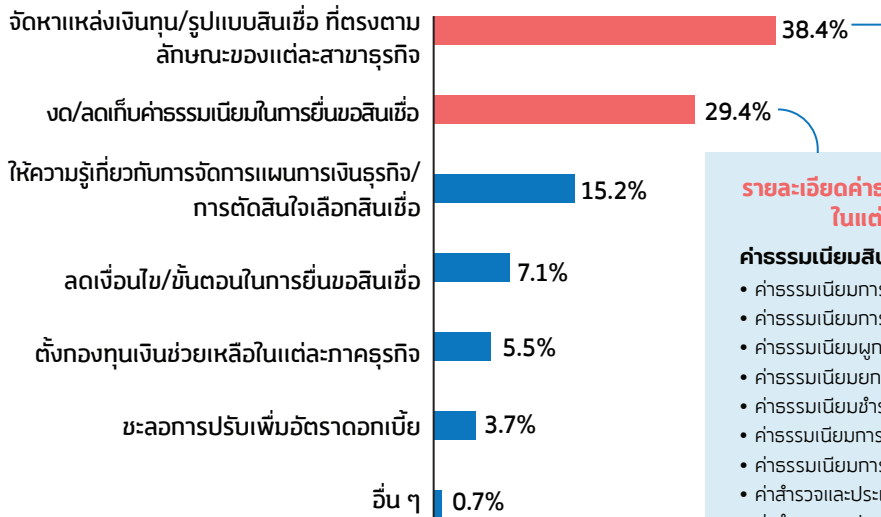
ผลิตภัณฑ์ยาโรส/
สมุนไพร

เพื่อต่อเติม/ซ่อมแซมสถานประกอบการ

ร้านอาหาร/ภัตตาคาร

สิ่งที่ธุรกิจ MSME ที่มีแผนการกู้ยืมเงินต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือมากที่สุด ใน “ด้านการหนี้สิน และเงินทุน”

รูปแบบสินเชื่อที่ผู้ประกอบการต้องการ

1. สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ
2. สินเชื่อที่มีระยะเวลาการชำระที่นาน อัตราการจ่ายเงินงวดที่ต่ำ
3. สินเชื่อแบบปลอดหลักทรัพย์ค้ำประกัน
4. สินเชื่อแบบปลอดดอกเบี้ยช่วงปีแรก ๆ

รายละเอียดค่าธรรมเนียมสินเชื่อซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบสินเชื่อ และธนาคาร

ค่าธรรมเนียมสินเชื่อ SMEs และธุรกิจขนาดเล็ก-กลาง

- ค่าธรรมเนียมการใช้สินเชื่อ (Front-End Fee)
- ค่าธรรมเนียมการจัดการสินเชื่อ (Management Fee)
- ค่าธรรมเนียมผูกพันวงเงินสินเชื่อ (Commitment Fee)
- ค่าธรรมเนียมยกเลิกวงเงินสินเชื่อ (Cancellation Fee)
- ค่าธรรมเนียมชำระคืนสินเชื่อก่อนครบกำหนด (Prepayment Fee)
- ค่าธรรมเนียมการขยาย ระยะเวลาการใช้วงเงินสินเชื่อ (Extension Fee)
- ค่าธรรมเนียมการใช้เงินรายปี (Annual Fee)
- ค่าสำรวจและประเมินราคาหลักทรัพย์ (ผู้ประเมินภายใน)
- ค่าสำรวจและประเมินราคาหลักทรัพย์ (ผู้ประเมินภายนอก)
- ค่าตรวจสอบข้อมูลเครดิต
- ค่าติดตามทวงถามหนี้
- ค่าขอสำเนาใบแจ้งยอดบัญชีแต่ละงวด (ชุดที่ 2 เป็นต้นไป)

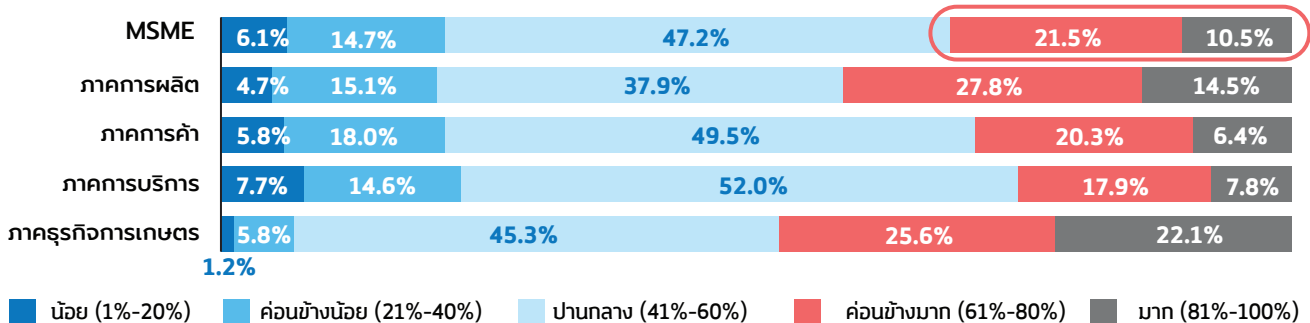
หมายเหตุ : นับเฉพาะธุรกิจที่ตอบว่ามีแผนการกู้ยืมเงินในระบบสถาบันการเงินในอนาคต
ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนกันยายน 2565

มุมมองภาวะเศรษฐกิจและแผนรับมือในปี 2566 ของธุรกิจ MSME

จากการสำรวจข้อมูลผู้ประกอบการ MSME จำนวน 2,796 ราย ระหว่างวันที่ 22-31 ตุลาคม 2565 พบว่า ธุรกิจ MSME ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบทางลบจากปัญหาด้านต้นทุนและภาระค่าใช้จ่ายในกิจการที่เพิ่มขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง ช่วงร้อยละ 41-60

ภาพที่ 9.8 ผลกระทบทางลบจากปัญหาด้านต้นทุนและภาระค่าใช้จ่ายในกิจการที่เพิ่มขึ้น

ผลกระทบทางลบจากปัญหาด้านต้นทุนและภาระค่าใช้จ่ายในกิจการที่เพิ่มขึ้น

7 อันดับสาขาธุรกิจที่ได้รับผลกระทบด้านต้นทุนค่อนข้างมาก และมากที่สุด

- ผลิตไม้และเฟอร์นิเจอร์
- ผลิตวัตถุดิบและเครื่องประดับ
- ธุรกิจการเกษตร
- ค่าปลั๊กอุปโภค/บริโภค (Moderntrade)
- ผลิตอาหารและเครื่องดื่ม
- ผลิตเสื้อผ้าและสิ่งทอ
- การผลิตเครื่องหอมเครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ในห้องน้ำ (ครีม สบู่ น้ำหอม)

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนตุลาคม 2565

จากสถานการณ์การนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบของธุรกิจ MSME พบว่า ธุรกิจ MSME ที่มีการนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบ มีเพียงร้อยละ 4.4 ของ MSME ทั้งหมด และภาคธุรกิจที่มีการนำเข้ามากที่สุด คือ ภาคการผลิต โดยเฉพาะสาขาผลิตเสื้อผ้าและสิ่งทอที่นำเข้าผ้าดิบและ MSME ที่มีการนำเข้าส่วนใหญ่ยังคงมีปริมาณการนำเข้าในสัดส่วนเท่าเดิม แม้จะมีภาวะเงินบาทอ่อนค่าเพราะผู้ประกอบการต้องการคงคุณภาพของผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 9.9 การนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบของธุรกิจ MSME

การนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบของธุรกิจ MSME

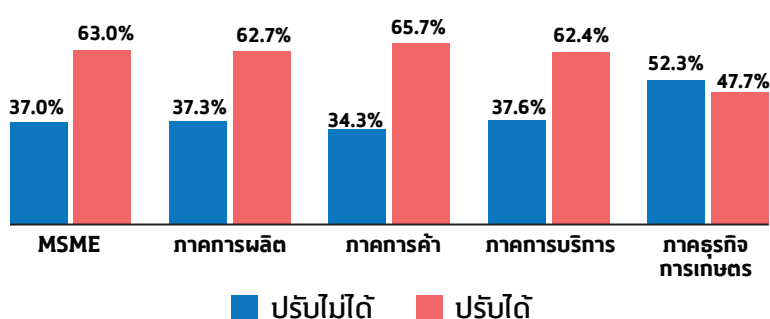
		95.6% ไม่มีการนำเข้า	4.4% มีการนำเข้า
ภาคธุรกิจ	สาขาธุรกิจ	ประเภทสินค้า/วัตถุดิบ	
 ภาคการผลิต 8.7%	<ul style="list-style-type: none"> ผลิตเสื้อผ้าและสิ่งทอ ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก ผลิตภัณฑ์จากโลหะ ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ การผลิตเครื่องหอมเครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ในห้องน้ำ ผลิตภัณฑ์จากยาง 	<ul style="list-style-type: none"> ผ้า (ผ้าดิบ/คอตตอน/ซูเปอร์โพลีโคร/ฝ้าย) เม็ดพลาสติก เหล็ก เคมีภัณฑ์ ไข่มุก/ลูกปัด สารตั้งต้นในการผลิตครีမ် (กลีเซอริน ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์) 	
 ภาคการค้า 5.0%	<ul style="list-style-type: none"> ค้าปลีกธุรกิจยานยนต์/รถยนต์ ค้าส่งสินค้าอุปโภคและบริโภค ค้าส่งวัสดุก่อสร้าง ค้าปลีกอุปโภค/บริโภค (Moderntrade) 	<ul style="list-style-type: none"> อะไหล่รถยนต์และรถจักรยานยนต์ ขนม อาหารสำเร็จรูป เครื่องปรุง เสื้อผ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า/เครื่องใช้ภายในครัว ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง วัสดุก่อสร้าง 	
 ภาคการบริการ 1.2%	<ul style="list-style-type: none"> บริการซ่อมบำรุง บริการเสริมความงาม/สปา/นวดสุขภาพ การก่อสร้าง 	<ul style="list-style-type: none"> อุปกรณ์/วัสดุซ่อมแซม (เช่น อุปกรณ์ประกอบมือถือ) เคมีภัณฑ์ สารเติมเต็มผิว เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการดำเนินงาน 	
 ภาคธุรกิจการเกษตร 2.3%		<ul style="list-style-type: none"> เมล็ดพันธุ์ผลไม้/ดอกไม้ อาหารสัตว์ ปุ๋ยเคมี 	

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนตุลาคม 2565

ความสามารถในการปรับราคาขายสินค้า/บริการของธุรกิจ MSME เมื่อต้นทุนเพิ่มขึ้น พบว่า ธุรกิจ MSME ร้อยละ 63.0 สามารถปรับราคาขายได้และสามารถปรับได้ทันที โดย MSME ส่วนใหญ่สามารถส่งผ่านต้นทุนที่เพิ่มขึ้นไปยังราคาขายสินค้า/บริการได้ โดยเฉพาะธุรกิจในการค้า กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่สามารถปรับราคาขายตามราคาในตลาด เนื่องจากแบกรับภาระต้นทุนอยู่ในระดับที่น้อย ส่วนในภาคธุรกิจเกษตรส่วนใหญ่ไม่สามารถปรับราคาได้ เนื่องจากข้อจำกัดในการตั้งราคาสินค้าที่ต้องขายตามราคากลางของกลุ่มธุรกิจ และเมื่อพิจารณาตามขนาดธุรกิจ พบว่า ธุรกิจรายย่อยมีความสามารถในการแบกรับต้นทุนได้น้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ และไม่สามารถแบกรับต้นทุนได้นานเกิน 3 เดือน

ภาพที่ 9.10 ความสามารถในการปรับราคาขายสินค้า/บริการของธุรกิจ MSME

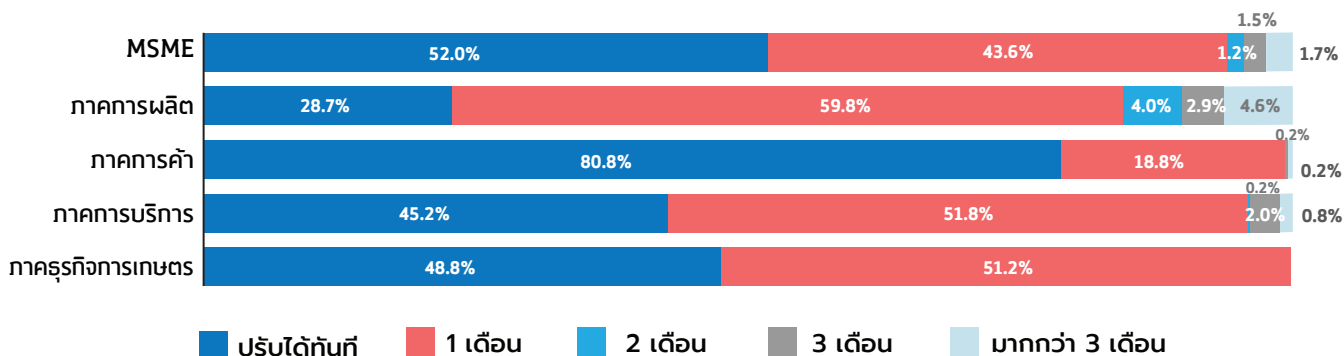
ความสามารถในการปรับราคาขายสินค้า/บริการของธุรกิจ MSME เมื่อต้นทุนเพิ่มขึ้น

MSME ส่วนใหญ่สามารถส่งผ่านต้นทุนที่เพิ่มขึ้นไปยังราคาขายสินค้า/บริการได้ โดยเฉพาะธุรกิจในการค้าที่สามารถปรับราคาขายได้ทันที เนื่องจากความสามารถในการแบกรับภาระต้นทุนที่อยู่ในระดับที่น้อย

พิจารณาตามขนาดธุรกิจพบว่า MSME ขนาด Medium จะมีความสามารถในการแบกรับต้นทุนได้มากกว่า MSME ขนาด Micro และขนาด Small ซึ่งธุรกิจขนาด Micro ไม่สามารถแบกรับต้นทุนได้นานเกิน 3 เดือน

ระยะเวลาที่ธุรกิจ MSME ใช้แบกรับภาระต้นทุนก่อนการปรับเพิ่มราคาต่อครั้ง

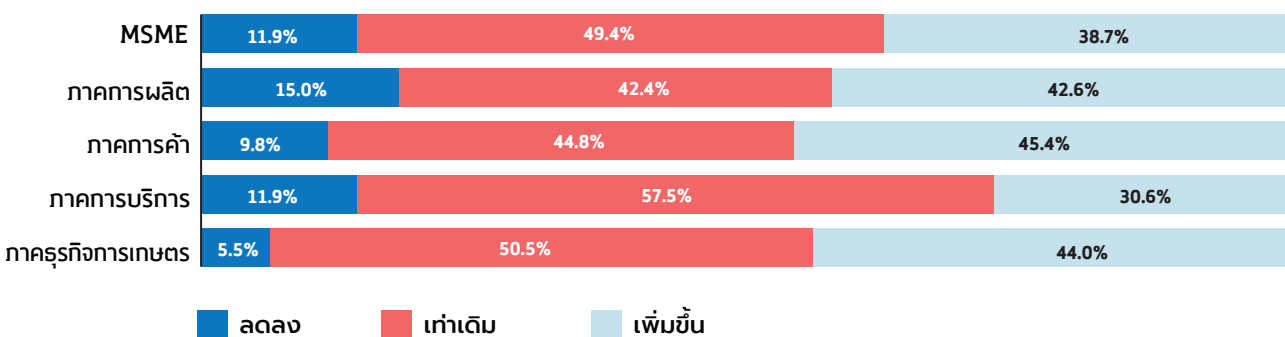

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนตุลาคม 2565

มุมมองของผู้ประกอบการ MSME ต่อราคาสินค้า/วัตถุดิบในปี 2566 เทียบกับปี 2565 พบว่า ธุรกิจ MSME เกือบร้อยละ 50 มองว่าธุรกิจจะต้องเผชิญภาวะราคาสินค้า/วัตถุดิบในระดับสูงต่อเนื่อง และร้อยละ 38.7 มองว่าราคาสินค้า/วัตถุดิบในปี 2566 จะปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นอีก โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะปรับเพิ่มขึ้นอีกประมาณร้อยละ 1-10 โดยเฉพาะในกลุ่มภาคการค้า สาขาสินค้าอุปโภคบริโภค และภาคการผลิต สาขาผลิตอาหารและเครื่องดื่ม เสื้อผ้าและสิ่งทอ ที่จะปรับตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าภาคธุรกิจอื่น ๆ

ภาพที่ 9.11 มุมมองของผู้ประกอบการ MSME ต่อราคาสินค้า/วัตถุดิบในปี 2566 เทียบกับปี 2565

มุมมองของผู้ประกอบการ MSME ต่อราคาสินค้า/วัตถุดิบในปี 2566 (เทียบกับปี 2565)

สัดส่วนการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้า/วัตถุดิบ

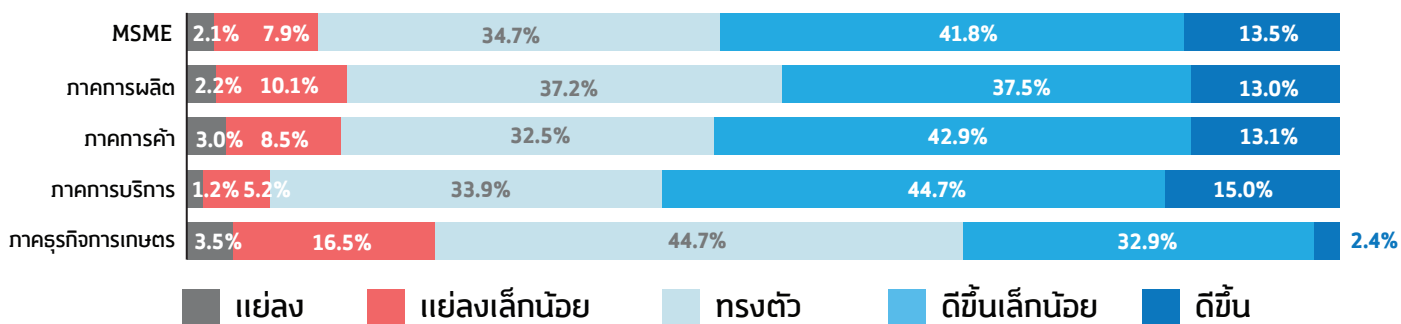
MSME คาดการณ์ราคาสินค้า/วัตถุดิบ จะยังอยู่ในระดับที่สูงต่อเนื่องและ MSME บางส่วนมองว่าราคาสินค้า/วัตถุดิบ จะปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น อีกประมาณร้อยละ 10 ซึ่งในกลุ่มภาคการค้า (สินค้าอุปโภคบริโภค) และภาคการผลิต (ผลิตอาหาร และเครื่องดื่ม เสื้อผ้า และสิ่งทอ) จะคาดการณ์ราคาสินค้า/วัตถุดิบปรับตัวเพิ่มขึ้น มากกว่าภาคธุรกิจอื่น ๆ ส่วนในกลุ่ม MSME ที่คาดการณ์ว่าต้นทุนจะปรับตัวลดลง เพราะผู้ประกอบการบางรายประเมินจากแนวโน้มราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ในปัจจุบันที่มีทิศทางที่ปรับตัวดีขึ้น

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนตุลาคม 2565

มุมมองของ MSME ต่อทิศทางภาวะธุรกิจในปี 2566 เทียบกับปี 2565 พบว่า ธุรกิจ MSME ร้อยละ 41.8 คาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจจะปรับตัวดีขึ้น ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและการขยายตัวของการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม MSME ส่วนหนึ่งยังคงกังวลต่อปัจจัยกระทบจากราคาสินค้าและวัตถุดิบที่จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการดำเนินงานและอาจลดกำลังซื้อของผู้บริโภค โดยสาขาธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากราคาต้นทุนสินค้า/วัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่ ธุรกิจการเกษตร (กลุ่มค้าพันธุ์ไม้/ต้นไม้ พาร์มสัตว์ และไร่ผัก/ผลไม้) การผลิตไม้และเฟอร์นิเจอร์ ผลิตภัณฑ์ยาง คำส่งวัสดุก่อสร้าง เป็นต้น จะกังวลต่อภาวะต้นทุนของธุรกิจในอนาคตและคาดการณ์ภาวะธุรกิจในปี 2566 จะแย่ลง ส่วนสาขาธุรกิจที่คาดการณ์จะดีขึ้นในปี 2566 เพราะปัจจัยด้านการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ได้แก่ บริการสาขาโรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล การขนส่งมวลชน (ไม่ประจำทาง) ผลิตเสื้อผ้าและสิ่งทอ (กลุ่มผลิตสินค้าพื้นเมือง/ผลิตภัณฑ์ของฝาก) และการท่องเที่ยว เป็นต้น

ภาพที่ 9.12 มุมมองของ MSME ต่อทิศทางภาวะธุรกิจในปี 2566 เทียบกับปี 2565

มุมมองของ MSME ต่อทิศทางภาวะธุรกิจในปี 2566 (เทียบกับปี 2565)

ทิศทางแย่ลง

จากปัจจัยกระทบสำคัญของต้นทุนราคาสินค้า/วัตถุดิบ อีกทั้งกังวลต่อภาวะการแข่งขันที่สูงขึ้น จากการแข่งขันดำเนินธุรกิจภายหลังสถานการณ์โควิด

ทรงตัวต่อเนื่อง

แนวโน้มราคาสินค้า/วัตถุดิบที่ผันผวนอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าจำเป็น เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง อาหารสด ซึ่งผูกพันกับรายได้ ทำให้ผู้ประกอบการคาดการณ์การใช้จ่ายอยู่ในวงจำกัด นอกจากนี้ยังกังวลต่อสถานการณ์การเมือง ที่จะเลือกตั้งใหม่ในปี 2566

ทิศทางดีขึ้น

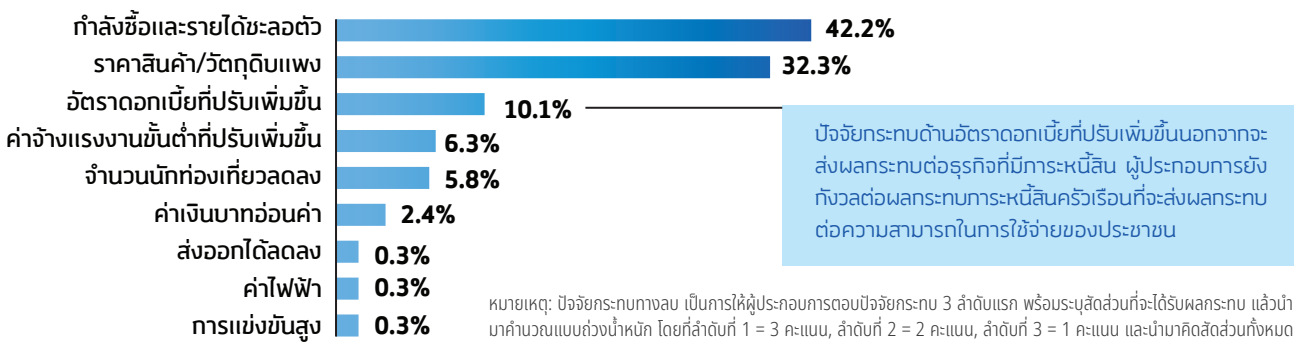
จากสถานการณ์ด้านการจัดกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ช่วยกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น รวมถึงการท่องเที่ยวที่ผู้ประกอบการคาดการณ์จะมีนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น จากแนวโน้มการท่องเที่ยวที่ดีต่อเนื่องจากปี 2565

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนตุลาคม 2565

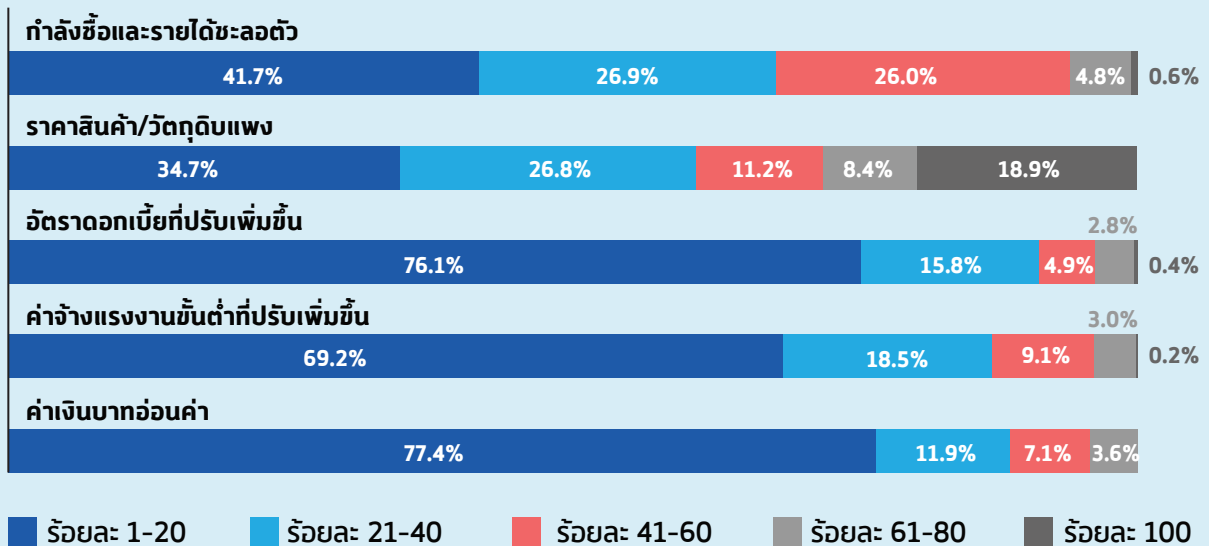
ปัจจัยกระทบทางลบที่ธุรกิจ MSME กังวลมากที่สุดในปี 2566 ธุรกิจ MSME ส่วนใหญ่กังวลด้านการชะลอตัวของกำลังซื้อ/รายได้ มากที่สุด รองลงมา ราคาสินค้า/วัตถุดิบแพง และอัตราดอกเบี้ยที่ปรับเพิ่มขึ้น เป็นต้น ซึ่งปัจจัยกระทบด้านอัตราดอกเบี้ยที่ปรับเพิ่มขึ้นนั้น นอกจากจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจที่มีภาระหนี้สิน ผู้ประกอบการยังกังวลต่อผลกระทบต่อภาระหนี้สินครัวเรือนที่จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการใช้จ่ายของประชาชน โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจ ร้อยละ 1-20 และปัจจัยด้านราคาสินค้า/วัตถุดิบแพง MSME บางรายคาดว่าจะได้รับผลกระทบในสัดส่วนที่มากกว่าร้อยละ 80

ภาพที่ 9.13 มุมมองของ MSME ต่อทิศทางภาวะธุรกิจในปี 2566 เทียบกับปี 2565

ปัจจัยกระทบทางลบที่ธุรกิจ MSME กังวลมากที่สุด ในปี 2566

สัดส่วนที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจ

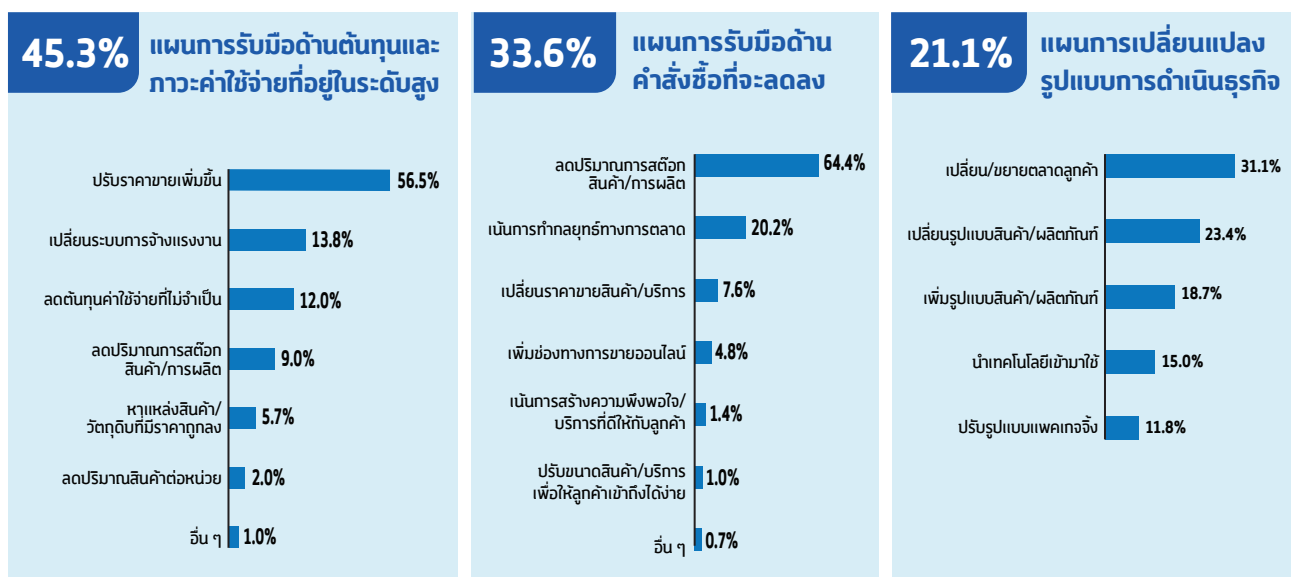

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนตุลาคม 2565

แผนการรับมือของธุรกิจ MSME หากเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี 2566 พบว่า ธุรกิจ MSME ส่วนใหญ่มีแผนรับมือในด้านต้นทุนและภาวะค่าใช้จ่ายมากกว่าการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะการเพิ่มมูลค่าสินค้า/บริการ ซึ่งอาจยังไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งธุรกิจ MSME ส่วนใหญ่เลือกที่จะปรับเพิ่มราคาขายสินค้า/บริการ หรือการลดปริมาณการผลิตและการผลิต ในการแก้ไขปัญหาต้นทุนที่เพิ่มขึ้น และการชะลอของคำสั่งซื้อ แต่การแก้ปัญหาด้วยวิธีการดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อ MSME มากกว่าเดิม โดยราคาสินค้าที่สูงขึ้นย่อมกระทบให้ยอดขายชะลอตัวลง MSME จึงควรมีแนวทางตั้งรับแบบอื่น ในที่นี้แนวทางการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินงาน โดยเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่ม จะเป็นแผนการรับมือที่ควรให้ความสำคัญมากขึ้น แต่จากข้อมูลการสำรวจ พบว่า ธุรกิจ MSME ยังให้ความสำคัญกับแนวทางดังกล่าวในระดับน้อย

ภาพที่ 9.14 แผนการรับมือของธุรกิจ MSME หากเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี 2566

แผนการรับมือของธุรกิจ MSME หากเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี 2566

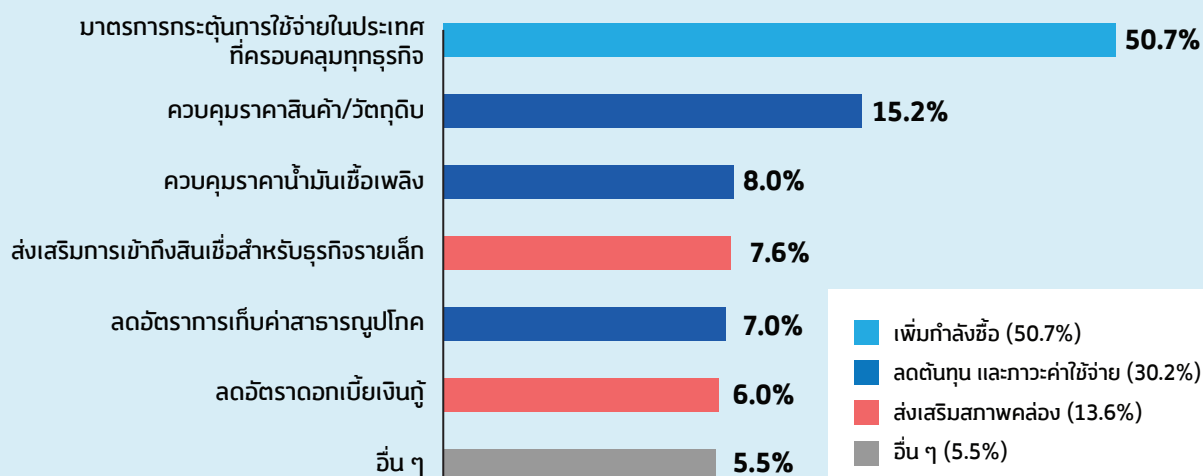

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนตุลาคม 2565

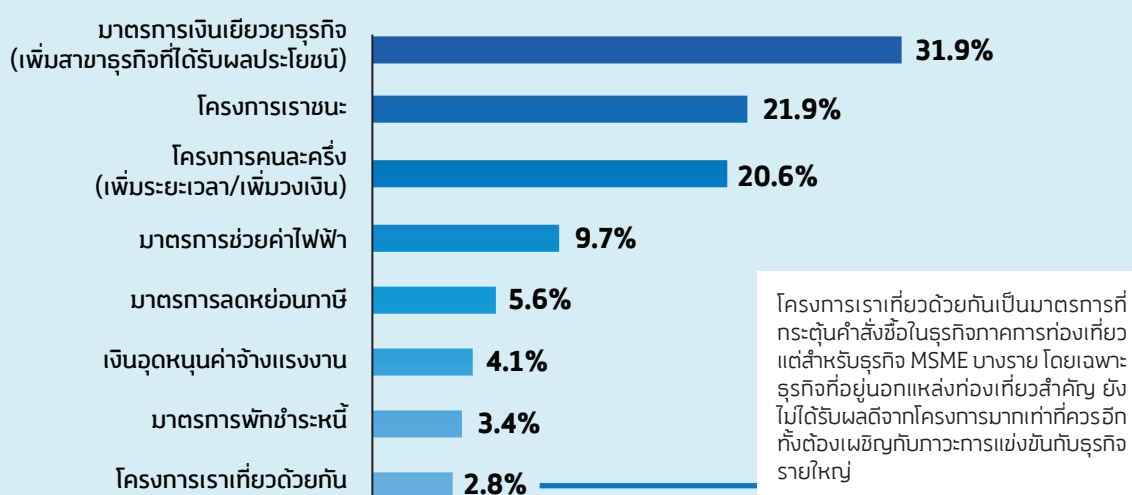
สิ่งที่ผู้ประกอบการ MSME ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ หากเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี 2566 ธุรกิจ MSME ร้อยละ 50.7 ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในด้านการเพิ่มกำลังซื้อมากที่สุด โดยการออกมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายในประเทศที่ครอบคลุมทุกธุรกิจ ในส่วนของรูปแบบมาตรการเดิมที่อยากให้มีต่อเนืองมากที่สุด คือ มาตรการเงินเยียวยาธุรกิจโดยเพิ่มสาขาธุรกิจที่ได้รับประโยชน์เพิ่มอีก โครงการราชนะ และคนละครึ่ง โดยอยากให้มีระยะเวลา/เพิ่มวงเงิน

ภาพที่ 9.15 สิ่งที่ MSME ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ หากเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี 2566

สิ่งที่ MSME ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือหากเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี 2566

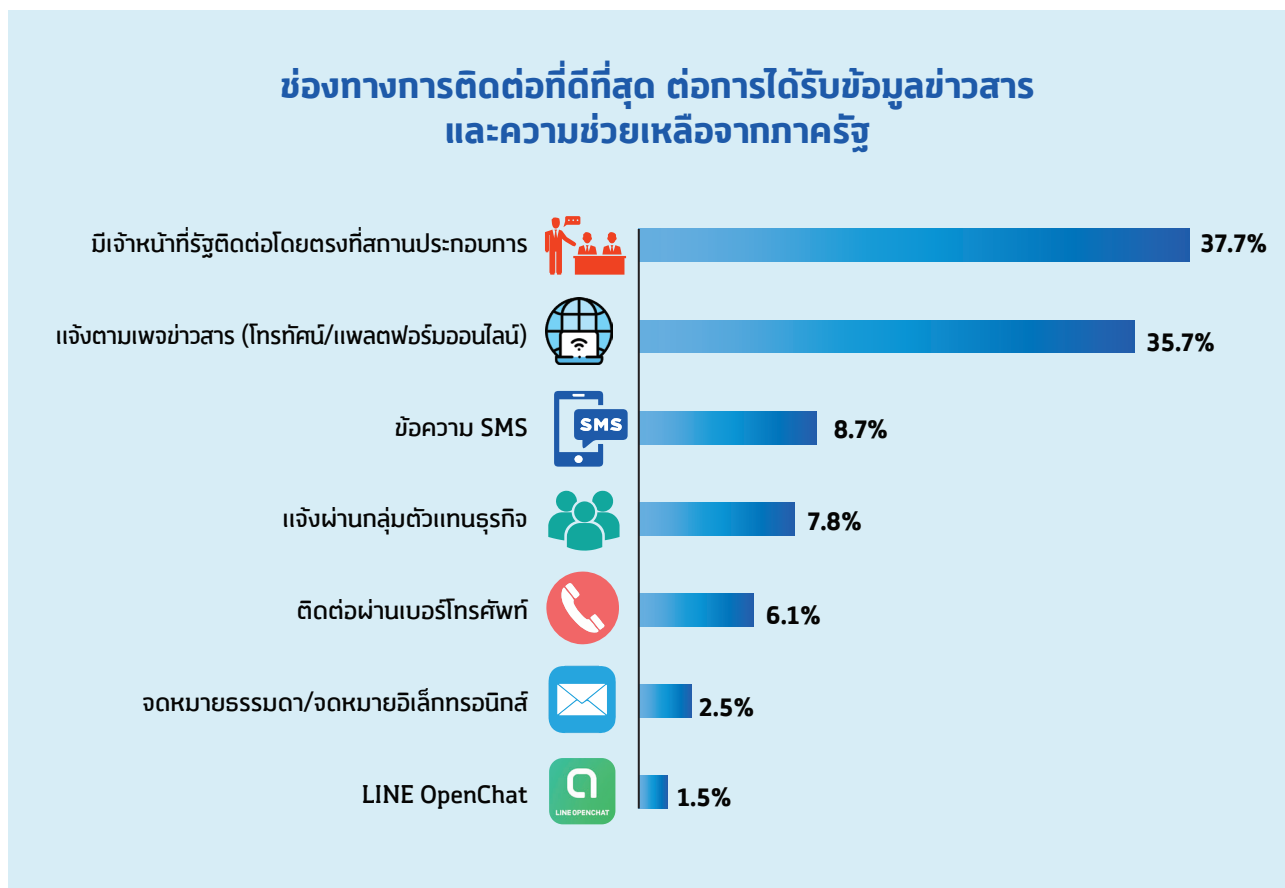

มาตรการความช่วยเหลือของภาครัฐที่อยากให้มีต่อเนื่องในปี 2566

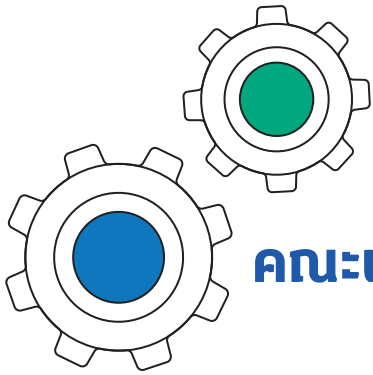
ช่องทางการติดต่อที่ดีที่สุดต่อการได้รับข้อมูลข่าวสารและความช่วยเหลือจากภาครัฐ พบว่า ธุรกิจ MSME ร้อยละ 37.7 ต้องการให้ส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาให้ความช่วยเหลือหรือให้ข้อมูลโดยตรงที่สถานประกอบการ รองลงมา คือ แจ้งข่าวตามเพจข่าวสาร

ภาพที่ 9.16 ช่องทางการติดต่อที่ดีที่สุด ต่อการได้รับข้อมูลข่าวสารและความช่วยเหลือจากภาครัฐ

ที่มา : บกวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนตุลาคม 2565

คณะผู้จัดทำเนื้อหา

ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- **แนวโน้มเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย ปี 2566**
นายปริญญา เลื่อนชิด
prinya@sme.go.th โทร. 0-2298-3067
- **GDP MSME และการค้าระหว่างประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**
นายณัฐฎกฤติ นิธิประภา
nattakrit@sme.go.th โทร. 0-2298-3046
- **การประมาณการเศรษฐกิจของ MSME**
นายธนบดี ธนพงษ์กฤตย์
thanabodee@sme.go.th โทร. 0-2298-3049
- **ดัชนีชี้ภาวะเศรษฐกิจไทย**
นายอรรถพล ทองอุ่น
atthapon@sme.go.th โทร. 0-2298-3125
- **ดัชนีความเชื่อมั่น 2565 และ ผลการสำรวจความคิดเห็น MSME**
นางรชชินี พ่วงนาคพันธุ์
thawachinee@sme.go.th โทร. 0-2298-3056
- **ภาพรวมการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม**
นางสาวดวงพร สิงห์โต
tuangporn@sme.go.th โทร. 0-2298-3003
- **ดัชนีวัดศักยภาพ MSME Scoring**
นางสาวศุภกริน เจริญพานิช
suparin@sme.go.th โทร. 0-2298-3057

ออกแบบและจัดพิมพ์ : บริษัท วิชั่น พรินเทส จำกัด

www.visionprepress.com โทร. 084-723-6912, 02-147-3175-6

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)
The Office of Small and Medium Enterprises Promotion (OSMEP)

osmep

www.sme.go.th

osmep

Call Center 1301

osmep